

سه له فیه کان

سه ره له دانیان .. تیروانینیان ..
هه لویستیان له گرو ئیسلامییه کان

نوسینی:

یاسین تهها محهمه د

رونکردنه و دیک

ئەم لیکۆلینه وەهیه، لە ساڵی ۲۰۰۳ دا، وەک بەشێک لە پێداویستییه کانی بە دەست هێنانی بپروانامه ی بە کالۆریۆس، لە ژێر ناو نیشانی «بیری سیاسی وە هابیزم» بۆ بەشی میژوی کۆلیژی زانسته مرقۆقایه تییه کانی زانکۆی سلیمانی ئاماده کراوه و پله ی بالای وەرگرتوه . بە لām دوا ی پینج سال له ئاماده کردنی و له کۆتایی ۲۰۰۸ دا، بۆم رهخسا سه فه ریکی یه ک مانگی بۆ عه ره بستانی سعودیه بکه م و له وئ له نزیکه وه هه لویسته ی مه دیدانییم له سه ر گه لیک له برگه و باسه کانی ئه م بابته کرد، هه ر له بهر ئه مه ش به پێویستی زمانی سه ره له نوێ پێیدا بچمه وه و هه ندیک زانیاری و تیبینیتری بخرمه سه ره و چاپی بکه م .

پیشکەشه ..

به گیان و یاده وه ریی ئه و که سه ی به رده وام به سه ره اتی تالی تیرۆر کردنی له ناخه وه ئازارم ده دات .. ره حمه تی مامم: مه لا یوسفی گلجیال .

ناوی کتیب: سه‌له‌فیه‌کان
نوسینی: یاسین ته‌ها محهمه‌د
بابه‌ت: لیکۆلینه‌وه
دیزاینی به‌رگو کتیب: سه‌رده‌شت عه‌زیز
تیراژ: ۵۰۰ دانه
نرخ: ۲۰۰۰ دینار
چاپ: چاپخانه‌ی کارۆ
چاپی یه‌که‌م - سالی ۲۰۰۹
ژماره‌ی سپاردن: ۱۴۷۸ ی وه‌زاره‌تی رۆشنبیری سالی ۲۰۰۹ ی پیدراوه

- دەسپێك ۷
- بەشی یەكەم: میژوی وەهابییەكان و هەلومەرجی سەرھەڵدانیان
- چەمكو شوناسی وەهابی ۱۱
- هەلومەرجی سەرھەڵدانەوہی بانگەوازی سەلەفی ۲۳
- سەرھەڵدانی بانگەوازی وەهابی لەنەجد ۳۰
- ھاوپەیمانیستی سەلەفییەكان و ئال سعود ۳۵
- ھەلۆیستی ئینگلیزو عوسمانییەكان لەبیری وەهابی ۴۲
- بەشی دووہم : بیری سەلەفییت ۴۶
- یەكتاپەرستی لەبیری سەلەفیدا ۵۰
- سەلەفییت و بیدعە ۵۵
- سەلەفییت و جیھاد ۵۹
- سەلەفییت و تەكفیر ۶۴
- سەلەفییت و دەسەلات ۶۹
- بەشی سێیەم: سەلەفییت و ئاینزا ئیسلامییەكان ۷۵
- سەلەفییت و سۆفیگەری ۸۱
- سەلەفییت و شیعە ۹۲
- ئەلف: ئیمامەت ۹۴
- با: سەرچاوەكانی شەرع ۹۸
- ج: ھەلۆیست لەسەحابە ۹۹
- كۆتایی ۱۰۲

ده‌سپیک

سه‌له‌فیه‌تگه‌رابی، بزاقو بیرکردنه‌وه‌یه‌کی ئیسلامی به‌رچاوی خوره‌لاتی ناوه‌راستو دواتریش سه‌راپای جیهانی ئیسلامیه . گرنگی ئه‌م تیروانینه ئاینیه له‌وه‌دایه، جگه له‌نیوه‌پۆکه فیکریه‌که‌ی، ئاینزای فه‌رمی و کارپیکراوی عه‌ره‌بستانی سعودیه‌ی لانکه‌ی هه‌ره‌ پیرۆزترین مه‌لبه‌ندو شوینه‌واره ئیسلامیه‌کانه .

ریشه‌ی بانگه‌وازی سه‌له‌فی، ده‌گه‌پۆته‌وه بو که‌لتورو هه‌لوێسته‌کانی ئیمام ئه‌حمه‌دی کوری حه‌نبه‌ل، که له‌سه‌ده‌کانی نیوه‌راستدا به‌داکۆکیکردنی سه‌رسه‌ختانه، له‌پابه‌ندبون به‌ده‌قو ره‌تکردنه‌وه‌ی داهینانکاری ئاینی، داستانیکی گه‌وره‌ی له‌میژوی ئیسلامو خه‌لافه‌تی عه‌بباسیدا له‌به‌غدا تۆمارکرد . له‌دوای ئه‌ویش ئیبن ته‌میمه له‌ولاتی شام، سه‌ده‌ی حه‌وته‌می کۆچی، رایه‌له سه‌ره‌کیه‌کانی گه‌لاله‌کردوه . له‌سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌میشدا، له‌سه‌رده‌ستی محه‌مه‌دی کوری عه‌بدو له‌وه‌هابو نه‌وه‌و شوینکه‌وته‌کانی، له‌بیابانه‌کانی نیمچه‌دورگه‌ی عه‌ره‌ب، دیسان نۆژه‌نکراوته‌وه . ئه‌م جاره‌یان جیاواز له‌دوو جاره‌که‌یتر، قه‌ده‌ری وه‌هابوه بیته به‌شیک له‌ده‌سه‌لاتو ئه‌مه‌ش بوته هۆی ناساندن و ناوبانگیندانی .

ئه‌گه‌رچی بیرری سه‌له‌فی، له‌نیوه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ب، سه‌ره‌تا وه‌ک بانگه‌وازیکی چاکسازی ئاینی سه‌ریه‌لدا، به‌لام له‌به‌ر گه‌لیک هه‌لومه‌رج که دواتر دینه سه‌ریان، خیرا له‌گه‌ل سیاسه‌تو حوکمرانیدا ئاوتیه‌بوه‌و دواتریش بوته سه‌رچاوه‌ی جیهانبینی گه‌لیک گروپو بیرکردنه‌وه‌ی سه‌له‌فیتری جیهانی ئیسلام .. سه‌ره‌نماو ریبه‌ره‌کانی ئه‌م بیره ئاینیه که‌نارگیره، دوا‌ی ئه‌وه‌ی پیگه‌ی ئاینی و سیاسی خۆیان له‌سعودیه‌ی روگه‌ی سه‌رجه‌م موسو‌لماناندا چه‌سپاند، به‌سود وه‌رگرتن له‌پیگه‌ی ئاینی و ئابوری ئه‌م ده‌وله‌ته‌و به‌سود وه‌رگرتن له‌گه‌ردبونه ملیۆنیه‌کانی سالانه‌ی وه‌رزی حه‌جکردنه‌وه، خیرا رویانکرده ولاتانیتری جیهانی ئیسلام له‌ریگای کاری خیرخوازی .. بانگه‌وازرکدن بو ئیسلام .. کردنه‌وه‌ی که‌نالو مالپه‌ری ئه‌له‌کترۆنی .. دامه‌زاندنی خویندنگای ئاینی و .. هتد .

جیهانی ئیسلامیان ته‌ندوه‌و له‌ئێستادا هه‌ر له‌ئنده‌نوسیاوه تا باکوری ئه‌فه‌ریقا، تۆرپیک په‌یوه‌ندی و هه‌واداریان هه‌یه .

بیری سه‌له‌فی، له‌جیهانی ئیسلامیدا، زیاتر وه‌ک رکه‌به‌رو کتبه‌رکیکاری بیرری شیعه‌و

سۆفیگەری دەخریته پۆ. ئەم بیره ئیسلامییە، هیئەندە لای موسوڵمانە پابەندو گەنجەکان، کاریگەر و سەنگینە، زۆریک لەلایەن و گروپە چەکدارە ئیسلامییەکان، شانازی بەفیکرو بەبویری و جەربەزەیی زاناو سەردەستە پیشینەکانییەو دەکەن و لای خەلک خۆیان بەشاگردو خۆپندکاری ئەم کەلتورە دەناسینن. ئەمەش وایکردو، بەمدواییانە ناوی وەهابیی و سەلەفی، لای زۆریک لەناوەندەکان، لەریزی ئەو بیرو گروپانە داویت کە خۆرئاوا، بە «تیرۆریست» و «توندپەرە» ناودێریان دەکەن.

لە ۱۱ ئەیلوولی (۲۰۰۱)، کۆمەڵێک لای دایکو باب سعودیی، پەرورەدی خۆپندنگاکی ئەم وڵاتە، لەگەڵ کۆمەڵێک گەنجیتری عەرەبدا، بەپلانی ئەلقاعیدە، ئەمەریکا و دنیایان هەژاندو بەتەقاندنەوی هەردو تاوهری تەلاری بازارگانی جیهانی و بارەگای پنتاگۆن، تەواوی جیهانیان خستە سەر دوپییانی «تیرۆر» و «دژە تیرۆر». بەهۆی رەگەزی ئەم گەنجانەشەو، ناوی وەهابی و کارنامە ی دامەزراوە ئاینییەکانی سعودیە و ئەگەری تێوەگلانیان لەم روداوە مەزنە، بوە باسو بابەتی میدیا زەبەلاح و سەنتەرۆ دەزگا لیکۆلەرە دەنگ بیسراوەکان. بەلام سیاسەتوانە سعودییەکان و زانا ئاینییەکانی ئەم وڵاتە، لەسەر و هەموشیانەو لێزانی و کۆششە لێپراوەکانی شا عەبدوللا عەبدولعەزیز، کە ئەو دەم بەفەرەمی وەلی عەهدو بەفیعلی پادشای سعودیەبو، پیکرا، توانیان هێلە سەرەکییەکانی بیرو بانگەوازی سەلەفی لەو قەیران و تەنگەژە ئالۆزە بەپێننەو و بەشیکی زۆری دامەزراوەو پرۆگرامە سەلەفیەکانی خۆپندن لەسعودیە، لەرقو توپەیی ئەمەریکا قوتارکەن، کە لەدوای کارەساتەکە، وەک شیرێ بریندار کەوتە پەلاماردانی هەمو ئەو شتانەیی، بچوکتیرین گومانێ لێیان هەبو.

لەم قۆناغەدا - واتە دوای سالی ۲۰۰۱ - عەقڵی سیاسی و شەریعی سعودی شانبەشانی کۆششکردن بۆ رزگارکردنی سەلەفیەتی بیرو ئاینیی وڵات، بناغەیی قۆناغیکی نوێیان

۱. گۆڤاری news week ی ئەمەریکی لەژمارە ۳۱ / ئازاری ۲۰۰۹ دا، ئاماژە بوەدەکات، کاتیک کارەساتی ۱۱ی سێبته مەبەر رویداوەو دەرکەوتو ۱۵ لەکۆی ۱۹ لەئەنجامدەرە خۆکوژەکانی کارەساتەکە سعودین، شا عەبدوللا، هەر لەنوێژی بەیانیەو تانزیکي نیوهرۆ نوێژکردو و دەرگای کۆشکەکە ی لەسەر خۆی داخستو. ئەوشایتەحالی ناوبراوی لەسەر ئەم حالەتە دیو لەلێدوانەکەیدا بۆ نیوزویک دەلێت «ئەو رۆژە تەنھا شا عەبدوللا ئەوئەندە نوێژکرد، هەرگیز نەمدیو ناوبراوەوئەندە نوێژ بکات». لەدوای نوێژکانیش بەباریککی دەرونی ناچینگیرەو رویکردە میوانەکانی و تی «من دلنیام گەلی چاکی ئیمە ئەم کارانە ناکەن». لەدوای ئەم روداوەشەو شای سعودیە ئیتر بەئەندامانی ئەلقاعیدەیی دەوت «گۆی سەرلێشێواوان» و «لەدین دەرچووەکان»، وەک ئەو هی هەرگیز رەعیەتی ئەو نەبن.

له‌کاروانی ئەم بیرەدا دانا، که ئەویش زه‌قکردنه‌وه‌ی «لادانی قاعیده‌و جیهادییه‌کانیتری هاوشیوه‌یه‌تی له‌راسته‌ی ریگای ئیسلام». له‌ماوه‌ی ئەم هه‌شت ساڵه‌دا، سه‌له‌فیه‌کانی سعودیه‌، به‌گه‌لیک شی‌وازو له‌چه‌ندین ریگاو، ره‌نجی فه‌ره‌ادیان کیشاوه‌ بوئه‌وه‌ی بیسه‌لمینن ئیسلامو بیرى سه‌له‌فی، له‌شیوێکدایه‌و ئەلقاعیده‌و هاوبیره‌کانی و دیارده‌ی تیرۆر، له‌شیوێکی دورتر.

ئەم لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌ که ناوینشانی «سه‌له‌فیه‌کان» ی هه‌لگرتوه‌، له‌دو ته‌وه‌ره‌ی سه‌ره‌کی و په‌یوه‌ندی‌دار به‌یه‌کتر پیکهاتوه‌ . ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م، گوزه‌ریکی خیرا و می‌ژوییه‌ به‌سه‌ره‌تاو چۆنییه‌تی سه‌ره‌ل‌دانی بانگه‌وازی سه‌له‌فی له‌نیوه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌بو دیدوتیروانینیان له‌سه‌ر باسو باه‌ته‌ بئه‌په‌تیه‌ شه‌رعییه‌کانی وه‌ک: عه‌قیده‌، بیدعه‌، جیهاد، ده‌سه‌لات، ته‌کفیر... هتد، ده‌خاته به‌رباسو شیته‌ل‌کردن. هه‌رچی ته‌وه‌ره‌ی دوومیشه‌، بریتییه‌ له‌سو‌راگرده‌ی پی‌گه‌ی بیرى سه‌له‌فی له‌جیهانی پانو به‌رینی ئیسلامو هه‌ول‌ ده‌دات له‌جو‌مگه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی بیرى ئیسلامیدا، له‌گه‌ل دیدو تیروانینی سو‌فیگه‌ری و شیعه‌گه‌ریتی که دوو گرو ئیسلامیه‌ گه‌وره‌که‌ی رۆژه‌لاتن، به‌راورد بکات.

هاندهرم له‌هه‌لبژاردنی ئەم باه‌ته‌دا بۆ لی‌کۆلینه‌وه‌، جگه‌ له‌حه‌زی شه‌خسی و هۆگریم به‌و تو‌یژینه‌وانه‌ی ده‌رباره‌ی ده‌سته‌و بۆچونه ئیسلامیه‌کان ده‌کرین، ئەو ده‌مه‌قاله‌و نیشانه‌ی پرسو تۆمه‌تبارکردنه‌ زۆرانه‌ن که له‌سه‌ر سه‌له‌فیه‌تو بانگه‌وازی وه‌هابی له‌ئارادان. پێش‌نیازو هاندانی سه‌ره‌رشتیاری به‌پێش‌شم د. دلێر ئەحمه‌د، که ئەو‌ده‌م سه‌رۆکی به‌شی می‌ژوی کۆلیژی زانسته‌ مرۆفایه‌تیه‌کان بو، زیاتر یه‌کلای کردمه‌وه‌ بۆ ئەم کاره‌و بریاری پێدام. کاتی‌کیش که‌وتمه‌ کۆکردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌و زانیاری له‌سه‌ر ناوو ناوه‌رۆکی باه‌ته‌که‌، خۆم له‌به‌رداشی شه‌پو ده‌مه‌قاله‌یه‌کی دورودریژی بانگه‌وازی سه‌له‌فیو نه‌یارو ناحه‌زه‌کانیدا دۆزییه‌وه‌، منیش ئەوه‌نده‌ی پیم‌کرا‌بیت، هه‌ول‌مداوه‌، خسته‌ن‌پوی ده‌قو راستیه‌ی هزری و می‌ژوییه‌کان بکه‌مه‌ خه‌می خۆم و حوکمدان و بریار له‌سه‌ردانیان بۆ خوینەر به‌حیبه‌پێلم. زۆریه‌ی ئەو سه‌رچاوه‌وانه‌شی به‌کارمه‌یناون زیاتر کتێبنو به‌پێی پێویسته‌ش پشتم به‌گۆزارو ویب سایت به‌ستوه‌ .. بۆ دل‌نیایی و متمانه‌ی زیاتریش گه‌راومه‌ته‌وه‌ بۆسه‌ر ئەو به‌ره‌مانه‌ی که له‌لایه‌ن گه‌وره‌ زاناو بیرمه‌نده‌کانی وه‌ک (محمد بن عبدالوهاب)، (محمد صادق الصدر)، (عبدالرحمن الوکیل) و بیرمه‌ندانتری ریزی یه‌که‌می بیره ئاینیه‌کانه‌وه‌ نوسراون. له‌روی نوسین و دارش‌تنیشه‌وه‌ به‌پێی به‌شه‌کان و داخوازی لی‌کۆلینه‌وه‌که‌ شی‌وازم

گۆپوهو به شیوه یه کی گشتی ریپانه کانی (گنځانه وهی میژوی، شیکارکردن، ستایش) م به کارهیناوه و لیکۆلینه وه که م به سه ر سځ به شو ته وه ره ی سه ره کیدا دابه شکر دوه: **به شی یه که م:** چه مکو زار اوه ی وه هابی و میژوی وه هابی سه له فیه کان، رونده کاته وه .

به شی دوه م: گرنگترین بنه ما هزریه کانی بانگه وازی سه له فی له خۆده گریت .

به شی سییه م: به راورد له نیوان بیری سه له فی و شیعه و سۆفیگه ریدا ده کات .

له کۆتاییدا ماوه بلیم، ئه م به ره مه هه ولکی ساده و به راییه و بۆچون و هه لهینجانه کانی ناویشی دوا برپارو کۆتا قسه ی ئه م دۆسیه ئالۆسکا و نییه، که مال و بی هه له ییش ته نها بۆ خویه و ده خوازم ئه وه ی ده یخوینیتته وه چاوپۆشی له که موکوپیه کانی بکات، هه رکه سییش بۆچونکی جیاوازتری له وتراوه کانی ئه م لیکۆلینه وه یه هه یه به سئنگی فراوان و دور له په تاو دهردی کوشنده ی ده مارگیری وه ریانبگریت و له سه رنجه کانی خۆی ئاگادارم بکاته وه .

بەشی یەكەم

میژوی وهابییه‌کان و هه‌لومه‌رجی سه‌رئه‌لدانیان

چه‌مکو شوناسی وهابی

گه‌ل‌کردنی پیناسیک بۆ بزوتنه‌وه‌ی وهابییه‌ی سه‌له‌فی، کارێکی هه‌روا ساده‌و سانا نییه‌و ناسته‌نگی زۆری له‌پیشدایه‌. هۆکاری ئه‌م حاله‌ته‌، زیاتر له‌و ده‌مه‌قاله‌و ناکوکییه‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گریته‌ که‌له‌نیوان میژونوس و بیرمه‌نده‌ خۆرئاوایی و خۆرئه‌لاتییه‌کاندا هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی کارنامه‌و میژوی ئه‌م بزوتنه‌وه‌یه‌. جگه‌ له‌مه‌ش زۆریک له‌ناساندنه‌ به‌رده‌سته‌کانی ئه‌م بانگه‌وازه‌، هه‌لقولای به‌رزه‌وه‌ندییه‌ جۆراوجۆره‌، ئاینی و سیاسییه‌کان و که‌متر په‌یوه‌ستن به‌م‌رج و پێودانگه‌ زانستی و بابه‌تییه‌کان.

هه‌ندی‌ک له‌نوسه‌رو زانا ئاینییه‌کان بزافی وه‌هابی به‌په‌وتییکی «گیره‌شیۆین و ئاژاوه‌چی» ناوه‌ده‌که‌ن^١. که‌چی هه‌ندی‌کتر به‌سه‌رمه‌ش‌قو سه‌رنمای بزاقه‌ چاکخوازه‌ ئاینییه‌کانی رۆژه‌لاتی ئیسلامیی، سه‌رده‌می نوێ ده‌یده‌نه‌ قه‌له‌م^٢. بۆچونتر هه‌یه‌، وه‌هابییه‌کان، له‌چۆیه‌ی بزافیکی نه‌ته‌وه‌یی عه‌ره‌بییدا قه‌تیس ده‌کات^٣، هه‌ندی‌کتریش زۆر پینچه‌وانه‌ ده‌رۆن و به‌ «پاشکۆیه‌تی و ده‌ستکردی ئیستیعمازی ئه‌وروپی و ئینگلیزی» تۆمه‌تباریده‌که‌ن^٤.

کێشه‌ی ناساندنی ئه‌م بیرکردنه‌وه‌ ئاینییه‌ سه‌له‌فیخوازه‌، ته‌نها له‌ناوه‌پۆکدا نییه‌، به‌لکه‌ خودی ناوه‌که‌شی «وه‌هابی»، هه‌لگری قه‌یران و ده‌مه‌قاله‌ی زمانه‌وانی و زانستییه‌و قسه‌و راوێچونی زۆری له‌سه‌ره‌.

میژونوس و شاره‌زا ئینسکلۆپیدییه‌کان، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کوکن، که‌ بنچینه‌و ریشه‌ی زاراوه‌ی وه‌هابی، بۆ ناوی دامه‌زرینه‌رو بناغه‌دانه‌ری بزوتنه‌وه‌که‌: محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب،

١. أحمد بن زینی الدحلان: فتنه‌ الوهابیه، ل٣.

٢. د. عبدالوهاب الکیالی: الموسوعه‌ السیاسیه، ٣٥٧.

٣. کارل بروکلمان: تاریخ الشعوب الاسلامیه، ل٥٤٩.

٤. عبدالله محمدا: هکذا رأیت الوهابیین، ل٧.

دهگه پټه وه^۱. له گه ل ټه مه شدا نوسه ران و بیرمه ندان، ره خنه یان له سه ره ټه م نازه دکردنه هه یه و پټیان وایه، هه له یه کی گه وره ی زمانه وانو و زار او ه ییه، چونکه ټه گه ر به م پټوهره بټت، ده بوا یه له ناوانی ټه م بزوتنه وه ټاینیه دا به ناوی دامه زرینه ره که یه وه بوتراهه: محمه دی، نه ک وه هابی، عه بدلوله هابی باوکی محمه د*، دورو نزیک هیچ په یوه ندییه کی به و بزوتنه وه یه وه نه بو ه^۲، بگره، محمه د، ماوه یه ک دوا ی مردنی عه بدلوله هابی باوکی له سال ی ۱۷۴۰ زاینیدا، بانگه وارو بوچونه دانسقه ټاینیه که ی خو ی ئاشکراو بلاوکرد ټه وه^۳. له مه ش گرنگتر، هه ند ټک سه رچاوه ی مټووی باس له وه ده که ن، عه بدلوله هابی باوکی محمه د عه بدلوله هاب، پشتیوانی بوچونه سه له فیهه کانی کوپه که ی نه کردوه^۴، ټه مه ش زیاتر هه له یی ټه م ناوانه ی ریازه که، به ناوی عه بدلوله هابه وه، ئاشکراده کات، به لام ناوی وه هابی هینده ناویکی به ربلاوو

۱. د. عبدالنعم الحنفی: موسوعه الفرق والجماعات والمذاهب والحركات والاحزاب الاسلامیه، ۶۸۱ - ۶۸۲.

* ناوی ته وای (ابو عبدالله محمد بن عبدالوهاب بن سلیمان) وه له هوزی به نی ته میمی نه جدییه. له سال ی ۱۷۰۳ زاینو له سه رده می میرنشینایه تی عه بدلولای کوپ موعه ممه ردا، له گوندی عوییه نه - ۷۰ کم باکو ری ریازی پایته ختی سعودیه - له دایکبوه. عه بدلوله هابی باوکی قازی و شه رزان بو وه به مندالی بنه ماکانی شه رزانی و قورئان و فرموده ناسی له سه ر ریچکه ی حه نه لسی به محمه دی کوپ خویندوه. محمه د عه بدلوله هاب، له تافی لاویدا بو وه رگرتنی زانسته شه رعییبه کان، سه ردانی شاره کانی به غدا و به سه ری عیراق و مه دینه، ئیسا و حوره یملا ی سعودیه یکردوه. هر له مندالییه وه وه ک که سیکی بیرتیرو لیها تو ناسراوه .. سه یمانی براگه وره ی که دانوی له گه لیدا ناکولیت و پی قه له سه، ده چټه ژیرباری ټه وه ی باوکیان هر له مندالییه وه به زه کاو توانای له به رکردنی محمه د، سه رسامبوه. محمه دی کوپ عه بدلوله هاب، هر له مندالییه وه خو ی به به ره مه کانی ئیبن ته مییه ی حه رانی و ئیبن قه می جه وزییه وه، گرتوه و پټیان کاریگه ربوه. ده گټرپنه وه که محمه دی کوپ عه بدلوله هاب، به شتیوه یه کی روزانه کوپ وه عزوو و تاردانی له مزگه وته کاند ده گټراو خاوه ن ۱۴ به رگ دائراو به ره می جیا جیا یه له بواره جوړیه جوړه کانی شه رزانیدا. بو زیاتر پروانه:

أحمد بن حجر ال بوطامی: الشیخ محمد عبدالوهاب عقیدته الاصلاحیه ودعوتہ السلفیه ل ۱۵

۲. عامر عبدالله فالج: معجم ألفاظ العقیده، ل ۴۱۲، ههروه ا السید محسن الامین: کشف الارتیاب فی أتباع محمد بن عبدالوهاب ل ۱۲

۳. جعفر السبحانی: مع الوهابیین فی خططهم وعقائدهم، ل ۱۴.

۴. السید محسن الامین: کشف الارتیاب، ل ۱۴

ناسراوه هیچ لیکۆلەرێک ناتوانی، فه رامۆشی بکات، هەرچه شنه هه وڵدانیکیش بۆ راستکردنه وهی ئه م هه له یه و به کارهینانی ناوی راسته قینهی وه هابییه کان که «سه له فی» یان «بانگه وازی یه کتاپه رستی» یه، بۆ ئه م ره وته ئاینیه، خوینره به هه له دا ده بات، بۆیه له م لیکۆلینه وه شدا به ناچار ی زۆرجار ناوی وه هابی بۆ ئه م ره وته سه له فییه به رچاوده که ویت.

تانیستا بۆ میژونوسان ساغ نه بوته وه، کچی یه که مچار ناوی (وه هابی) له بانگه وازی سه له فیانه ی محمه دی کوپی عه بدولوه هاب، ناوه. به لام مه رجلیوسی رۆژه لاتناس، که یه کیکه له ئاماده کارانی ئینسکلۆپیدیای ئیسلامی ئاماژه به وه ده کات، نه یارانی محمه د عه بدولوه هاب، ئه م ناوه یان له بزوتنه وه بانگه وازه سه له فییه که ی ناوبراو ناوه^۱. ئه وه ی بۆچونی ئه م رۆژه لاتناسه پشتراسته کاته وه، بیزاریی لایه نگرانی محمه د عه بدولوه هاب، له م زاراو یه، به جوړیک له لایه ن گه وره ریبه ره سه له فییه کانه وه، وه ک تۆمه ت و ناو زانندن ئه ژمارده کریت^۲. به لام به کارهینانی ئه م زاراو یه هینده به ناوبانگو بلآوه، هه ندیکجار سه له فییه کانیش خو یان، ناچارن دانی پێدا بنین، ئه وه تا مه لا عیمران حیجازی، که پیاویکی ئاینی شیعه بوه و دواتر بوته سه له فی، ده لیت «ان کان تابع احمد متوهبا فانا المقر بانني وهابی»، واته: ئه گه ر شوینکه وتنی ئه حمه د - مه به ست پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) - وه هابیون بیت ئه وه من چارپه ده م، وه هابیم. هه ندیکتیریان له چه شنی شیخ محمه د ته قی ئه له یالی که زانایه کی سه له فییه، هه وڵده دات، مانایه کیتر بۆ ناوی وه هابی بدۆزیته وه وه ده لیت «نسبوا إلى الوهاب خیر عباده یا حبذا نسبی إلى الوهاب» واته: باشترین که سیان داوه ته پال وه هاب، چه ند خو شه بده نه پال وه هاب. مه به ستی ئه وه یه محمه د عه بدولوه هابیان داوه ته پال وه هاب که یه کیکه له ناوه کانی خوداو ئه مه ش مایه ی خو شحالییه. به م دواییانه، هه ندیک ده قی شیعیری که وتونه ته ده ست لیکۆلهرانو میژونوسانو ده یسه لمینن، زاراو ی وه هابی، ناوانسی نه یارانو رکه به ره کانی محمه د عه بدولوه هابه له دژی بزوتنه وه که ی. ئه م به لگه نامانه ئاماژه ی ئه وه ش به ده سه ته وه ده دن، ناوی وه هابی، له ده می سه ره له دان و چالاکیی بزوتنه وه که شدا هه ره بوه و ناوانیکی نو ی نیه^۳.

۱.. أبو مسعود الندوی: محمد بن عبدالوهاب مصلح مظلوم ومفتري عليه، ل ۳۱۷.

۲. د. عبدالله عبدالمحسن التركي: مقدمه شرح العقيدة الطحاوية، ۳۹.

۳. سليمان بن سحمان النجدی: الهدیه السنیه والتحفه الوهابیه النجدیه، ل ۱۱۰.

ھەندىك لەشارەزايانى ئەم بىرە، ئاماژە بەو دەھەكەن، نوسەرانو مېژونوسان، بۆيە ناوى (محمىدى) يان بۇ بانگەوازى محەمد عەبدولوهەاب، بەكارنەھيئاوھو بزوتنەوھەكەيان داوھتە پال عەبدولوهەابى باوكى، بۇ ئەوھى بزوتنەوھەكى ناويراۋ لەگەل شوئىنكەوتوانى يەكەمى رېيازى محەمدى پېغەمبەرى ئىسلام (صلى الله عليه وسلم) دا جىيايكەنەو^۱. بەلام ھەندىك گەپىدەو گەشتىارى خۇرئاوايى تېبىنى لەمجۆرەيان لەبەرچاۋ نەگرتوھو لەياداشتنامەو سەفەرنامەكانياندا، رېيازو شىوزاى بىركردەنەوھى وھابىيەكانيان بەرېيازى محەمدى ناوبردوھ^۲.

ھەوادارانى محەمد عەبدولوهەاب، لەبرى ناوى وھابى، كەيف خۆشن بە ناوى (سەلەفى)، واتە: شوئىنكەوتوانى پېشىنو (موحدىن)، واتە: يەكتاپەرستان ناوبرىن^۳، خۆشيان لەبەرھەمو گوتارەكانياندا، زياتر وھك شوئىنكەوتەي پېشىن (سەلف) باس لەرېيازى خۇيان دەكەنو بەمە خۇيان بەخەلكى موسولمان، دەناسىن.

بەپراي مېژونوسان وشارەزايان، مىسرىيەكانو توركە عوسمانىيەكان رۆلى بەرچاۋيان ھەبوھ لەدابرىنى ناوى وھابى بەسەر بزوتنەوھو بانگەوازى محەمد عەبدولوهەابدا. واش دەردەكەوئىت، ھەردولا مەبەستيان ئەوھبوھ، بەھۆى زاراوھو ناوى نامۆى (وھابى) يەوھ لەنىو قوتابخانە شەرعزانىيەكانى ئىسلام، قوربو بۆچونەكانى بزوتنەوھ سەلەفىيەكەي محەمد عەبدولوهەاب، لاي راي گشتى موسولمانان، لەكەدارو قىزەون بكەن، چونكە لەگەل خواستو ئەجىنداي ئەواندا وئىكنەدەھاتەوھو بگرە وھك دواتر روئىدەكەينەوھ، لەچەند تەورەيەكدا دژيان دەوھستايەوھ.

بەھەرچال، وھك وتراوھ ناو، ھىچ پەيوەندى بەناوھرۆكەوھ نىيەو ئەم دەمەقالەي لەسەر ناوى ئەم بانگەوازو بىرە سەلەفىيەھەيە، بەركولئىكو شتىكى سادەيە لەچاۋ ئەو ھەراو كىشمەكىشەي كە لەسەر شوناسو شەرعىتو نىوھرۆكى خودى بىروبۆچونەكە، لەئارادايەو لەنىو سەرچاۋە ئاينىو مېژويىيە ھاوچەرخەكاندا، بەرچاۋ دەكەوئىت. ھەريەك لە (نىبورو) (زويمەر) سەردەستەي مژدەدەرەكانى مەسىحى لەرۆژھەلات، بەجىا، قوتابخانەي محەمد عەبدولوهەابيان بە «ئايىنو ئاينزايەكى نۆي و سەرەخەخۆ»،

۱. ابو مسعود الندوى: ھەمان سەرچاۋەي پېشو، ل ۸۷.

۲. الامير شكيب ارسلان: ملحق تاريخ ابن خلدون، ل ۷۷، وەرگىراو لە ابو مسعود الندوى: ھەمان سەرچاۋەي پېشو، ل ۸۷.

۳. د. عبدالله عبدالمحسن التركي: ھەمان سەرچاۋەي پېشو، ل ۴۰.

شروقه‌و باس‌کردوه^۱. هه‌ندی‌کیشتریش وه‌ک ئاینزای پینجه‌می ئە‌هلی سوننه‌و له‌دوای ئاینزاکانی شافعی، مالیکی، حه‌نه‌فی، حه‌نبه‌لی، پۆلینی ده‌که‌ن^۲. به‌لام هیچ کام له‌م شوناسو پۆلینانه به‌لای پێشه‌واو رێبه‌ره‌کانی بی‌ری وه‌هابیه‌وه، قابیلی قبول‌کردن نییه. ئە‌وان سورن له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی خۆیان و ریبازه‌که‌یان به‌ درێژه‌پێدرو ته‌واوکه‌ری بانگه‌وازو ریبازی ئە‌هلی سوننه‌و ریبازی پێشینیانی چاخه به‌راییه‌کانی ئیسلام، بناسین و له‌قه‌له‌مبده‌ن. چونکه پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، له‌فه‌رموده‌یه‌کی دروستدا، فه‌رمویه‌تی «خیر الناس قرنی ثم الذین یلونهم، ثم الذین یلونهم». به‌م پێشه‌ پێغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)، ته‌نها شایه‌تی چاکه‌ی بۆ سێ نه‌وه‌ی یه‌که‌می موسولمان داوه‌و ته‌نها ته‌زکیه‌ی ئە‌م سێ نه‌وه‌یه‌ی کردوه^۳.

کۆباسی ئە‌و بۆچونانه‌ی تانیستا له‌سه‌ر پیناسی بزافی وه‌هابی تۆمارکرون و له‌ئارادان، له‌سه‌ر ئە‌وه‌ کۆکن، وه‌هابیه‌کان، بزافیکی ئیسلامی سه‌له‌فی موخافیزکارن. بانگه‌شه‌ی گه‌رانه‌وه‌ بۆ ئیسلامی ره‌سه‌ن ده‌که‌ن. ئە‌م ئیسلامه‌ش به‌لای ئە‌وانه‌وه‌ مه‌رجه به‌پێی تیگه‌شتنی پێشینیانی ئیسلام بی‌ت له‌ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت^۴. ئامانجی راگه‌یه‌نراوو ئاشکرای ئە‌م بانگه‌وازه، پاک‌کردن و بزاکردنی عیباده‌ته‌کانی ئیسلامه‌ له‌و زیادانه‌ی پاشینه‌ موسولمانه‌کان، پێیانه‌وه‌ لکاندوه. له‌سه‌رو ئە‌مه‌شه‌وه، ئامانجی سه‌له‌فیه‌ت، تاییه‌تکردنی هه‌مو چه‌شنه‌ په‌رسترو هیوایه‌که، ته‌نیا به‌خوای تاکو به‌دورگرتنی خودایه‌ له‌هه‌مو چه‌شنه‌ شه‌ریک بۆدانان و ره‌تکردنه‌وه‌ی بونی هه‌مو جوړه‌ نیوانگریکی گریمانکراوه، له‌نیوان خواو به‌نده‌کانی خۆی^۵. سه‌له‌فیه‌کان هینده‌ درژی سه‌رقالبونی خه‌لکن به‌نیوانگره‌ گریمانکراوه‌کانی نیوان به‌نده‌کان و خوداوه، رێگا ناده‌ن خه‌لک پێغه‌مبه‌ران و پیاوچاکه‌ نیوداره‌کانیش بکه‌نه‌ جیگای رازو نیازو پارانه‌وه‌و تکای خۆیان^۶. به‌پرای ئە‌وان ده‌بی‌ت هه‌مو عیباده‌ته‌کان، تاییه‌ت بکری‌ن به‌خوداو له‌مه‌شدا چه‌ندین ده‌قی ئاشکراو راشکاوی قورئان و فه‌رموده‌ی دروست،

۱. ابو مسعود الندوی: محمد بن عبدالوهاب، ل ۱۶۵.

۲. محمد بن جمیل زینو: منهاج الفرقه‌ الناجیه‌ والطائفه‌ المنصوره، ل ۴۸.

۳. بروانه‌ أبی عبدالله عامر بن عبدالله فالج: معجم ألفاظ العقیده، ل ۴۴۱.

۴. د. عبدالوهاب الکیالی: الموسوعه‌ السیاسیه، ل ۳۵۷ - ۳۵۸.

۵. الندوه‌ العالمیه‌ للشباب الاسلامی: الموسوعه‌ المیسره‌ فی المذاهب‌ والادیان المعاصره، ل ۴۵.

۶. أحمد بن زینی دحلان، فتنه‌ الوهابیه، ل ۵.

ده‌که‌نه به‌لگه و پاساو، که له‌به‌شی دووه‌می ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا ئاماژه به‌هه‌ندیکیان ده‌که‌ین.

هیچ ناکوکییه‌کی ئەوتۆ له‌ئارادانییه له‌سه‌ر ئەوه‌ی، محهم‌د عه‌بدولوه‌هابی نوێکه‌ره‌وه‌ی بیری سه‌له‌فی، له‌نیوه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ب، شه‌رع‌زانیک‌ی سه‌ر به‌ ئاینزای حه‌نبه‌لییه^۱ . ناوبراو، له‌یه‌کێک له‌نوسینه‌کانیدا راشکاوانه‌ گوزراشت له‌م راستییه‌ ده‌کات و ده‌لیت «ئاینزای ئیمه، ئاینزای ئیمام ئەحمه‌دی کوپ‌ی حه‌نبه‌لی پیشه‌وای ئەه‌لی سونه‌یه . لاریمان له‌شوینکه‌وتوانی ئاینزاکانیت‌ریش نییه، ئەگه‌ر بۆچونه‌کانیان پێچه‌وانه‌ی ده‌قی قورئان و فه‌رموده‌و کۆپ‌ای زانیانی ئیسلام نه‌بیت»^۲ . ئەو به‌ره‌مه‌ فیه‌قی شه‌رع‌ناسیانه‌شی له‌محهم‌د عه‌بدولوه‌هابه‌وه به‌جیماون، تیک‌را له‌سه‌ر ریسا باوه‌کانی ئاینزای حه‌نبه‌لی نوسراون و ئەم مه‌زه‌به‌یان کردۆته‌ سه‌رچاوه‌ و مه‌رجه‌ع . تائیس‌تاش هیچ نوسین و به‌ره‌مه‌میک‌ی محهم‌د عه‌بدولوه‌هاب، ده‌ست لیکۆله‌ران نه‌که‌وتوه‌ که بۆنی ئەوه‌ی لێ بیت ناوبراو، هه‌ولیدا بیت مه‌رجه‌عه‌تیک‌ی نوێ و سه‌ره‌به‌خۆی فیه‌قی دامه‌زرینیت، به‌لکه‌ به‌عه‌قیده سه‌له‌فی و به‌مه‌زه‌ب حه‌نبه‌لی بوه . ئەمه‌ش به‌رپه‌رچی ئەو بۆچونه‌ ده‌داته‌وه که پێی وایه قوتابخانه‌ و بانگه‌وازی وه‌هابی ئاینزای پینجه‌می سونه‌کان و له‌چوار ئاینزاکه‌یتری سونه‌ سه‌ره‌به‌خۆیه .

ئیمام ئەحمه‌دی کوپ‌ی حه‌نبه‌ل، که محهم‌د عه‌بدولوه‌هاب، کردبویه سه‌رچاوه‌ و مه‌رجه‌عی ئاینیی و شه‌رعی بانگه‌وازه‌که‌ی، که‌له‌ زانایه‌کی دژه‌باوی سه‌رده‌می خۆی بوه و سه‌ره‌باری ئەشکه‌نجه‌دانی زۆری، به‌هه‌مو توانایه‌ک، به‌گژ گوتاری خه‌لافه‌ت و

۱. جعفر السبحانی: مع الوهابیین، ل ۱۵. هه‌روه‌ها د. عبدالکریم رافق: المشرق العربی فی العه‌د العثماني، ل ۲۴۸ - ۲۵۰.

* ئاینزای حه‌نبه‌لی، چواره‌م ئاینزای ئەه‌لی سونه‌یه‌وه له‌سه‌رده‌ستی ئەحمه‌دی کوپ‌ی حه‌نبه‌ل، دمه‌زراوه . بنه‌ماکانی ئەم ئاینزایه‌ بریتین له‌ده‌قی قورئان، سونه‌ت، فه‌توای هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) ، قیاس . ئەحمه‌دی کوپ‌ی حه‌نبه‌ل له‌سالی ۱۶۴ کۆچی له‌به‌غدا له‌دایکبوه و سالی ۱۸۷ کۆچی له‌به‌رده‌ستی ئیمام شافعی پله‌ی پیشه‌وای وه‌رگرتوه‌ و ده‌ستیکردوه به‌فه‌توادان . بپوانه :

ابو الحسن علی الحسنی الندوی : رجال الفكر والدعوه فی الاسلام ل ۱۲۵ - ۱۳۰، المنجد فی اللغة والاعلام ل ۶. ۷.

۲. عبدالعزیز زید الرومی وآخرون: مولفات الشيخ الامام محمد بن عبدالوهاب، القسم الخامس، الرسائل الشخصیه، ل ۱۰.

موعەزەزىلەدا چۆتەوۋە كە ئەيانوت، «خودا سىفەتى قسە كەردنى نىيەو قورئانىش مەخلوق و دروستكراوه». ئىمام ئەحمەد، راقە كەردنى فەلسەفىيەنەى يۆنانىيەنەى بۆ باسو بابەتەكانى عەقىدەى ئىسلامىيە رەتدە كەردەوۋە لەم بۆچونەشدا، تەنھا چەند كەسەىكى كەمى سەردەمەكەى پىشتىگىرىيان لىكردەو. ناوبراو، جگە لەشەرەزانىيە زانايەكى فەرمودەناسىش بوەو چل ھەزار فەرمودەى لەدوتويى (المسند) دا كۆكردۆتەو. لەماوۋى ژيانىشىدا (۷۸۰ - ۸۵۵ زاینى)، لەسەر دەستى خەلىفەكانى عەباسى: مەئمون، موعتەسەم، واسىق، لەسەر بۆچونە سوننەتى و دەقگەرايىەكانى دوچارى ئەشكەنجەو زىندانكەردن و ئاوارەيى بۆتەو. دوو سال و چوار مانگى ژيانى لەنىو تارىكايى و خەموژانى گرتوخانەدا بەسەرىردەو، جارىكەيان بەدىارچاوى خەلكەو، ۸۰ شولۋى قايىمى لىدراوۋە تامەردن بەدەم ئازارى ئەم ئەشكەنجانەو تالوۋتەو، بەلام ئامادەنەبوە سازش لەبۆچونەكانى بكات و تا گىيان سپاردن ھەر لەسەر جىگىركەردنى سىفات بۆ خودا سوربوۋە دژ بەھەژموونى فەلسەفە بەسەر بىروباوۋەرى ئىسلامىدا، وەستاوۋتەو. سالىكى كورپى ئىمام ئەحمەد دەگىرپتەو، كاتىك كە خەلىفەى عەباسى زانا ئانىيەكانى ناچار كەردەو، تەفسىرى فەلسەفى بۆ قورئان پەسەندىكەن و بلين «قورئان دروستكراوى خوايە نەك قسەو كەلامى خوا»، تەنھا باوكى و مەمەدى كورپى نوح، مليان بۆ ئەم و تەيە نەداوۋە، لەسەر ئەمەش لەزىندان توندكراون و لەوى بەشمقارو شول ئەشكەنجە دراون، بەلام ھەر لەسەر قسەى خويان سوربون. جارىكەيان نونىنەرەكەى خەلىفە بەئىمام ئەحمەدى وتەو: ئەگەر شمشىرت لى راكىشىن بەبۆچونى موعەزەزىلە رازى دەبىت؟ ئەويش وتويەتى: نەخىر شمشىرىش لەسەر گەردنم دابىن لەقسەى خۆم پەشىمان نابمەو. ھەرۋەھا سەرچاۋە مېژويىيەكان دەگىرپنەو، ئىمام ئەحمەد لەبەردەم خودى خەلىفە موعتەسەمدا بویرانەو بى منجەمنجەردن داكۆكى لەبۆچونەكانى خوى كەردەو، خەلىفەش فەرمانىكەردەو، شەلاق بدرىت، بەلام شەلاقدان و ئەشكەنجەدان زەرپەيك كارى تىنە كەردەو ھەر لەسەر باوۋەرى خوى و راقەى سەلەفىيەنەى قورئان و لەسەر جىگىركەردنى سىفاتى قسە كەردن و بىستەن و بىنن و... ھتە. بۆ خوا سوربوۋە. دەگىرپنەو، كاتىك جەللادەكانى خەلىفە، يەكەم شەلاقىان لەئىمام ئەحمەد داوۋە، ھاوارىكەردەو: بەناوى خوا. دواى دوۋم شەلاق وتويەتى: لاجول و لاقوۋە الاباللە، لەدواى سىيەم شەلاق ھاوارىكەردەو: قورئان، فەرمودەو وتەى خوايەو دروستكراو نىيە.

۱. جلال الدين عبدالرحمن السيوطى: تاريخ الخلفاء، ۳۱۲. ھەرۋەھا سىرە الامام أحمد بن حنبل: صالح بن أحمد بن حنبل.

لەدوای چوارەم شەلاقیش وتویەتی: جگە لەوەی خوا بۆی نوسی بین تووشمان نایە ..
 «قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا». التوبة: ۵۱.

ئەبو حەسەنی ئەشعەرەیی لە کتێبەکانی (الابانە) و (مقالات الاسلاميين) دا رونیدەکاتەو،
 پوختەیی بۆچونی ئیمام ئەحمەد، لەسەر دو کۆلەکە بنیاتنراوە، یەکەم: شوینکەوتنی
 دەقەکانی قورئان و فەرمودەیی پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم)، دوەم: شوینکەوتنی وتە
 ھەلوپستی سەحابە و پێشەوا فەرمودەناسەکان. ئەبو حەسەن، کە پێشتر چەندین
 ساڵ نە یاری بیری کردنەو، پاش ئەوەی لەبۆچونە عەقلانیی و
 فەلسەفیەکانی پاشگەزبویەو بەرەیی موعتەزلیەو ئەشعەرەییەکانی بەجێھێشت،
 کەوتە ستایشکردنی ئیمام ئەحمەد و لەتاریفیدا دەلیت «ئیمامی زیدە بەرێز و سەرۆکی
 گەرە .. خودا راستی پێی رۆشنکردەو و تاریکی و گومرایی پێی لەناوبرد .. پشستی
 بیدعەچیەکانی شکاند و رێبازی ئیسلامی رۆشنکردەو ...». ھەر ھەوا لالە کائی
 لە (شرح أصول السنہ) دا دەگێڕێتەو کە ئیمام ئەحمەد، وتویەتی «بنجینەیی سوننەت
 لای ئیمە، شوینکەوتنی سەحابەکان و وازھێنانە لەبیدعە، چونکە ھەموو بیدعە یەک
 گومراییە».

ئیمام ئەحمەد، تێروانیی شەرعی زانیی خۆی لەسەر کۆمەڵیک سەرچاوە بنیاتناوە کە
 بریتین لە: قورئان، فەرمودەیی پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم)، تێگەشتن و رای سەحابە و
 زانایانی پێشین. بەم ھۆیەشەو قوتابخانە کەیی بە نزیکترین ئاینزای ئیسلامی لە دەقەکانی
 قورئان و فەرمودەو، ناوبانگی دەرکردو. ئیمام ئەحمەد، ھیندە پەیوەست و ھۆگری
 دەقە، زۆر بە دەگمەن لە پەرسەکانی پەیوەست بە عیبادەتدا پەنا بۆ قیاس دەبات. لە ھەر
 بواریکیشدا فەتوای سەحابە و تابعین و زانایانی پێشین دەستکەوتت، وەک خۆی و چۆن
 پێی گەشتوون، پەیرەوییان لێدەکات و ھیچ راو بۆچونیکی تازەیی خۆی ناخاتەسەر،
 چونکە پێی وابو ماقوول نییە خەلک بە گۆیەرەیی راو بۆچون و قیاس، خواپەرستی بکەن.
 بەلکە دەبیت شوین سوننەت و دابو دەستوری پێشینانی ئیسلام بکەن و تالە مویەک
 لێیان لانە دەن. لە یەکێک لە راسپاردەکانیدا بۆ عەبدولرەحمانی کورپی مەیمون، کە
 شەرعیاتیکی ھاوچەرخی خۆیەتی، نوسیوتی «نەکەیی لە خۆتەو شتیک بلیت، ھیچ
 پێشەوا یەک بەرلەتو نەیانوتبیت». ئیمام ئەحمەد لەبۆچونەکانیدا دەربارەیی عیبادەت،
 ئەو فەرمودانەیی پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم)، لە بەرچاودەگریت کە دەفەرمون «صلوا
 کما رآتموني أصلي» واتە: من چۆن نویت ئەکەم، ئیو ش ئاوەھا بیکەن. «خزوا عني
 مناسککم» واتە: رێوشوینی حەجکردنتان لە من وەرگرن. رەنگە لە مەیانەییەشدا،

هه‌ندی‌ک که‌س خه‌یالیان بۆ‌ئه‌وه‌ بچیت، وابه‌سته‌یی زۆری ئیمام‌ئه‌حمه‌د، به‌ده‌قو رای‌زانیانی پێش‌ینو‌دوره‌په‌ریزگرتنی له‌داهینانکاری ئاینی، له‌که‌می زانیارییو لاوازییه‌وه، سه‌رچاوه‌یگرتبیت. به‌پێچه‌وانه‌وه، ئیمام‌ئه‌حمه‌د، زانا‌ترین شه‌رعزانی ده‌وروبه‌ره‌که‌یو به‌غدا‌ بوه، به‌لام‌ ری‌بازی په‌سه‌نکراوو هه‌لبژارد‌ه‌ی ئه‌و، شوینکه‌وتنی پێش‌ینانه‌و له‌چه‌ندین سه‌رچاوه‌دا هاتوه‌ که‌ ئیمامی شافیعی له‌باره‌یه‌وه‌ وتویه‌تی «من به‌غدام به‌جیهیشت، که‌سی باشترو‌ شاره‌زاترو شه‌رعزانت‌ری له‌ئه‌حمه‌دی کورپی‌ حه‌نبه‌ل تیدا‌ نه‌بو». هه‌روه‌ها ئیبن‌جه‌زی ده‌گێرپێته‌وه: ئیمام‌ئه‌حمه‌د به‌کوره‌که‌ی وتوه «فه‌رموده‌م بۆ‌ بخوینه‌وه، تا من سه‌نه‌ده‌که‌یت پێ‌ بلیم. سه‌نه‌دم بۆ‌ بخوینه‌ره‌وه‌ تا من فه‌رموده‌که‌یت پێ‌ بلیم».

سه‌له‌فیه‌کان هه‌مان جیهانبینیو‌ تێروانینه‌ سونه‌تییه‌کانی ئیمام‌ئه‌حمه‌دو له‌دوای ئه‌ویش ئیبن‌تیمیه‌و زانا‌ سه‌له‌فیه‌کانیتری ئاینزای‌ حه‌نبه‌لی درێژه‌ پێده‌ده‌ن^۱، کۆی بۆ‌چونو‌ ببردۆزی ئاینی شوینکه‌وتوانی محمه‌د‌عه‌بدولوه‌هاب، له‌میژوی‌ کۆنو‌ نویدا، له‌رافه‌کردنو‌ رونکردنه‌وه‌ی بۆ‌چونه‌ ئاینیه‌کانی ئاینزای‌ حه‌نبه‌لیو بۆ‌چونه‌کانی ئیبن‌تیمیه‌، به‌ولاوه‌ هیچ‌ترینیه‌^۲.

ئین ته‌یمیه‌ی مامۆستای دووه‌می سه‌له‌فیه‌ت که‌ محمه‌د‌عه‌بدولوه‌هاب، هیجگار پێی سه‌رسام‌ بوه، «که‌له‌ زانا‌یه‌کی بێ‌ وینه‌ی نیو‌ میژوی ئیسلامه». ئه‌م زانا‌ که‌ به‌بنه‌چه‌ کوردی‌ روژئاوای کوردستانه، به‌هه‌مانشیوه‌ی ئیمام‌ئه‌حمه‌د، له‌سه‌ده‌ی حه‌وته‌می کۆچیدا، له‌ولاتی شام، شو‌رشیک‌ی گه‌وره‌ی ئاینیو‌ مه‌عریفی به‌ریاکردوه‌ که‌ نیوه‌رۆکه‌که‌ی چه‌سپاندنی یه‌کتاپه‌رستیو‌ به‌گژاچونه‌وه‌ی شیوازی‌ په‌رستنو‌ بێرکردنه‌وه‌ی سۆفیگه‌ریو‌ شیکاری‌ فه‌لسه‌فیان‌ه‌ی ده‌قه‌ پیرۆزه‌کانی ئیسلام‌ بوه^۳. ئیبن‌تیمیه‌، نه‌ک هه‌ر سه‌رسه‌ختانه‌ داکۆکی له‌گه‌رانه‌وه‌ بۆ‌ کلتوری سه‌حابه‌و تابعینو‌ شوینکه‌وتوانی تابعین، کردوه، به‌لکه‌ هی‌رش‌ی توندو‌ یه‌کلاکه‌ره‌وه‌شی کردۆته‌ سه‌ر نه‌یارانی بیری سه‌له‌فیو‌ خالی له‌سه‌ر پیته‌کان داناوه. به‌هه‌مانشیوه‌ی ئیمام‌ئه‌حمه‌دیش، له‌سه‌ر ئه‌م هه‌لوێستو‌ بۆ‌چونه‌ سونه‌تیانه‌ی له‌شاره‌کانی دیمه‌شکو

۱. کارل بروکلمان: تاریخ الشعوب الاسلامیه، ل ۵۴۹.

۲. موسی بن عبدالله آل‌العزیز: اضاء علی دعوه محمد بن عبدالوهاب، مجله السلفیه العدد ۲، الریاض ۱۴۱۷ هـ، ل ۹۰ - ۹۸.

۳. پروانه: أبی الفلاح ابن عماد الحنبلی: شذرات الذهب فی انباء من ذهب، ل ۸۳ - ۸۵.

قاهی‌ره، خراوته نیو زیندان و رۆژگار‌ه‌کانی کۆتایی ژیانیی به‌نه‌خۆشیی و هیلاکی له‌نیو گرتووخانه‌ی قه‌لای دیمه‌ش‌قدا به‌سه‌بردوه، تا رۆژیک که پاسه‌وانه‌کان ده‌رگای گرتووخانه‌که‌یان کرده‌وه، ده‌بینن ده‌میکه گیانی سپاردوه. به‌ره‌مه‌کانی ئیبن ته‌میمه، له‌ده‌یان کتیبو فه‌تواو نامه‌و رونکردنه‌وه پینکدین، ناوبراو، هینده وردبۆته‌وه له‌شیکاری پرس‌و‌بابه‌ته عه‌قیده‌یه‌کاندا بواری بۆ لیکدانه‌وه‌ی زیاتر نه‌هیشتۆته‌وه‌و به‌شیوه‌یه‌کی به‌ریلاو له‌نوسینه‌کانیدا زاراوه‌ی «سه‌له‌ف»، «ریبازی سه‌له‌ف»، «بیرکردنه‌وه‌ی سه‌له‌ف» ی به‌کاره‌یناوه. به‌گژ بنه‌ماکانی خواپه‌رستی سه‌رده‌می خۆیدا چۆته‌وه که له‌سۆفیگری و فه‌لسه‌فه‌کاری و داهینانی عیباده‌تدا خۆی بینویه‌ته‌وه. ئیبن ته‌میمه، پوخته‌ی ریبازی کارکردن و بیرکردنه‌وه‌ی خۆی له‌دیژیک هه‌لبه‌ستدا کۆکردۆته‌وه که ده‌بیژیت: «وکل خیر فی اتباع من سلف: :: وکل شر فی ابتداء من خلف»، واته:

هه‌مو چاکه‌یه‌ک له‌شوینکه‌وتنی پیشیناندایه: :: هه‌مو خراپه‌یه‌کیش له‌بیده‌ی پاشیندایه، نیوه‌پۆکی کۆی به‌ره‌مه‌کانی ناوبراو، بریتییه له‌چه‌سپاندنی تیگه‌شتنی سه‌له‌فو پشینان بۆ بیروباوه‌ری ئیسلامی و به‌گژاچونه‌وه‌ی په‌نا‌بردن بۆ گۆرو بۆ پیاوچاکان، دیارترین به‌ره‌مه‌کانیشی بریتین له:

۱- (درع تعارض العقل والنقل) که ره‌تکردنه‌وه‌ی بۆچونی فه‌یله‌سوفان و به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی فه‌خره‌دین ئه‌ل‌رازییه.

۲- (منهاج السنه النبویه) که تیدا خالّ به‌خالّی باوه‌ری شیعه‌ی داوه‌ته به‌ر ره‌خنه‌و به‌به‌لگه‌و سه‌لمینراوی شه‌ریعی هه‌لیوه‌شاندونه‌ته‌وه.

۳- (بیان تلبیس‌ال‌جهمیة) تیدا به‌گژ هه‌مو ئه‌و بۆچون و لیکدانه‌وانه‌دا چۆته‌وه که له‌گه‌ل تیگه‌شتنی پشینانی ئیسلام و ریبازی سه‌له‌فیدا ناکۆکن، پاش وردبونه‌وه‌ی زۆریش له‌لۆژیکو مه‌نتیقی یۆنانی، جه‌ختی کردۆته‌وه که هیچ سود و قازانجیک له‌لۆژیکو زانستی مه‌نتیقدا نییه، له‌مباره‌یه‌شه‌وه کتیبه به‌ناوبانگه‌که‌ی (الرد علی المنطقیین) ی داناوه. د. موحسین عه‌بدولحه‌مید، له (نویکردنه‌وه‌ی بیرئ‌یسلامی) دا له‌باره‌ی کارنامه‌و شو‌رشه ئاینیه‌که‌ی ناوبراوه‌وه، ده‌لیت «خوا ویستی وه‌هابو، له‌سه‌ر ده‌ستی که‌له‌پیاویکی وه‌ک ئیبن ته‌میمه، ئه‌م ئاینه پا‌که‌ی خۆی جاریکتر له‌وه‌وه ره‌ه‌نگو که‌لتوره چه‌واشه‌کارانه رزگاریکات که ریشه‌یان ده‌گه‌راپه‌وه بۆ چه‌رخ‌ی بت په‌رستی». هه‌روه‌ها ناوبراو پئی وایه «له‌سه‌راپای میژوی ئیسلامیدا زانایه‌کیتری بو‌یرو شاره‌زای وه‌ک ئیبن ته‌میمه ده‌ست ناکه‌و‌یت»، هه‌ر بۆیه ئه‌لّ «ئین ته‌میمه توانی جاریکتر ئه‌م بیروباوه‌ره‌ بکیشیته‌وه به‌ده‌قه قورئانی و سوننه‌تییه‌کاندا

له چوارچینوهی کۆمه له ریسایه کدا که زانایانی ئیسلام له سه ری یه کده نگ بون بخته وه به رده ستی موسولمانان» .

کاریگه ری ئیبن تهیمیه و ئیبن ئەلقهیمی خویندکاری به سه ر بزاقی وه هابییه کانی نه جده وه، هه جگار به رفراوان و قول، به جوړیک محمه د عه بدلوله هاب، له باره ی ئەم په یوه ندییه وه ده لیت «هه ردو پێشه وای ئیبن ئەلقهیم و ئیبن تیمیه ی مامۆستای، دو ریبه ری راسته قینه ی ئەهلی سوننه ن و لای ئیمه کتیبه کانیان، پرپایه خترین سه رچاوه به ره مه من»^۱ . وهک له تووژینه وه به راوردکارییه کانیسه وه ده رده که ویت، لیکچون و نزیکیه کی له پاده به درو زور له نێوان نوسین و بوچونه کانی محمه د عه بدلوله هاب و ئیبن تهیمیه دا، هه یه^۲ . . تائیسنا نه بیسراوه هه چ نوسه ریکی ئاینی و شه رعزانیکی هاوچه رخ، وهک محمه د عه بدلوله هاب، تیزو بوچونه کانی ئیبن تهیمیه ی، رافه و جبه جی کردبئ^۳ ، بویه زوړیک له شه اره زایانی بیری ئیسلامی پێیان وایه، جیاوازی

۱. سلیمان بن سحمان النجدی: هه مان سه رچاوه ی پێشو، ل ۱۱۵ - ۱۱۷.

* ناوی محمه دی کوپی ئەبو به کر ئەبو به و له ۶۹۱ ک، له شه اری دیمه شقی پایته ختی سووریا له دایکبه وه یه کیکه له نێو دارترین و ناسراوترین خویندکاره کانی ئیبن تهیمیه . ئیبن قهیم، جگه له ئیبن تهیمیه لای گه وره زانایانی حه نبه لی خویندویه تی و له ۷۵۱ ک، کۆچی دوایی کردوه .

۲. پروانه به ره مه مه کانی محمه د عه بدلوله هاب: مسائل الجاهلیه، کتاب التوحید، کشف الشبهات، که به ناشکرا له ژیر کاریگه ری فه تواو بوچونه ناینییه کانی ئیبن تهیمیه دایه

۳. د. عبدالکریم رافق، المشرق العربی فی العهد العماني، ل ۲۹.

* ناوی شیخ الاسلام تقی الدین احمد بن عبدالحلیم بن عبدالسلام بن تیمیه یه، له دایکیوی ۶۶۱ ک، گوندی چه رانی کوردستانه ی سووریا یه . له ته مه نی منالی و له ترسی شالاهه کانی مه غول له گه ل خیزانه که یدا کۆچیکردوه بو دیمه شق. بابو بابیرانی ئیبن تهیمیه شه رعزان و موفتی حه نبه لی بون و سوودی زۆریان به ئیبن تهیمیه گه یاندوه و به م هۆیه وه له ته مه نی ۱۹ سالیدا پله ی موفتی دیمه شقی وه رگرتوه . ناوبراو سوارچاکی زانسه کانی قورئان، فه رموده، شه رعزانی، گه ردونناسی، لۆژیک، فه لسه فه، بیرکاری، ته فسیری قورئان، میژوو... هتد. بوه و له کۆزی ئەم کایه مه عریفانه دا نوسراوی هه یه . نزیکه ی ۳۰۰ به رگ به ره مه م نوسراوی جوړیه جوړی هه یه و له ۶۹۹ ک، سه ره وکایه تی وه فدی دیمه شقی کردوه بو لای قازان خانی مه غول و له ۷۰۲، بوته فه رمانده ی سوویا بو موقاوه مه کردنی مه غول و له ۷۲۸ ک، له نێو قه لای دیمه شق و له به ندیخانه دا کۆچی دوایی کردوه . بو زیاتر پروانه: زین الدین مظفر عمر ابن الوردی: تاریخ ابن الوردی، ج ۲، ل ۲۷۴. هه ره وها آبی الفلاح عبدالحی ابن عماد الحنبلی: شذرات الذهب، مجلد ۳، ل ۸۳ - ۸۵.

نیوان بانگەوازی سەلەفییانەى محەمەد عەبدولوهەاب و ئیبن تەیمیە*، تەنھا سەدەو سەردەم و ژینگەى سیاسى و کۆمەلایەتییه، چونکە ئیبن تەیمیە لەژینگەیهکی شارستانی وەک دیمەشق و لەدەمی شالۆهکانى مەغۆلدا بانگەوازی بۆ سەلەفیگەریی دەکرد، بەلام محەمەد عەبدولوهەاب، لەژینگەیهکی بیابانی و لەسەردەمی دەسەلاتى تورکە عوسمانییهکاندا، کەوتە جموجۆل و بانگەوازو لایەنگر پەیداکردن.

پاش ئەم گۆهزەرە خێرایەش بەپاشخانى فیکریی محەمەد عەبدولوهەاب و بانگەوازهکهیدا، بەشیۆهیهکی گشتى، دەکریت بڵیین: بیری وهابیی شۆرشیکى ئاینى گەرەو تیروانینیکى پشت ئەستورە بهبیروباوهپى پیشینانى ئیسلام و پى وایه: چاکسازی ئاینى و رۆحی، زامنى چاکبونی رهوشى سیاسى و کۆمەلایەتییه، چونکە بهبۆچونى ئەوان، وەک ئیمامى مالیک دەلێت «کۆتایى ئەم ئوممەتە تەنھا بهو شتانه چاک دەبیت که پیشینانى پى چاک بوه». ئەم بیرە سەلەفییه، دەیهوئیت بێرکردنهوهو کۆمەلگایهکی هاوچهشنو هاوشیۆهى کۆمەلگا و بیروبوچونهکانى چاخه پیشینهکانى سى سەدهى یهکه مى ئیسلام فهراهەم بهئینت، هەر لهبەرئەمش بهسەلهفى و شوینکهوتوانى پیشینان دەناسریت.

هه‌لومه‌رجی سه‌ره‌له‌دانه‌وه‌ی بانگه‌وازی سه‌له‌فی

دوای به‌غداو شام، بانگه‌وازی سه‌له‌فی له‌نیوچه‌یه‌کدا سه‌ره‌یه‌لدا که لانکه‌ی یه‌که‌می ئاینی و ئیسلام و پیگه‌ی پیروژترین مه‌ل‌ب‌نده ئیسلامیه‌یه‌کانه که نیوه دورگه‌ی عه‌ره‌بیه‌یه. به‌پیی گێرانه‌وه زۆرو جوراوجۆره‌کان، ئەم پانتاییه جوگرافی و میژوییه له‌ده‌می سه‌ره‌له‌دانی بانگه‌وازی وه‌هابیدا، به‌ئاگری شه‌رو کیشمه‌کیشه خیله‌کییه‌کان و هه‌راو کوشت و بری ئیوان کۆچه‌ری و شارنشینه‌کان ده‌سوتا. ئەو میرنشینانه‌ی له‌ده‌می سه‌ره‌له‌دانی بیرى وه‌هابیدا له‌نیوچه‌که‌دا هه‌بون، هه‌ریه‌ک له‌هه‌ولێ پاراستنی سه‌ره‌به‌خۆیی و پاراستنی ده‌سه‌لاتی نیوچه‌یی خۆیاندا بون. له‌م میانیه‌شدا ریه‌ره‌کانی بیرى وه‌هابی سه‌له‌فی گرنگیان به‌خه‌لکه‌ شارنشین و تیگه‌شته‌وه‌کان ده‌داو له‌بهره‌تیشه‌وه بیرى وه‌هابی له‌نیو ژینگه‌ی سیاسى و کۆمه‌لایه‌تی هه‌ریمی نه‌جدی شارنشیندا سه‌ره‌یه‌لدا^۱.

هه‌رچه‌نده جوگرافیا و لانکه‌ی یه‌که‌می، بیرى وه‌هابی، و‌لاتی سعودیه‌ی ئیستا و نیمچه‌دورگه‌ی عه‌ره‌بیه‌یه، به‌لام گوتاری ئەم بانگه‌وازه و رایه‌له‌ فیکری و کلتورییه‌کانی له‌م پانتاییه‌دا قه‌تیس نابیت و له‌گه‌ل ده‌ستبه‌کاربونیدا هه‌ولیداوه بیه‌رپێته‌وه بۆ تیکرایی پانتاییه ئیسلامیه‌کانیتری سنوری قه‌له‌مه‌وه‌ی خه‌لافه‌تی عوسمانی، که کتومت، گیرۆده‌ی ده‌ست بارودۆخی جوراوجۆری هاوشینوه‌ی بارودۆخی نیوه‌دورگه‌ی عه‌ره‌ببون و ئەوانیش پێویستیان به‌گۆران و چاکسازی هه‌بو^۲.

ره‌نگه‌ بۆ دیاریکردنی بارودۆخی نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ب، له‌ده‌می سه‌ره‌له‌دانه‌وه‌ی بیرى سه‌له‌فیدا، گه‌رانه‌وه بۆ شایه‌ته‌وه ئه‌روپیی و رۆژئاواییه‌کان باشتترین شت بیت، چونکه ئەو ده‌مه سوپایه‌ک گه‌ریده‌وه رۆژه‌لاتناس به‌ناوو پاساوی جوراوجۆره‌وه زو زو به‌نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌بی و بیابانه‌کانیدا گه‌شتیان ده‌کردو ده‌گه‌ران. له‌نیو ئەم رۆژئاواییانه‌شدا نوسه‌ری ئەمه‌ریکی توتروب ستودار، (Tothrop stoddar)، له‌هه‌مویان باشت‌تر گوزارشتی له‌بارودۆخی نوته‌کی نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ب له‌وکاته‌دا کردوه و ده‌لێت «په‌رده‌یه‌کی ره‌ش به‌سه‌ر ئاین‌داریدا درابو، جیهانی ئیسلام مۆلگه‌ی

۱. د. عبدالکریم رافق: المشرق العربی، ل ۲۴۸.

۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشو، ل ۲۳۲ - ۲۳۵.

ئەفسانەو نەزانین بو، ماددە سڤکەر و ھۆشبەرەکان، بەھەمولایەکدا تەشەنەیانکردبو، مەککەو مەدینە لەھەمو جیڤاگایەک زیاتر بوبونە مۆلگەئە خراپەکاری. حەجکردن کە گەرەتەرین پەرستشی ئیسلامە، جیڤاگای نوکتەو گالتەجاری خەلک بو^۱. نوسەر و نیگارکێشی بەناوبانگی بەریتانی ھوغارئیش، لەویناکردنی ئەو باردوؤخەدا دەلیت «ھەست و سۆزی موسولمانان خەفەئە کردبو، خەلیفە بێدەسەلات بو، ئاینی ئیسلام لەپاشەکشەدابو»^۲.

بەپێی سەرچاوە مێژوییەکان، ئەو دۆخە خراپەئە کە ئەم دوو نوسەرە خۆرئایییە دەیکەنەر، بەشێوئەھەکی بەرچاوترو قولتەر، ناوچەکانی سەر بەھەردو ھەریمی نەجدو حجازی گرتبۆھو، کە دوو ھەریمی دورەدەستبۆن لەئەستەنبولی پایتەختی خەلافەتی عوسمانی و بەتەواوی فەرامۆشکراون. چونکە نەجدو حجاز، لەدەمی حوکمرانی سولتان سەلیمی سنیەمداو لە ۱۵۱۷ز، کە عوسمانییەکان چۆنە ناو میسر، بەروالەت، لکێنران بەدەسەلاتی عوسمانییەو ھەربەناو، لەسەر قەلەمەرەوی ئەوان ئەژماردەکران، بێئەھوی بەفیعلی دەسەلات و پرۆژەیان لەم دو ھەریمەدا ھەبیت^۳. بەدریژایی مێژوی عوسمانییەکان، والی و کاربەدەستی عوسمانی راستەوخۆ بۆ نەجدو حجازو ناوچەکانیتری نیوہ دورگەئە عەرەب، دانەنراو^۴. تەنانەت بەلگەنامەئەھەکی عوسمانی کە سالی ۱۶۹۰ز، بەزمانی تورکی و لەژێر ناوئیشانی «قوانین ئال عثمان در مضامین دفتر دیوان» نوسراو و تاییبەتە بەتۆمارو ئامارکردنی ویلايەت و ناوی والییەکانی دەولەتی عوسمانی، بەھیچ جۆریک باسی نەجدو حجازی تیدا نەھاتو^۵، لەکاتیئەدا حجاز، شارەکانی مەککەو مەدینە لەخۆدەگریت و لەھاتنی ئیسلامو ھەکاروانسەر و روگەئە ھەزاران حاجی و زیارەتکەر بوو. ئەو بۆشایی دەسەلاتەش لەنیوہ دورگەدا ھەبوو، و ھایکردو ھەر شارو خێلێکی ناوچەکە، ئیمارەتێک بۆ خۆیان دامەزرێنن و ھەمو ئەم دەسەلاتە ناوچەییانەش خۆرەئە یەکتربون و دژی یەکتەر کاریانکردو.

۱. الامیر شکیب ارسلان: حاضر العالم الاسلامی، ل ۳۴ وەرگیرو لە ابو مسعود الندوی: محمد بن عبدالوھاب، ل ۲۳۳.

۲. ابو مسعود الندوی: ھەمان سەرچاوەئە پێشو، ل ۱۵۷.

۳. محمد عتریس: معجم بلدان، ل ۳۱۲.

۴. تحسین ابراھیم الدوسکی: مذكرات الجاسوس الانكليزي همفر في الميزان، ل ۴۹.

۵. د. محمد حرب: العثمانيون في التاريخ والحضارة، ل ۵۳ - ۵۵.

کۆی سەرچاوه متمانه داره میژوییه کان، باس له وه ده کهن، نه بونی ده سه لاتی راسته قینه ی عوسمانییه کان، له نیوه دورگه ی عه ره ب له گه لیشیدا نه جدو حیجاز، پاشا گه ردانی و بیسه روه ریبه کی زۆری له م ناوچه یه بلاو کرد بۆوه که کاریگه ری خرابی کرد بوه سه ر بارودۆخه جۆربه جۆره کانی ژیان. بۆ نمونه نه بونی هوشیاری و بیده نگیی عوسمانییه کان وه هایکردبو، خه لکیکی زۆر له ده وری هه ندیک له دارخورماکانی نه جدو حیجاز کۆبنه وه و به پیروزیان ده زانیو ته به روکیان پیده کردن. هه ندیک تیریش له خه لک گۆرو ئارامگای هاوه لانو ئالو به یتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) یان کرد بوه جیگای کۆبونه وه و عیباده ت و پارانه وه ی خۆیان وه که شوینی خودا په رستی به کاریان ده هینان^۱. ئەو راپۆرتو به لگه نامه فه رمیانه ی له نیو کۆشکی فرمان په وایی عوسمانییه کاندای دۆزراونه ته وه، ئاماژه به م راستیانه ی سه ره وه ده کهن و ئەوه ده خه نه رو کاتیک بزوتنه وه ی وه هایبییه کان سه ره په لدا، به شیوه یه کی گشتی، خه لکی نیمچه دورگه ی عه ره بی، سه رقالی گۆر په رستی و پارانه وه و په نابردن بون بۆ پیاوچاکه مردوه کان و سو فیه گه ری و گۆشه گیری سیمای سه ره کی ژیانی خه لک بوه^۲. زۆر له بیرمه نده کانیش پێیانویه عوسمانییه کان خۆیان هانده رو پالپشتی نه ریت و په رستشه سو فیه گه ریبه کانبون^۳، که له دیدو بۆچونی سه له فیه کانیه نه جدا په رستشی ناکامل و پر له بیده بون و پێویستیان، به گۆرین و پێداچونه وه و گونجاندن هه بوه له گه ل ده قه دروسته شه رعیه کان^۴.

به پێی به لگه میژوییه کان مه مه د عه بدولوه اب، هه ر له سه ره تای ده رکه وتنی بانگه وازه که یه وه، شیوازی عیباده ت و پارانه وه ی سو فیه گه رانه ی سه ره ده می خۆی ره تده کرده وه و پێداگری له سه ر ئەوه ده کرد، «مردوه کان، ناتوانن هیچ بۆ زیندوه کان بکه ن. ته نها زاتی «الله» که په روه ردگارو په رستراوی راسته قینه یه، ده توانیت پێویستی خه لک پرپکاته وه و به ده م هاوارو هانایانه وه بروات^۵. هه روه ها خۆی شوینکه وتوانی پێیانوابوه، له پال بانگه وازکردن و به ئاگاهینانه وه ی خه لکدا له عیباده تی

۱. محمد بن جمیل زینو: منهاج الفرقه الناجیه، ل ۶۶

۲. د. محمد حرب: العثمانیون فی التاریخ والحضاره، ل ۵۳

۳. محمد قطب: کیف نکتب التاریخ الاسلامی، ل ۱۷۶

۴. کارل بروکلمان: تأریخ الشعوب الاسلامیه، ل ۵۴۹

۵. بروانه: محمد بن عبدالوهاب: کتاب التوحید، ل ۴۳

نادروست، بەکارهێنانی ھێزو شمشیر، دژ بەنەیارو ریگرەکان، ھۆکاریکی گرنگی گەیاندن و چەسپاندنی یەپامی دروستی ئیسلامە و بەبێ بونی ھیز، گۆران لە کۆمەلگادا نایەتەدی^۱. ھەر لە مێنەھەشدا و ھەبیبیەکان، بەزەبری ھێزو لە چوارچۆی ئەو ھەوی بە «گۆرینی خراپە»، نیویاندەبرد، دەستیانکردە بپینی ئەو درەختانە خەلک بەپیرۆزیان دەزانین و ئەو گومەزی و مزگەوتانەیان روخاند کە لەسەر ئارامگاو گۆری سەحابە و پیاوچاکەکان بنیاترابون، ئەمەش و ھەیاکرد خەلکە سادە و سۆفیەکان، بە «کافر» و «لەدین دەرچوو»، ناویان ببەن و ھەوالبان بۆ ناوچەکانیتر بگوازنەو^۲. واش دەرنەکەوێت، ئەم ھەنگاوی و ھەبیبیەکان، ھۆکاری یەکەمی ئالۆزبونی

۱- ۴۳ تحسین ابراهیم الدوسکی: مذكرات الجاسوس الانكليزي همفر...، ل ۲۰.

۲- ۴۴ جعفر السبحانی: مع الوهابيين، ل ۴۳.

* تاهەنوکش کارمەندەکانی دەزگای «الامر بالمعروف والنهي عن المنكر»ی سعودی کە بەپۆلیسی ئاینی ناسراون و بیروباوەرپەکانی قوتابخانەیی سەلفی لە سعودیەدا جیبەجێ دەکەن، ریگری دەکەن لەو حاجی و زیارەتکارانەیی بەتەمان نزاو پارانەووە پرستش لەنیو گۆرستانی بەقیع و لەسەر ئارامگای سەحابە و لەنزیک ئارامگای پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و ئەبوبەکر و عومەر، ئەنجامدەن. ئەم کارمەندانە کە ھەمویان راھینراو و خاوەن زانیاری شەرعی و ئاینی، تاویک بەئامۆزگاریکردن و تاویکتێر بەپال و ھیز لەم شوینانە بلأو بەخەلک و زیارەتکاران دەکەن و ئەو ھەیان بێر دەخەنەو تەنھا لەخودا بپارێنەو. ھەر ھەسا سەرباری گرنگی و گەورەیی پیگە و ناوینشانەیی ئەوانەیی لەم گۆراندا نیژراون، ھیشتا گۆرەکانیان ھەر گلی سادەن و ھیچ قوببە و بینایەکیان لەسەر نییە. یەکتێک لەگەورە بەرپرسەکانی دەزگاکە مانگی ۲۰۰۸/۱۲ بەئاستەم پاش چەندین پاکانە، گۆری ئیمام عوسمانی کۆری عەفغانی پیشاندام کە زۆر سادەبوو باسی ئەو یکرد، سەردەمی خەلافەتی تورکە عوسمانییەکان تەنھا لەنیو بەقیعدا ۸۰ گومەزی زیو زیو لەسەر گۆری سەحابەکان ھەبوو، بەلام دواتر دەولەتی سعودی ھەموی لابردووە یەکسانیکردووە لەگەڵ زەوی بۆ ئەو ھەوی خەلک نەیانکەنە پرستگاو جیگای پارانەووە نزاکردن، ھەر ھەسا روونیکردووە مەبەستی ئەوان ئەو ھەوی لەبری سەر ئەو گۆرانە زیارەتکاران رو لەھەرەمی مزگەوتی مەدینە بکەن کە لەتەنیش گۆرستانە کەدایە و جیگا نوێژو پارانەو پیغەمبەر و ھاوئەلکانی بوو. ھەر زیارەتکارێکی پرسیاری خاوەنی گۆرەکانی دەکرد، پۆلیسەکان ھەمویان یەک وەلامی ئامادەکراویان ھەبوو «گرنگ نییە، ئەو گۆرە ھی کتیبە، گرنگ ئەو ھەوی ئەم گۆرستانە کۆمەلکە سەحابە و پیاوچاکی تێدایە و سلاویان لێبکە و بپارێرەو خودا پلەیان بەرزتر بکاتەو و ئیتر مەپرسە و مەوئستەو بپۆ». ئەگەر کەسێکی زۆر جەختی بکرایەتەو لەسەر پیشاندانی گۆرێک بۆ یادگاری ئەیانوت «دەلێن گواہی ئەمە گۆری عوسمان و ئەو گۆری فلان و فلانە و خواش ئەزانیت وایە یان نا؟ کەس دلنیا نییە».

پەيوەندیيان بوه له گەڵ زۆریک له خەلک، دەرووبەر، چونکە تا ئەودەمەش هانا بێردن بۆ گۆرۆ بەکارهێنانی وەک رایەلی پەيوەندی نیوان بەندهو خوا، لای زۆریک له خەلک بەشیکی دانەبڕاوە بئەرەتیی بوه له ئاین و دەستبەرداربوونی هەروا کاریکی ئاسان نەبوه^۱.

کێشەى وه هابییه کان، تهنه له گەڵ خەلکی ئاساییدا نەبوه، بەلکە تیگەشتن و چەمکی سەله فیانه، بۆ بیروباوەری ئیسلامی و دەربارەى عەقیدە .. بیدعه .. جیهادو .. هتد . له گەڵ تیگەشتن و رافەى گەوره زانا ئاینییه سوڤی و ئەشعەرییه کانى ئەو سەر دەمەى خۆره لاتى ئیسلامیدا ویک نەدهاته وه . ناکریت له م نێوه نده شدا فاکتەرى سیاسى فه رامۆش بکهین، چونکە وەک سەرچاوه میژوییه کان ئاماژەى پێ دەکەن، راپۆرتنوس و پیاوه کانى دەربارى سولتانی عوسمانى، له نامە و راپۆرتەکانیاندا، بانگه وازى وه هابییه کانیان به هەلگەرانە وه یه کی سیاسى و کودەتایه کی سەریازی ناساندوه، له م رینگایه شه وه توانیویانه سیاسەتى سولتان بدن به گژ وه هابییه کانداه سولتان، جگه له وهى له شکرى کردە سەر وه هابییه کان، نوسهرو شاعیرو زانا ئاینییه کانیشى هاندەداو کۆمه کی دەکردن بۆ ئەوهى دژ به بیرو بۆچونى سەله فییه کانى نیوه دورگەى عەرەب، بوه ستنه وه^۲.

مۆرکی یاخیکه رانهى کۆمه لایه تی و ئاینى بزاقى وه هابیى، بوبه هۆى ئەوهى بانگه وازى وه هابى له دەمى خۆیدا، وەک پێویست گەشه نە کات و پەل نە هاوئیت . له مباره وه وه، محمەد قوتب، ده لیت «بزوتنه وه که هەر له لانکەى خۆیدا گیانى سپاردو له نیمچه دورگەى عەرهبیدا قەتیس بو»^۳. به لام لایه نگرانى بیرى وه هابى، باس له وه ده که ن که ئەم بیره له رۆژه لاته وه گەشتۆته هیندستان و له خۆرئاواشه وه گەشتۆته ئەفه ریقا، له هه مو ئەم ناوچانه ش قوتابخانه و زاناو لایه نگرى ریبازى سەله فیى زۆرن، ئەمه جگه له وهى سالانه و له کۆبون وه ملیۆنییه کانى وەرزی حەجدا، سەدان وه هزاران نامیلکه و کتیب و کاسیت و سى دى و رینمایى به چه ندین زمان له سەر نیوه پۆکو

۱. محمد قطب: کیف نکتب التاریخ الاسلامی، ل ۱۷۶

۲. عبدالعزیز بن محمد عبداللطیف: دعاوی المناوئین لدعوه الشیخ محمد بن عبدالوهاب.

۳. محمد قطب: کیف نکتب التاریخ الاسلامی، ل ۱۷۸

۴. مرکز بحوث جامعە بن محمد الاسلامیه: بحوث اسبوع الشیخ محمد بن عبدالوهاب، ل ۳۱۲

رايەلەكانى ئەم بىرە دابەش دەكریئتو بلاودەكریئتەوہ . ئەوانەشى لەكایەى بىرى ئىسلامیدا شارەزان، جەخت دەكەنەوہ، كاریگەرى بىرى سەلەفيانەى وەھابى لەسەر چەندىن بىرمەندى نۆتودارى وەك جەمالەدىنى ئەفغانى^۱ و بزاقەكانى وەك: سەنوسى لەمەغریب، ئەلمەھدى لەسودان و چەندىن بزوتنەوہو تەوژمىترى ئاینى، راستىيەكى حاشا ھەلنەگروہ بەئاشكرا ھەستى پىدەكریئت^۲.

نوسەرى گەورەى مىسرى، تەھا حسىن، لەبارەى كاریگەرى و رۆلى بزاقو بانگەوازى وەھابىيەكانەوہ دەلئیت «ئەگەر توركو مىسرىيەكان بەرھەلستى چەكدارانەى بزوتنەوہ ئىسلاحىيەكەى محەمەد عەبدولوہەبايىان نەكردايە، ھىواى ئەوہى لىدەكرا، شكۆمەندى و سەرورەى سەدەى دووھو سىيەمى كۆچى بۆ ئىسلامو عەرەبەكان بگىرپتەوہ». بەبۆچونى ھەندىك لەرۆژھەلاتناسان، بىرى وەھابى رۆلىكى ھىجگار گەورەى گىرپاوە لەبەئاگەھىنانەوہى عەرەبو گەلەلەكردنى بنەماكانى بىرى بەرەنگارى و موقاوەمەى عەرەبىدا. چونكە بزوتنەوہكە، جگە لەرەھەندو نۆوہپۆكە ئاینى و سەلەفيەكەى. بەدیویكىتەردا رەتكردنەوہى دەسەلاتى خراپو خەلافەتى توركەكان و ھەولدان بو بۆ دامەزراندنى دەسەلاتىكى سەلەفيەى عەرەبى، لەپىرۆزترىن جىگای ئىسلامىدا^۳. ھەندىك بىرمەندىترى عەرەب، پىيانوایە وەھابىيەكان بەخواستى خۆيان بىت يان نا، ناراستەوخۆ رۆليان ھەبوہ لەھوشياركردنەوہى ھەستو ھۆشى عەرەبىدا لەبىئاگایى، تەنانەت ھەندىك لەنوسەرەكان، بزوتنەوہى وەھابىيان لەپىشەنگى بەرھەلستكاران و نەيارانى دەسەلاتى توركدا، لەنىشتمانى عەرەبى داناوہ. بەپاى ئەم نوسەرانە وەھابىيەكان بونەتە ھەوین و پىشىنە بۆ گەلەلەبونى ئایدولۆژىيەكى نەتەوہى عەرەبىيە^۴. بەلام سەلەفيەكان، بەتوندى كاركردن لەسەر دەمارگىرى ناسیونالىزم و نەتەوہگەرايى، رەتدەكەنەوہو پىيانوایە ناسیونالىزم نەتەوہپەرسىتى «گوزارشت لەنەقامى و گەپانەوہ بۆ سەردەمى جەھالەت دەكات». لەمبارەيەوہ، شىيخ بن بازى موفتى كۆچكردووى سعودىيە، دەلئیت «ئىستىعمار، بەبانگەشەكردن بۆ نەتەوہگەرايى

۱. ھەمان سەرچاوەى پىشو، ۳۱۳

۲. موسى بن عبدالله آل عبدالعزيز: اضاء على دعوة محمد بن عبد الوهاب، مجله السلفيه العدد ۲، الرياض ۱۴۱۷، ۹۰ ل.

۳. پروانە: لونكرىك: أربعة قرون من تاريخ العراق الحديث، ۱۷۸

۴. د. الیاس فرج: تطور الايدولوجيه العربيه الثوريه، ۱۸ ل.

عەرەبىيى كە يىفخۇش و شاگەشكە دەپىت، چونكە لەرىگای نەتە و پەرستىيە وە عەرەب لە ئاينە كە يان دور دەخەنە وە و بە نەتە وە كانىانە وە سەرقالیان دەكەن». هەر وەها دەلەيت «يەك لە سەلمىنراوەكانى ئىسلام ئە وە يە: بانگەشە كردن بۆ نەتە وە گەرايى عەرەبى و نەتە وە كانىتر، بانگەشە يە كى پوچ .. هەلە يە كى گە و رە .. خراپە يە كى ئاشكرا .. نە قامى و جە هالەت .. فىلەكردنە لە خەلكى موسولمان». ناوبرا، بە وە بە لگە بۆ ئەم حوكمە قورسە، لە سەر نەتە وە وایە تى دە هەينىتە وە كە موسولمانان پەر تە وازە دەكات .. ناكۆكى دەخاتە ئىوانيان و هەر وەها ئاماژە بە چەندىن ئايەت و فەر مودە دەكات، لە وانە فەر مودە يە كى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، كە سەرزەنشەت و لۆمەى بانگەشە كە رانى دەمارگىرىيى بۆ ھۆز و خىلەكان دەكات و دەربارە يان دە فەر مویت «لە ئىمە نىن». هەر وەها لە گىرپانە وە يە كى تر دا هاتو كە پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دە فەر مویت «خوا وە حى بۆ كردوم ھىندە لە خۆ برد و بىن كە س فشە بە سەر كە سىتر دا نە كات و كە س خۆى بە سەر كە سىتر دا ھەلنە كىشەيت»^۱. ھىچ بەرھەم و گوتارىكى سەلەفيە كانىش شانازى كردن بەتە وە گەرايى عەرەبى لە خۆناگرىت و بگرە بە شىكى زۆرى مەشخەل ھەلگرانى ئەم بىرە لە كۆن و نویدا لە خەلكانى ناعەرەبن.

۱. عبدالعزیز عبداللہ بن باز: نقد القومىہ العربیہ، ل ۷ - ۱۰

سەرھەڵدانی بانگەوازی وەھابی لەنەجد

ناکرێت باس لە وەھابییهکان بکەین و نەگەڕێینەو، بۆ گەشت و گەڕانەکانی محەمەد عەبدولوەھاب بە بیابانی عەرەبیدا، کە ھۆکاری گەڵاڵەبونی بۆچونە جیاجیایەکانی ئەو بون لە مەرپ رەوشی ئاینی و کۆمەڵایەتی جیھانی ئیسلامی. ھەلۆیستەکردنی زۆر لە سەر ژیا ننامە و پاشخانی فیکری و رۆشنبیری محەمەد عەبدولوەھاب، زیاتر نزیکمان دەکاتەو لە تیگەشتن، لە نێو پۆکی بیر و وەھابی و چۆنیەتی ژیا نەوھی بیر سەلەفی، چونکە سەرھەتاو کۆتایی بیر و وەھابی، لە سەر بۆچون و فەتواکانی محەمەد عەبدولوەھاب، بنەپەتە. ھەرچەندە ناوبراو، بە نیازی خۆیندن و دەستخستنی زانستی شەریعی بە شارەکانی سعودیە ئیستا و عێراقدا، دەستی بە گەشت و گەڕان کرد، بەلام ئەو دیمەنانە ناوبراو، لە گەڕانەکانیدا، بەرچاوی کەوتن، بیرکردنەو و تێوانینەکانی بە ئاراستەیکدا برد کە (لۆنکرێک) ی رۆژھەلاتناس بە «تەقینەوھی ئاینی» گوزارشتی لێدەکات.^۱

محەمەد عەبدولوەھاب، لە سەر ھەمان داب و نەریتی سەر دەمی خۆی، روی لە شارێ مەدینە کردووە کە ئیستاشی لە گەڵدابی، کاروانسەر و قیبلەنومای خۆیندکارە ئاینییەکانی جیھانی ئیسلامییە و گرنگییەکی ناوازی زۆری ھەیە، چونکە شاری پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و ھاوڵەکانی و پایتەختی سەئید خەلیفە راشیدین بوە.^۲ ناوبراو، لە شارێ مەدینە ریگای لە شیخ محەمەد حیات ئەلسندی، کەوتووە کە ئەویش بە ھەموو جۆرێک دژی بیدعە و داھینانی عیبادەت و دەمارگیری مەزھەبی بوە.^۳ جگە لە کاریگەری بۆچونەکانی ئەم مامۆستایەشی لە سەری، محەمەد عەبدولوەھاب، لە ماوھی ژیا نیدا لە مەدینە، لە نزیکەو و بە چاوی خۆی کۆبونەو و وابەستەیی زیاد لە سنوری خەلکی لە دەوری ئارامگای پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ببینیو، بە جۆرێک خەلک وەک پردی پەییو ندیی نێوان خۆیان و خودا ھاوارو ھانایان بو دەبرد. ئەم پەییو ستبونەش بە گۆرپی پیغەمبەر و پیاوچاکەکانیتر کە کۆلەکە یەکی بنەپەتی

۱. أربعة قرون من تأريخ العراق، ل ۲۲۷

۲. ابو مسعود الندوی: الشیخ محمد بن عبدالوھاب، ل ۱۶

۳. د. ابراهیم خلیل احمد: تأريخ الوطن العربي فی العهد العثماني، ل ۲۴۵

سۆفیگەرییە، لەگەڵ بۆچون و بیرکردنەوهی ئەودا، نەدەگونجاو بەلایەوه جۆرپێکبو لەو جۆرە پەرستشانی که بەپێی تیگەشتنی پیشینانی ئیسلام، بیدعو و خورافات و بگرە هەندیگجارجار، سەریش دەکشیت بۆ شەریک دانان بۆ خوا، که بەدترین، سەریپێچیە لەنیو شەریعەتی ئیسلام.

ناوبراو، لەدوای شاری مەدینە رویکردۆتە شاری بەسەر و لەوئێ بەمەزەهەبی شیعیە جەغفەری ئاشنابووە^۱ *.. ئەوکاتە ئێم گەنجە چالاکە، لەبەسەرەبو هەندیگ پەيوەندی لەگەڵ دانیشتوانی بەسەردا دروستکردو ویستی ئێم شارە بکاتە مەلەبەندی بانگەوازو پیگەیی راگەیانندی بۆچونە سەلەفیخوازەکانی، بۆ ئێم مەبەستەش چەند نوسینو نامەیهکی لەنیو خەڵکدا بلۆکردهوه. لەم نامەو نوسراوانەدا، راشکاوانەو بێ پێچو پەنا، دژی گۆرپەرستی و پەنابردن بۆ پیاوچاکان وەستایەوه، بەلام خەلکی بەسەر که زۆرینهیان شیعیەبون، ئێم تێپوانیە سەلەفیە سوننییهیان رەتکردهوه.. نەک هەر ئێوه بەلکە، محەمەد عەبدولوهەابی خاوەنیشیان شاربەدەرکرد^۲.

لەپاش ئێم سەرەتا نسکۆبەشەش، ناوبراو، کۆلی نەداو بۆ بلۆکردهوهی بۆچونەکانی روی لەهەریمی نەجد * کرد. هەر بەگەشتنیشی بۆ ئێم هەریمە، چوە شاری حرەیمەلا، که شوینی نیشتهجیونی عەبدولوهەابی باوکی بوو لەوئێ دەستیکردە،

۱. جعفر السبحانی: هەمان سەرچاوهی پیشو، ل ۱۴.

* ناوی جەغفەری دەگەرپێتەوه بۆ ئیمام جەغفەری سادقی نەوهی ئیمامی عەلی.

۲. د. أبراهیم خلیل أحمد: هەمان سەرچاوهی پیشو، ل ۲۶.

* نەجد، لەزمانی عەرەبیدا بەواتای بەرزبۆتو بانیکە دەکەوێتە ناوەرەستی نیمجە دورگەیی عەرەبی و گەرەترین هەریمی دورگەیی عەرەبی و عەرەبستانی سعودیهیه. سنوری ئێم ناوچەیه دەکەوێتە نیوان چیاکانی سروات لەرۆژئاواو دەگاتە بیابانی دەهنا لەرۆژھەلاتەوه. نەجد، نیشتمانی یەکەمی زۆریک لەھۆزە عەرەبییه گەرەکانەو دیارترین شاعیرەکانی سەرەدەمی جاھیلیش خەلکی ئێم هەریمەن بەتایبەت شاعیری «هەلواسراوہکان - المعلقات». دەولەتی سعودیه سەرەتا لەنجدەوه دامەزرانو پاریزگا گرنگەکانی ریازی پایتەخت و قەسیمو ناوچەکانی دۆلی حەنیفەو چیاکانی شەمرۆ عازنو تویق، دەکەونە سنوری ئێم هەریمەوه. بەگشتی دانیشتوانی نەجد، شارنشینو لگوندو شاردا نیشتهجینو بەر لەدامەزراندنی دەولەتی سعودی لە ۱۹۳۲، دانیشتوانی ئێم هەریمە لەملیۆنیک کەس تێپەریان نەدەکرد. بڕوانە ویبسایتی ویکیبیدی

وتاردان و بانگەوازکردن^۱. سەرچاوە و تۆمارە میژوییهکان، هێما بۆ ئەوە دەکەن شێوازی بیرکردنەوه و فەتوادانی محەمەد عەبدولوهاب، جیاوازتر بۆه لە زاناکانی سەر دەمی خۆی. ئەو، دژی چاوپۆشیکردن لە هەهلهی خەلکو خۆدزینەوه بۆ له جیبەجیکردنی حوکمەکانی شەریعەت.. پێداگری لە سەر ئەوە دەکرد، دەق و حوکمەکانی شەریعەت چۆن، وەک خۆیان جیبەجێ و پەیرەوبکرین و هیچ جوړە سازشیکیان لە سەر نه کریت^۲.. خوازیارو بەتەمای ئەوهبو دەق و دەسەلات، ئاویتە بکات و لەرێگای جیبەجیکردنی دەقەکانەوه سنوریک بۆ شپرزەیی و پاشاگەردانی سەر دەمی خۆی دابنیت، بۆ نمونە سزای بەردەبارانکردن (رجم) ی خەلکانی داوینپیس و زیناکاری زیندوکردهوه، لە کاتی کدا، سالا ئیکبو، فەرامۆشکرا بو^۳. هەر وهها خۆی بە شەر مەزارو خەتابار دەبینی کاتی ک بە دیارچاوی خەلکەوه، کۆمەلێک لە نێرینەکانی هەریمی نەجد، پە یوه ندی سیکسیان لە گەل یە کتردا دامەزراندبو. وەک ریبەرکی ئاینیش بە رامبەر بە م قەدەغە شکاندنە شەری و کۆمەلایە تییه، حەماسەتی دەجولاو هەستی ئازایەتی و گیانی سزادان و تۆلە کردنەوه ی دەکەوتە جۆش و خرۆش^۴. هەر بە م هۆیه شهوه لە گەل خەلکی شاری حرەیمالی نشینگە ی باوکیدا، کەوتە کیشە و ناکۆکییه وه دانیشتوانی ئەم شارەش گرفتی زۆریان هینایه رێگای.

سەرچاوه میژوییهکان دەگێر نەوه، کۆمەلێک کۆیلە ی جوتیار، کە لە زەوییهکانی حرەیمالا، کاریان دەکردو لە کاری نێربازی و سیکسی ناشەریی تێوه گلابون، پیلانی هێرشکردنە سەر مالی محەمەد عەبدولوه هابیان دانا، چونکە ناوبراو سوربو لە سەر ئەوهی حوکمی شەریان بە سەردا جیبەجێ بکات کە کوشتن و بەردەبارانکردن، بە لām بەر لە جیبەجیکردنی پیلانی هێرشەکە، ناوبراو بە هاوکاری و چاوساگیی دراوسێکانی هەلهاو شاری حرەیمالی بە جیبەجێشت^۵.

محەمەد عەبدولوه هاب، لە پاش دەرپەراندنی لە حرەیمالا، لە شاری عوهیه ی نه گیرسایه وه، کە شوینی لە دایکبونی خۆیهتی، ئەمجارەیان جیاواز لە بە سەر و حرەیمالا، بۆ زامنکردنی

۱. تحسین ابراهیم الدوسکی: هەمان سەرچاوهی پیشو، ل ۶۷

۲. سنت جون فیلی: تاریخ نجد ودعوه الشيخ محمد بن عبدلوهاب (السلفیه)، ل ۳۳

۳. کارل بروکلمان: تاریخ الشعوب الاسلامیه، ل ۵۵۰

۴. سنت جون فیلی: تاریخ نجد ودعوه الشيخ محمد بن عبدلوهاب (السلفیه)، ل ۳۳

۵. هەمان سەرچاوهی پیشو ل ۳۵

پاراستنی بانگه‌وازه‌که‌ی، هاوپه‌یمانیتی سیاسی له‌گه‌ل عوسمانی کورپی موعه‌ممه‌ری، میری عویه‌ینه‌دا، مؤرک‌دو مژده‌ی سه‌رکه‌وتنو چاره‌نوسیکی گه‌شی به‌میر عوسمان دا^۱. وه‌ک ده‌ریش ده‌که‌ویت میری عویه‌ینه، قه‌ناعه‌تی به‌بوچونه سه‌له‌فیه‌کانی محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، کردوه‌و له‌گه‌لیدا که‌وتۆته روخاندنی نه‌زرگا‌و گومه‌زیی سه‌ر گۆرستانه‌کان‌و ته‌نانه‌ت، له‌سه‌ر فه‌ته‌واو هاندانی محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، ژنیکی زیناکاریشی به‌ردباران کرد^۲.

ئهو ماوه‌یه‌ی محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، له‌شاری عویه‌ینه‌بو هه‌نگاوگه‌لێکی گزنگی هه‌لگرتوه، که ده‌کریت وه‌ک سه‌ره‌تای جیبه‌جیکردنی بوچون‌و بیره ئاینیه‌کانی ئه‌ژماریکریت. ناوبراو، له‌م شارهدا ده‌ستیکرده برینی ئهو دره‌ختانه‌ی خه‌لک به‌پیرۆزی ده‌زانین‌و هه‌ر له‌م میانه‌یه‌شدا مه‌زاری سه‌ر گۆری زه‌یدی کورپی خه‌تابی براگه‌وره‌ی عومه‌ری کورپی خه‌تابی روخاند، که له‌غه‌زای یه‌مامه‌و له‌کاتی سه‌رکردایه‌تیکردنی سوپای ئیسلامدا گیانی سپاردوه^۳. هه‌روه‌ها نوێژی جه‌ماعه‌تی له‌نێو مزگه‌وته‌کاندا زیندوکرده‌وه‌و قه‌ناعه‌تی به‌ میری عویه‌ینه‌کرد باج‌و سه‌رانه‌ی سه‌ر خه‌لک که‌م بکاته‌وه^۴.

ئهم لێک‌نزیکبونه‌وه‌و کاره‌ هاوبه‌شانه‌ی میری عویه‌ینه‌و محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، سلێمانی کورپی عریعه‌ری میری هه‌ریمی ئیحسای سعودیه‌ی خسته‌ گومانه‌وه،

۱. د. أبراهیم خلیل احمد: تاریخ الوطن العربی، ل ۲۴۵

۲. الندوه العالمیه للشباب الاسلامی: الموسوعه المیسره، ل ۲۷۳

۳. عثمان بن بشر النجدی: عنوان مجد فی تاریخ نجد، ۱ / ۸

* سه‌له‌فیه‌کان کۆمه‌لێک به‌لگه‌ دیننه‌وه‌ بو روخاندنی گۆره‌کان، له‌وانه‌ش ئیمامی موسلیم، ریوایه‌تیکردوه، عه‌لی کورپی ئه‌بو‌تالیب به‌ ئه‌بی هه‌یاچی ئه‌له‌سه‌دی وتوه، پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم)، رایسه‌پاردوم، هه‌ر بتیکم بینی بیشیوینم‌و هه‌ر گۆرپکی به‌رزم بینی ته‌ختی بکه‌م. هه‌روه‌ها جابری کورپی عه‌بدوللا ده‌لێت «پێغه‌مبه‌ر نه‌ی کردوه‌ گۆر گه‌چکاری بکری‌و بینی له‌سه‌ر بنیات بنزیت و شتی له‌سه‌ر بنوسریت. هه‌روه‌ها ئیمامی تورمزی ئیبن ماجه‌ چهن‌دین فه‌رموده‌یان له‌سه‌ر نادروستی بینادروستکردن له‌سه‌ر گۆر کۆکردۆته‌وه‌و چهن‌دین ساڵ به‌ر له‌وه‌ها بییه‌کانیش ئیمامی نه‌وه‌وی له‌ئیمام شافعییه‌وه‌ ده‌گۆرپته‌وه‌» (ئیمامه‌کانم بینی له‌مه‌که‌ فه‌رمانیان به‌ روخاندنی بینی سه‌ر گۆری پیاوچاکه‌کان ده‌کرد).

۴. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشو، ۱ / ۹ - ۱۰

خەلكانىكىش وەھا سەلئەمانىيان خالىكرىد كە محەمەد عەبدولوهەب، چاوى بېرپوتە پۆستى مىرايەتى و بەتەمايە ھەرئەمەكە و دەسەلاتەكانى لى زەوت بىكات، ئەويش، ھىچ بەبەرىيەو نەوہستاو يەكرپاست ھەرپەشەى كرىدەسەر مىر عوسمانى كورى موعەممەو داوايكرىد، «ھەرچى زوتەرە محەمەد عەبدولوهەب، لەشارەكەى دەرەبكات». مىرى عويەينەشە، شەپى مىرى گەورەى ئىحساي پىنەدەكرا، بۆيە بەرىگايەكى ھىمانانە محەمەد عەبدولوهەبى جوايكرىدو پىيى وت «مىر سەلئەمان، فرمانىكرىدو، بىكرىزىن، ئىمەش تواناي بەرەنگارىونەوہى رىقو تورەبى ئومان نىيە و ئازايەتى و جوامىزىيش نىيە لەمالى خۆماندا بىكرىزىن، بۆيە رو لەھەركوئ دەكەيت، خۆت سەرىشك بەو ولاتى ئىمە بەجى بەئەلە»^۲. مىرى عويەينە، بەم ملكە چكرىدەى بۆ مىرى ئىحسا، رىسەكانى محەمەد عەبدولوهەبى خاوكرىدوہو كاروانى بزوتنەوہى وەھابىي گىرايەوہ بۆ چوارگۆشەى يەكەم و سەرەتاي قۇناغو محەمەد عەبدولوهەبى ئاوارەو پەراگەندەى نىو نىوہ دورگەى عەرەب كرىد. بەلام ئەو، دواى ئەمەش ھەر نوچى نەداو كەوتە سۇراغرىدنى پەناگە و لانكەيەكىتر بۆ ئەوہى تىيدا بگىرىسىتەوہ، تا ئەوكاتەى محەمدى كورى سعودى* دۆزىيەوہ، ئىتر دەرگاي خىرو خۆشىي لىكرايەوہو لەكەسىكى قاچاغو راوہدونراوہو بوە موفتى و رىبەرى ئىمارەت.

۱. ھەمان سەرچاوى پىشو ۱۰/۱ - ۱۱

۲. ھەمان سەرچاوى پىشو ۱۱/۱

* محەمدى كورى سعودى كورى مقرن، سالى ۱۷۶۵، زابىنى كۆچى دوايىكرىدوہو دامەزىنەرى دەولەتى سەئۇدىيەى يەكەم و كورى باپىرە گەورەى بنەمالەى سەئۇدى فرمانرەواى ئىستاي سەئۇدىيەى. دەسەلاتى محەمەد سەئۇد يەكەمجار لەدرەيەوہ دەستىپىكرىدوہو دواتر گوزراوہتەوہ بۆ رىزى پايئەختى ئىستاي سەئۇدىيەى. ئال سەئۇد، يەكىن لەبنەمالە كۆنو ناودارەكانى نىمچە دورگەى عەرەب. بۆ زياتر بېوانە وئىب سايى گەرانى ويكىپىديا وئىب سايى «بوابە المملكە».

هاوپه‌یمانیتی سه‌له‌فیه‌کان و نال سعود

ئه‌گه‌رچی دهرکردنی محهمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، له‌شاری عویه‌ینه، گورزوه‌شاندننکی سه‌خت بو، له‌بزوتنه‌وه‌ی وه‌هابی له‌ساته‌وه‌ختنکی ناسکو به‌راییدا، به‌لام له‌لایه‌کیتروهه، دهرزاه‌ی قوناغی‌کی نوپی له‌م بزوتنه‌وه‌یه‌ کرده‌وه. بیه‌یواکردنی محهمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، له‌لایه‌ن عوسمانی کورپی معمه‌ری میری عویه‌ینه، کۆتایی په‌راگه‌نده‌یی و خه‌موژانی محهمه‌د عه‌بدولوه‌هابه‌ له‌میژودا. ناوبراو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌دلشکاوی، شوینی له‌دایکبونی خۆی به‌جیه‌یشت، به‌خۆی و ته‌نها باوه‌ش‌یننیکه‌وه‌و به‌توله‌ ریئه‌کی بیابانیدا روی له‌میرنشینی درعیه‌ کرد که له‌لایه‌ن محهمه‌ی کورپی سعوده‌وه‌ به‌رپۆه‌ده‌برا. هه‌ر که‌ گه‌شته‌ ئه‌م میرنشینه‌ له‌ده‌مه‌و ئیواره‌یه‌کی سالی ۱۷۷۴زاینی، له‌مالی یه‌کیک له‌خویندکارو دۆسته‌کانی به‌ناوی محهمه‌د سوه‌یلم ئه‌لعیرنی، گیرسایه‌وه‌ که‌ له‌په‌ری شاره‌وه‌بو. له‌م ماله‌شه‌وه، دیسان ده‌ستی به‌یه‌که‌م هه‌نگاوی کاروانه‌ درودرپۆه‌ پر مه‌ترسییه‌که‌ی کرده‌وه^۱.

محهمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، له‌مالی ئه‌م خویندکاره‌یدا، توانی کاریگه‌ری له‌سه‌ر دوو برای میری درعیه‌ دروستبکات، له‌مانه‌ش گرنگتر توانیی، کاربکاته‌ سه‌ر، موزیی کچی ئه‌بی وه‌تبان، که‌ ژنی محهمه‌د سعودی میری درعیه‌به‌وه‌ له‌میژوی سعودیه‌دا، به‌ژننکی خاوه‌ن ته‌گبیر باسه‌دکریت. زۆریک له‌سه‌رچاوه‌کان باس له‌وه‌ده‌که‌ن موزی، به‌محهمه‌د سعودی می‌ردی وتوه «ئه‌م محهمه‌د عه‌بدولوه‌هابه، خه‌لاتی خواجه‌ بویناردویت، تۆش سودی لئ وه‌رگه‌»، به‌هۆی ئه‌م ژنه‌و دوو براه‌کی میره‌وه، محهمه‌د سعودی محهمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، لیک‌ نزیکبونه‌ته‌وه‌و، یه‌که‌م هاوپه‌یمانیتی ستراتیژیان له‌گه‌ل یه‌کترا ئیمزاکردوه‌ که‌ وه‌ک یه‌کیک له‌گرنگترین و به‌ناوبانگترین هاوپه‌یمانیتییه‌کانی نیوان دین و ده‌ولت له‌میژوی نوئو ناوچه‌که‌دا ئاماژه‌ی بۆده‌کریت. ئه‌م هاوپه‌یمانیتییه‌ له‌ئه‌ده‌بیاتی ره‌سمیی ده‌سه‌لاتدارانی سعودیه‌دا به‌ «گه‌لآله‌نامه‌ی درعیه‌» ناوزه‌د ده‌کریت. به‌یه‌که‌م به‌ردی بناغه‌ی دامه‌زاندنی «ده‌ولته‌تی سعودیه‌ی یه‌که‌م» له‌قه‌له‌مده‌دریت.

۱. سنت جون فیلیپی: تاریخ نجد..... ل ۳۸

۲. السید محسن الامین: کشف الارتیاب، ل ۱۴

به‌پیی گێرانه‌وه‌ی ده‌زگا فه‌رمیییه‌کانی سه‌عودیه، محهمه‌د بن سه‌عود، له‌سه‌ر خواسته‌و داوای دوو براکه‌ی که بویونه‌هه‌واداری محهمه‌د عه‌بدولوه‌هاب و پێشتریش ئامۆزکاری موزی ه‌اوسه‌ری، به‌خودی خۆی چوه‌ پێشوازیکردنی شیخی میوان، له‌مالی محهمه‌د ئه‌لعینو و ئه‌م هه‌نگاوه‌ش میوانه‌ نوێیه‌که‌ی میرنشینه‌که‌ی له‌چاوی خه‌لکی درعیه‌دا سه‌نگین و قورسکردوه‌ . له‌م دیداره‌دا که‌ ساڵی ۱۷۷۴ زاینیدا به‌رپۆه‌چوه‌، هه‌ردولا ریکه‌وتن له‌سه‌ر دابه‌شکردنی ده‌سه‌لاته‌ ره‌وحی و سیاسییه‌کانی میرنشینه‌یه‌که‌ به‌جۆریک، ده‌سه‌لاتی سیاسی و ئیداری به‌ده‌ست محهمه‌د سه‌عود له‌داوای خۆیشی نه‌وه‌کانیی وه‌بیت .. له‌به‌رامبه‌ریشدا، محهمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، ببیته‌ موفتی و ریبه‌ری ئاینی ئیماره‌ته‌که‌^۱.

به‌پیی گێرانه‌وه‌ فه‌رمیییه‌کانی عه‌ره‌به‌ستانی سه‌عودی، داوای به‌ئاکام گه‌شتنی دانوستانی ریکه‌وتنه‌که‌، محهمه‌د بن سه‌عود، ده‌ستی له‌ناوده‌ستی محهمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، داناوه‌ به‌یعه‌تی پێداوه‌ له‌سه‌ر «سه‌رخه‌ستی دینی خوداو پێغه‌مبه‌ر(صلی الله‌ علیه‌ و سلم)»، جیه‌ادکردن له‌ریگای خوا، په‌یره‌وه‌کردن و جیه‌ه‌جیکردنی شه‌ریعه‌ت، فرمان به‌چاکه‌ نه‌هی له‌خرابه‌» .

هه‌ر که‌ محهمه‌د سه‌عود، چوه‌ ژێر چه‌تری بیری سه‌له‌فی، کوریکیشی کرده‌ زاوای محهمه‌د عه‌بدولوه‌هاب و به‌مه‌ش جگه‌ له‌به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیتر، په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی که‌وته‌ نیوانیان وه‌ . داوای ئه‌مه‌ش، به‌هه‌موجۆریک که‌وته‌ کارکردن بۆ گه‌شتاندنی بیره‌ ئاینیی نوێیه‌که‌ به‌سه‌ر ره‌عیه‌ته‌کانیدا^۲. سه‌لیمانی برای محهمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، که‌ نه‌یاری بیری سه‌له‌فیه‌، ئاماژه‌ به‌وه‌ده‌کات، محهمه‌د سه‌عود، به‌گوشارو هێژ، ده‌وره‌به‌ری خۆی ناچارکردوه‌ بچنه‌ سه‌ر بیری سه‌له‌فیانه‌ی براکه‌ی^۳. به‌لام گێرانه‌وه‌ فه‌رمی و ده‌وله‌تییه‌کانی سه‌عودیه، جه‌خنده‌که‌نه‌وه‌ بیره‌که‌ له‌ریگای بانگه‌وازو روئکردنه‌وه‌و ئامۆزگارییه‌وه‌ بلأوبۆته‌وه‌ . گومانیش له‌وه‌دانییه‌ پشته‌گیه‌ریکردن و په‌سه‌ندکردنی بیری سه‌له‌فی له‌لایه‌ن فرمانه‌وه‌ی درعیه‌وه‌، کاریگه‌ری خۆی هه‌بوه‌، چونکه‌ وه‌ک له‌دێر زه‌مانه‌وه‌ عه‌ره‌ب، وتویانه‌ «خه‌لک له‌سه‌ر ئاینی پادشاو سه‌ریه‌رشته‌که‌یان ده‌بن» . له‌تیکرایی سه‌رچاوه‌کاندا به‌ئاشکرا دیاره‌ به‌داوای هاوپه‌یمانیتیه‌ سه‌راتیژییه‌که‌ی،

۱. الندوه‌ العالمیه‌ للشباب الاسلامی: الموسوعه‌ المیسره... ل ۲۷۴

۲. سه‌لیمان بن عبدالوه‌اب: الصواعق‌ الالهیه‌ فی الرد علی الوهابیه‌، لجنه‌ من المحققین، ل ۵

۳. لونه‌ریک: أریعه‌ قرون من تاریخ العراق، ل ۲۲۷

محەمەد عەبدولوەھابو ئال سعووددا، چەندین ناوچەیتەری نیمچە دورگەى عەرەبى چوئەتە سەر قەلەمپەوى ئىمارەتى درعیە . لەپاش دانیابون لەپشتیانى ئال سعوود دابىنکردنى ھەمو کۆمەکیک بۆ بانگەوازەکەى، محەمەد عەبدولوەھاب، یەکلایویەوھ بۆ کۆپگرتن و وتاردان و نامە ناردن بۆ میرنشینەکانى دەورووبەرو پەيوەندیکردن بەسەرۆک ھۆزەکانى ناوچەکە . . . خەلکیکی زۆریش بەپیر بانگەوازو پەيامەکانیەوھ چونو ئىمارەتى درعیە، بوبە کاروانسەر او مەکووى کۆبونەوھى ھەوادارانى بىرى سەلەفىو خویندکارىکی زۆرى ئابىنى لەھەر چوارلای نیوھ دورگەى عەرەبەوھ رویان تێدەکردا، بەجۆرێک تۆمارە رەسمیەکانى دەولەتى سعوودى باسو لەوھەدەکن، لەوکاتەدا میرنشینەکە توانای لەخۆگرتن و راییکردنى ئەو ھەمو خویندکارەى نەبوھ .

لەسەرەتای دەستبەکاربونیدا وەک ریبەرى رۆحى میرنشینى درعیە، ناوھپۆکو ریبازى و تارەکانى محەمەد عەبدولوەھاب، زیاتر جەختیان لەپاکژکردنەوھى بیروباوھرو پەرسەتەش کردۆتەوھ . لەتیکرپای ماوھى کارکردنیشیاندا لەدرعیە، ھىچ ساردى و ناچۆرییەک لەنیوان محەمەد عەبدولوەھابى موفتى و محەمەد سعوودى فرمانرەوادا، تۆمارنەکراوھ . بگرە بەو پەرى ھاوکارى و لیگگەشتنەوھ ئىدارەى کاروبارى میرنشینى درعیەیان کردوھ و مێژونوسان دەگێرنەوھ: محەمەد سعوود، ھىچ پڕۆژە و بپارێکی بەبئى رەزامەندى و پەرسوپرای محەمەد عەبدولوەھاب، گەلألە و جیبەجئ نەکردوھ و ھىچ لایەکیشیان ھەنگاوى سەر بەخۆیان بەبئى ئەو پتر ھەلنەگرتوھ^۲ .

پاش ئەوھى محەمەد سعوود کۆچى دوايیکرد، میر عەبدولعەزیزى کورپى جینگای گرتەوھ*، کە زاوای محەمەد عەبدولوەھاب، بوھ^۲ . عەبدولعەزیز، بەھەمان نەفەسو ھەماسەتى باوکى و بگرە زیاتریش، درێژەى داوھ بەپشتیانیکردنى بىرى سەلەفىو سەرخستنى خەزورەکەى لەسەر دەمى حوکمرانى ئەمیشدا، محەمەد عەبدولوەھاب، لەتەمەنى ۹۲ سالیداو لە ۱۷۹۲ زابىنى، کۆچى دوايى کردوھ .

عەبدولعەزیز، بەو پیتیەى رابەرى ئابىنى و سیاسى دەولەتەکەبوھ، لەسەر دابو دەستورى باوکى نازناوى «ئىمام» ی ھەلگرتوھ . ھەر وھا لەپینا و فراوانکردنى قەلەمپەوى میرنشینەکەى و گەیاندى بىرى سەلەفى بەناوچەکانیتر، چەندین لەشکرکیشى و ھیرشى

۱. سنت جون فیلیپى: تاریخ نجد، ل ۴۰

۲. عثمان بن بشر النجدى: عنوان مجد... ۱/۱۳

۳. پڕوانە: ویب سائىتى دەولەتى سعوودى، «بوابه المملکه» <http://www.ksa-3.com>

کردۆته سهر ده‌وربه‌ری درعیه، له‌هه‌مو ئه‌و هێرشانه‌ش به‌ناوبانگتر په‌لاماردانه‌که‌ی شاری که‌ربه‌لایه له ۱۸۰۲ زاینی. سالیکیش دوا‌ی گرتنی که‌ربه‌لا، کابرایه‌کی شیعه مه‌زه‌به‌ی خه‌لکی موس‌ل که‌هه‌ندیک سه‌رچاوه ده‌لێن کوردبوه، له‌تۆله‌ی هێرشه‌که‌و روخاندنی مه‌زاری سهر ئارامگای ئیمام حسیندا، کاتی‌ک میر عه‌بدولعه‌زیز، له‌مزگه‌وتی ته‌ریفی درعیه، سه‌رقالی نوێژکردن بوه، له‌دواوه تیرۆریکردوه. به‌م پێیه، ناوبراو، پاش ۳۸ سا‌ل حوکمرانیی و پاش ۱۵ سا‌ل له‌مردنی محه‌مد عه‌بدولوه‌هابی خه‌زورو رێبه‌ری ئاینی میرنشینه‌که‌ی، ئیماره‌تیکی به‌رفراوان و به‌هیزی بۆ نه‌وه‌کانی به‌جیه‌هێشتوه که‌ له‌میژودا به‌ ده‌وله‌تی یه‌که‌می سه‌عودیه، به‌ناوبانگه‌و دواتر نه‌وه‌و که‌سوکاره‌که‌ی فراوانترین کردوه.^۱

له‌دوا‌ی مردنی محه‌مد عه‌بدولوه‌هاب، چوار کورپی ناوبراو به‌ناوه‌کانی حسین، عه‌بدوللا، عه‌لی، ئیبراهیم، به‌هه‌مان رێگای باوکیاندا رو‌شتون و له‌گه‌ل میره‌کانی دواتری ئال سه‌عوددا، ده‌سه‌لاتی دین و دنیا‌یان له‌نیوان خۆیان دابه‌شکردوه.^۲ دوا‌ی مردنی محه‌مد عه‌بدولوه‌هاب، راسته‌وخۆ، حسین کورپی جیگای گرتۆته‌وه‌و بوه به‌شیخ و قازی میرنشینی درعیه و له‌دوا‌ی مردنیشی براکانیتری کاروباری بانگه‌وازکردن و رێبه‌رایه‌تی ئاینیان له‌ئیماره‌ته‌که‌ گرتۆته‌سه‌تۆ. به‌رده‌وامی هاوکاری ئال سه‌عود و نه‌وه‌کانی محه‌مد عه‌بدولوه‌هاب، بۆته هۆی ئه‌وه‌ی سنوری ئیماره‌تی درعیه فراوانتر ببیت و به‌هاوکاری هه‌مویان و له‌رێگای هێرش و له‌شکرکێشیه‌وه، شاره‌کانی مه‌که‌ه، مه‌دینه، تایفو... هتد، یان خسته سه‌رسنوری قه‌له‌مپه‌وی ئیماره‌ته‌که‌. به‌مه‌ش خه‌ونی دامه‌زاندنی مه‌زنه ده‌وله‌تیکی عه‌ره‌بی ئیسلامیان به‌ده‌یه‌نا که‌ شاری مه‌که‌ه و مه‌دینه‌ی لانکه‌ی ئیسلام و ئارامگای پیغه‌مبه‌رو شوینه‌واری هه‌نگاو به‌هه‌نگاوی کاروانی بانگی ئیسلامییه‌یان له‌گه‌لدابو.^۳

لوتکه‌ی سه‌روه‌ری و ده‌سه‌ک‌وته‌کانی هاوپه‌یمانیتیی نیوان بنه‌مائه‌ی محه‌مد عه‌بدولوه‌هاب و ئال سه‌عودی فرمانه‌وا، له‌سه‌رده‌می میر عه‌بدولعه‌زیز عه‌بدولپه‌رحمان فه‌یسه‌ل ئال سه‌عوددا تۆمارکراوه که‌ توانیویه‌تی «شانشینیی عه‌ره‌بی سه‌عودیه» دابمه‌زینیت و ئه‌مپه‌رو په‌وپه‌ری ناوچه‌کانی نیوه دورگه‌ی عه‌ره‌بی له‌چۆه‌ی ئه‌م

۱. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشو. هه‌روه‌ها بر‌وانه: عثمان بن بشر: عنوان مجد فی تاریخ نجد، ۱/۱۲۴

۲. د. عبدالکریم رافق: المشرق العربی، ل ۲۴۸ - ۲۴۹

۳. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشو، ل ۲۴۸

دەولەتە نوێیەدا یەكبخات كه بەدەولەتی سعودیەى سێیەم «شانشینى عەرەبى سعودى» دەناسرێت .

عەبدولعەزیز ئال سعود، سالی ۱۹۳۲زاینی، لەیەكخستنی پارچەو بەشە پەرتەوازەو جیاجیاكانى سعودیە بویەو سەرجه‌م میرنشینو خێلە جیاجیاكانى نیمچە دورگەى عەرەبى لەژێر ناوی «شانشینى عەرەبى سعودیە» دا رێكخستو دەولەتەكەى بەناوی باپیڕە گەورەییەو ناونا . هەر لەم سالەشدا بەیەكجاریی بنەمالەى هاشمییه‌كانو بنەمالەى شەریفەكانو ئال رەشیدو ئالە میرەكانیتری لەسعودیە یان دەرپەراند، یان كێكرده‌وه . . رۆژی ۱۹۳۲/۹/۲۲، بەهاوكاری ئینگلیزه‌كان، خۆی كرده، فرمانرەواى یەكەمو بێ ركه‌بەرى سعودیەو فەرمانى یەكگرتنەوه‌ی وڵاتی راگەیانندو ریاى گەوره‌ شارى هەریمی نەجدیشی كرده پایتەختی دەولەتەكەى^۱.

پاش ئەوه‌ی شا عەبدولعەزیزی دامەزێنەر، دانپێدانانى كۆمەلگای نیو دەولەتیى ئەوسەرده‌می بۆ (شانشینى عەرەبى سعودیە) مسۆگەرکرد، بیری كرده‌وه، كۆتایی بەلەشكركێشىو جەنگ بەئینیتو ئەو كادرو جەنگاوه‌ره‌ سه‌له‌فیانه‌شى تانیستا لەپێناو یەكخستنی وڵاتو بلاوكردنەوه‌ی بیری سه‌له‌فی جەنگاون، بۆ بەرقەراركردنی ئاسایشو هیوركردنەوه‌ی ناوڤۆ ئاراستەبكات . هەر لەم میانەیه‌شداو لەسالانى سیه‌كاندا فەرمانیكر دەزگای «الامر بالمعروف والنهی عن المنكر»، دابمه‌زێت كه ئیستا لەناوه‌نده‌ رۆژئاویو دەرەكیه‌كانى سعودیەدا بە «باچاوه‌شى ئاینی» دەناسرێت . یەكەم سه‌رۆكى ئەم دەزگایه‌، كه ئیستا سه‌ر بەبەرپۆه‌به‌ریتی گشتی هیزه‌كانى ئاسایشی ناوڤۆیه‌، شیخ عەبدولعەزیز عەبدولله‌تیفی كورپەزای محەمه‌د عەبدولوه‌هاب، بوە .

«باچاوه‌شى ئاینی» كه تەنها لەسعودیەدا هەیه‌و لەناوچه‌كه‌و جیهان دامەزراوه‌یه‌كى دانسقه‌یه‌، دەزگایه‌كى گرنگی ئاینیو ئەمنیی ئەم وڵاتەیه‌و پەرە له‌هەلگرانو داكۆكیكارانى بیری سه‌له‌فیو تانیستا ئاماریكى برۆپانكراو لەبارەى ژمارەى كارمه‌نده‌كانى لەبەردەستدانیه‌یه‌^۲. راپۆرتیكى فەرمیی ئەم دەزگایه‌ باس لەوه‌ده‌كات،

۱- محمد عتریس: معجم بلدان العالم، ل ۱۳۲

۲- سیدی احمد بن احمد سالم، لەوتاریكدا كه بەناوی التیار السلفی السعودی، لەه‌شى مه‌عریفه‌ی (ئەلجه‌زیره‌ نیت - ۲۰۰۳) دا بلاویكردۆته‌وه‌، باس لەوه‌ده‌كات دەزگاكه‌ ۳۰۰ هەزار كارمەندی هەیه‌و بەسه‌ر ۱۰ هەزار بنكه‌دا دابه‌شكراون، بەلام ئاماره‌ نیمچە فەرمیه‌كان جه‌خت ده‌كەنەوه‌ كه ژماره‌یان كه‌متر له‌ ۱۰ هەزار كارمەنده‌ .

تەنھا لە ساڵی ۲۰۰۹ دا، روبەرپوی ۴۰۰ ھەزار دۆسییە و کیشەیی ئاینی و کۆمەڵایەتی بونەتەووە ۷ ملیۆن چالاکی جۆراوجۆری بانگوازیی ئیسلامییان لەشارەکانی سعودیە بەئەنجام گەیاندووە. سەرەکیتترین کاری دەزگای «الامر بالمعروف والنهي عن المنکر» جێبەجێکردنی دەقوادەقی رییازی سەلەفی و رینمایەکانی بانگەوازی وەهابییە لەعەرەبستانی سعودی. کارمەندەکانی ئەم دەزگایە، بەھەموو جۆریک ریگا لەو دیاردانە دەگرن کە پێیان وایە شیرکو بیدعە و خراپەن بۆ ئیسلام. لەکارنامەیی فەرمیی ئەم دەزگایەدا، کاری ئەم دامەزراوەیە بە «قەدەغەکردنی بێرێزی بەرانبەر ئیسلام، قەدەغەکردنی فرۆشتن و مامەڵەکردن بەسەرچاوە و نوسراو کاسیت و فیلمی نەگونجاو لەگەڵ شەریعەت، قەدەغەکردنی بیدعە وەک: بەرزپاگرتنی ھەندیک کات و شوین کە لەسونتەتدا نەھاتون و یادکردنەوێ بۆ نائیسلامی و داھینراوەکان، کاری سېحرو جادوگەری، پاراستنی ئاکارو ئەخلاق ئیسلامیانە... ھتد». دیاریکراوە. «باچاوەشی ئاینی» ریگا لەتیکە لاوبونی پیاوان و ژنان دەگریت... کپین و فرۆشتن لەکاتی نوێزی جەماعەتدا رادەگریت. بۆ راپەڕاندنی کارەکانیشیان، کارمەندەکانی لەبەردەم بینای دامەزراوە گشتییەکان و لەنیو بازارەکاندا ئیشتک دەگرن. لەراپۆرتیکی ساڵی ۲۰۰۸ ی کۆمەڵەیی نیشتمانی مافی مۆفی سعودیدا، رەخنەیی ئەو دەسەڵاتەکانی ئەم دەزگایە گیراوە کە «دەسەڵاتەگەلیکی دیاری نەکراو بەرفراوان و وردنەکراونەتەو».

«باچاوەشی ئاینی» یەکیکە لەکۆمەڵی دەزگای ئاینی و دادگەرییتری وەک (دەستەیی گەرە زانایان)، (وەزارەتی ئەوقاف)، (وەزارەتی داد)، زانکۆ کۆپو کۆمەڵە شەریعی و ئاینییەکان، ریکخراوە کۆمەڵایەتی و خیرخوازەکانی سعودیە، کە لەلایەن زانایان و کادرنی سەر بەتەوژم و رییازی سەلەفیەو بەرپۆ دەبیرن. ھەر بەم ھۆیەشەو بەشیوہیەکی نیمچە بەردەوام شیعەکانی رۆژھەلاتی سعودیە و نوخبەیی ھەلمانی و رۆژئاواخوازی سعودی لەتاراوگەو، لێی دەخوینن و داوی راگرتنی کارەکانی ھەندیکجاریش ھەلۆھەلۆ شاندنەوێ دەزگا کە دەکەن.

لەسەر نەرتی باوباپیرانی شانشینەکەش، تاھەنوکە موفتی سعودیە و ھەزیری ئەوقافی سعودیە، کە دو کەسایەتی ئاینین، لەنەووە بنەمالەیی محەمەد عەبدولوہەابن. بەلام سیستمی سیاسی ئەم وڵاتە پادشایەتی و حوکمرانی، تەنیا و تەنیا، لەدەستی ئال سعوددا قەتیس دەکات و بەپێی ماددەیی پینجەمی دەستوری سعودیە کە بە «یاسای بنەرەتی» دەناسریت، بەمەرج گیراوە، بەھەمیشەیی پادشای سعودیە لەباشترین و

راسالترین کورپان و نه‌وه‌کانی عه‌بدولعه‌زیز ئال سعودی دامه‌زیننه‌رو یه‌کخه‌ری ولات، ده‌ستینشان بکړین. له‌هه‌مان کات و له‌ده‌سپیکې ئه‌م ده‌ستوره‌دا که سالی ۱۹۹۲ زاینی، به‌مه‌رسومی شاهانه‌ی مه‌لیک فه‌د عه‌بدولعه‌زیز ئال سعود، چه‌سپینراوه، ده‌لایت «ئو بانگه‌وازه ئیسلاحيیه‌ی له‌سعودیه‌دا سه‌ریه‌لداوه - مه‌به‌ست بزوتنه‌وه‌ی وه‌هابیی سه‌له‌فیه‌ - پایه‌ی حوکمرانی ولات ده‌نوینیت و له‌سه‌ر: په‌په‌ر وکړدی شه‌ریعه‌تی ئیسلام، فرمان به‌چاکه‌و نه‌هی له‌خرابه، جبه‌جیکړدی ئه‌حکامی شه‌رع، چاکړدی عه‌قیده‌و پاک‌کړدنه‌وه‌ی له‌بیدعه‌ بنیاتنراوه. ئه‌مه‌ش له‌و به‌هاو بنه‌ما ئیسلامیه‌ی دروستانه‌وه‌ وه‌رگیاون که له‌سه‌ره‌تای ئیسلامدا باوو بلاویون».

به‌لام پاش به‌دوای یه‌کداهاتنی جه‌نگه‌کانی که‌نداوو سه‌ره‌ل‌دانی دیارده‌ی تیرورو بالاده‌ستبونی به‌ها روژئاواپیه‌کان به‌سه‌رجیه‌انه‌وه، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و به‌رچاو هه‌سته‌کړیت، روژ له‌دوای روژ، روژی ته‌وژمی سه‌له‌فی له‌سعودیه‌دا له‌به‌شدارو شه‌ریکی حوکمه‌وه، ده‌گوریت بۆ پاشکوی ده‌وله‌ت و بنه‌ماله‌ی ئال سعود. به‌شیوه‌یه‌کی نیمچه‌ به‌رده‌وامو روژانه‌ش، له‌لایه‌ن خه‌لکه‌ عه‌لمانی و لیبراله‌کانی سعودیه‌وه کیشو و له‌مپه‌ر بۆ ئه‌م بیره‌ موخافیزکار ئاینیه‌ی دروست ده‌کړیت. به‌پنچه‌وانه‌ی ده‌وله‌تی سعودیه‌ی یه‌که‌مه‌وه، له‌ئیس‌تادا تنه‌ا میره‌کانی ئال سعود، خاوه‌ن پایه‌ی سیاسی و ئابوریه‌کانی سعودیه‌و بپیار به‌ده‌ستی یه‌که‌می ولات و بکوژو بپری هه‌موشتیکن. هه‌ندیک له‌میرو شازاده‌کانی ئه‌م بنه‌ماله‌یه‌ش که ژماره‌یان زیاتر له‌ ۷ هه‌زار میرو کاربه‌ده‌سته، به‌پنچه‌وانه‌وه‌ی بی‌ری سه‌له‌فیه‌وه کارده‌که‌نو له‌ئه‌وروپا و ئه‌مه‌ریکاوه، پارهی بیثومار ته‌خشان و په‌خشان ده‌که‌نو که‌نال و داموده‌زگای خراب به‌پنوه‌ده‌بن. هه‌روه‌ها به‌شیک له‌م میرانه‌ش زیاتر به‌لای نزیکبونه‌وه له‌کل‌تور و گورانه‌کانی روژئاوادا ده‌چنو به‌شیک که‌میان که‌ میر نایف عه‌بدولعه‌زیزی جیگری سه‌روک وه‌زیرانی سعودی، ربه‌ریانه، له‌سه‌ر په‌یوه‌ستبون به‌ بی‌ری سه‌له‌فه‌وه پیداکړی ده‌که‌ن. له‌ناوخوی سعودیه‌شدا کاریگه‌ری و روژی زانا ئاینیه‌کانی هه‌لگری بی‌ری سه‌له‌فی هه‌چ له‌ئاست سه‌رده‌مه‌ پیش‌وه‌کاندا نییه‌و به‌تایه‌ت دوا‌ی روداوه‌کانی ۱۱ ئه‌یلولی ۲۰۰۱، له‌ژیر گوشاری ئه‌مه‌ریکا و خورئاوادا، خراوه‌نه‌ته ژیر چاودپری و جگه‌ له‌ بواره‌ فیه‌ی و عه‌قیده‌یه‌کان، بوریکي ئه‌وتویان پنداریت قسه‌ له‌کایه‌ سیاسییه‌ ژور هه‌ستیاره‌کاندا بکه‌ن.

هه‌لۆیستی ئینگلیزو عوسمانییه‌کان

له‌بیری وه‌هابی

بزوتنه‌وه‌ی وه‌هابی له‌جی‌گایه‌کدا سه‌ریه‌له‌دا که مه‌کۆی ته‌ماعو چاوتی‌بیرینی هه‌ریه‌ک له‌تورکه عوسمانییه‌کان و هیزی ئیستیعماری به‌ریتانی بو، ئه‌ویش نیوه دورگه‌ی عه‌ره‌بییه .

عوسمانییه‌کان که به‌ناو هوکمرانی نیوه دورگه‌ی عه‌ره‌ب بون، خۆیان به‌سوڵتانو خه‌لیفه‌ی کۆی جیهانی ئیسلام له‌قه‌له‌مده‌داو گومان له‌وه‌دانیه‌یه له‌هه‌موکه‌س زیاتر به‌سه‌ره‌له‌دانی بزوتنه‌وه‌ی وه‌هابی قه‌لس و بیزاربون . به‌تایبه‌ت که تیکرایی گوتاری سه‌له‌فیانه‌ی وه‌هابیه‌کان، له‌گه‌ل تان‌ویۆی ئایدۆلۆژیای سوڤیگه‌ری عوسمانییه‌کاندا، دژ ده‌وه‌ستایه‌وه .

هه‌رچه‌نده، تانیستا هیچ هه‌لۆیستیکی دژی عوسمانی له‌مه‌مه‌د عه‌بدولوه‌هابه‌وه تۆمارنه‌کراوه‌و نه‌گه‌شتۆته‌ ده‌ست لیکۆله‌ران و میژونوسان و له‌ماوه‌ی ژیانی خۆیدا چوار سوڵتانی عوسمانی به‌بی‌ده‌نگی به‌ریک‌دوه^١، به‌لام له‌راستیدا جموجۆل و بیروپراکاتی هه‌ره‌شه‌یه‌کی جدیدی گه‌وره‌بون له‌سه‌ر نفوز ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی عوسمانی^٢. به‌و پێیه‌شی سوڵتانی عوسمانی خۆی به‌خه‌لیفه‌ی ئیسلام و پارێزه‌ری یه‌کده‌نگی جیهانی ئیسلام زانیوه، به‌هێزترین والی خۆی: مه‌مه‌د عه‌لی، والی میسری راسپاردوه، هه‌رای وه‌هابیه‌کان دابمرکینیتته‌وه . به‌لام له‌م هه‌وله‌دا، سه‌رکه‌وتو نه‌بون و ناچار عوسمانییه‌کان و والیه‌ به‌هیزه‌که‌شیان له‌میسر قه‌روقیان له‌بزوتنه‌وه‌ی وه‌هابیه‌ کردوه .

هه‌رچی به‌ریتانییه‌کانیشه‌یه‌که‌مجار له‌هیندستانه‌وه‌ هه‌ستیان به‌مه‌ترسی وه‌هابیه‌کان کرد، چونکه بانگخواریکی وه‌هابیه‌ به‌ناوی «ئهمه‌د بن عیرقان» که‌وته سه‌نگه‌رگرتن له‌قادیانییه‌کانی دۆستی ئینگلیزو چه‌ند بزوتنه‌وه‌و جموجۆلیکی ئیسلامی دژه ئینگلیزی سه‌ریانه‌له‌دا که بزوتنه‌وه‌ی وه‌هابیه‌کان به‌رینماو مامۆستاو سه‌رده‌سته‌ی

١- تحسن ابراهیم الدوسکی: مژکرات الجاسوس الانکلیزی همفر فی المیزان، ل ٤٨ - ٤٩

٢- محمد قطب: کیف نکتب التاریخ الاسلامی، ل ١٨٣

خۆیان دەزانی^۱. ئەمە جگە لەوەی بلابونەوەی سەلەفی لەنیو ھۆزە عەرەبیەکانی نیوہ دورگەیی عەرەبو سەر کەنداوی فارسدا، ھەستی ئاینی تیدا ژياندنەو بە پشت بەسترو کۆمەک وەرگرتن لەسوپای نەجدی وەھابی، کەوتنە ھێرشکردنە سەر قافلەو کاروانە بازرگانییەکانی «کافرو مولحیدە» ئینگیزیو ئەوروپییەکان^۲.

بۆ بەرگرتن لەم مەترسییەش ئینگلیزەکان ئەفسەرئیکی پایەبەرزى خۆیان بەناوی سادلیر، نارده ناوچەکەو لەسالی ۱۸۱۹ دا، سادلیر گەشتە ئیبراھیم پاشای کورپی محەمد علی والی میسرو دەستخۆشی بەرەنگاربونەوہی وەھابیەکانی لیکرد^۳.

جیگای خۆیەتی لێردە، ئاماژە بەیادداشتنامەیکە بکریت کە بەناوی (ھمفەر)ی «سیخوری بەریتانییەوہ» بلوکراوہتەوہو تیدا باس لەوہ دەکات، «بانگەوازی وەھابی دەستنیزو دەستکردی ئینگلیزەو دژ بەعوسمانییەکان دروستکراوہ». نوسەری نادیارو بیناونیشانی ئەم یادداشتنامەیکە گەلیک تۆمەتیتری جوراوجوری لەچەشنی مەى خواردنەوہ، نوێژ نەکردن، درۆکردن، سیغەکردنی ژنو... ھتدی ئاراستەى محەمد عەبدولوہەبى نوێکەرەوہ سەلەفیەت، کردوہو بەسیغەتی سیخوری بەریتانی بانگەشەى سەرۆکاریکردنو ئاراستەکردنی بزاقی وەھابی دەکات. ئەم یادداشتانە کە تائیسنا ناوی تەواوی نوسەرو دەزگای چاپکردنی ساغ نەبۆتەوہ، لەلایەن چەندین ناوہندو نوسەری سەلەفیەوہ بەتوندی رەتکراوہتەوہ. مامۆستایەکی زانکۆی (دان فیدال) ی شارى لۆس ئەنجلسى ئەمەریکا، بەناوی عەبدوللا ئیبراھیم ئەلەسکەر، لەوتاریکدا کە مانگی حوزەیرانى سالی ۲۰۰۱ لەرۆژنامەى (الریاض) سعودی بلایکردۆتەوہ جەخت دەکاتەوہ، دواى گەرانیکى زۆر لەئەرشیفى بەریتانى و لەگەورە کتیبخانەکانی رۆژئاوا، بەدواى ناوو ناونیشانی (ھمفەر) دا سەرى لەھیچەوہ دەرچوو تەحەداى ئەوانەش دەکات، «یاداشتەکانی ھمفەر»، بلأودەکەنەوہ «ناوو ناونیشانی تەواوی دەست بخەنو ئەگەر راستەو بونی ھەیە بۆ خەلکو خوینەرانی ئاشکراکەن». عەبدوللا ئەلەسکەر، کە لەلۆس ئەنجلس، مامۆستای فەلسەفەى، جەخت دەکاتەوہ، «یاداشتنامەکە ھەلبەستراوو ھەمییە .. کەسێک بەناوی ھمفەر لەھیچ ئەرشیفو

۱. تحسین ابراھیم الدوسكى: مذكرات الجاسوس.. ل، ھروہا محمد کمال جمعه: دعوه الشیخ

محمد بن عبدالوہاب خارج الجزیرہ العریبہ ل ۶۳ - ۶۵

۲. ریاض النجیب الریسی: مصاحف وسیوف... ل ۳۲۷

۳. سادلیر: رحلہ عبر الجزیرہ العریبہ، ترجمہ انس الرفاعی ل ۵۸ - ۸۷

بەلگەنامە یەکی خۆرئاوایی و بەریتانیدا بونی نییە، سەرپای کتیبەکش بەرھەمی خەیاڵ و لەسالانی چەنگی سارددا نوسراوە».

یەکیک لە پیاوێ ئاینییەکانی، نە یاری بانگەوازی وەھابیەکان، لە بەرنامە یەکی کەنالی «المستقلە» کە مانگی نیسانی ۲۰۰۹، پەخشکرا، باسی لەوە کرد، «یادداشتەکانی همفەر» لەلایەن مەرجه عیسی شیعەو بەناوی محەمەد شیرازی، ھۆنراوەتەو و نامانچ لێی نابوتکردنی بانگەوازی سەلەفیە. ئەم دانپێدانانە ی پیاو ئاینییەکی نە یاری وەھابیەکان، کە ناوی شیخ حەسەن فەرھان مالیکییە، ناوەندو مالپەر سەلەفیەکان، دەیکەن بەلگە و گەواھیی ئەو بۆچونەیان، کە چەندین سالا لەسەر ھەلبەسراوی یاداشتنامە کە شوینبیزی و وەھمی بونی ئەو (همفەر) ناو دەرخەنەر. جگە لەو بەرنامە تەلەفزیوونییە، حەسەن مالیک، لەلایە ۱۲۶ ی کتیبەکید، «قراءتە نقدیە لمذہب الشیخ محمد بن عبدالوہاب»، دەلێت «تۆمەتبارکردنی وەھابیەکان بەوھی دەستنیژی بەریتانیان، تۆمەتیکی پوچە، ئەو یاداشتەنەشی باس دەکریت گواھەھی (همفەر) ناویکە، لەشاری بەسەر محەمەد عەبدولوہابی دیو و دژ بەعوسمانییەکان بەر و ناوچە ی نەجد ئاراستە ی کردو... ھتد. ھەموی بوھتان و شتیکی بیمانایە. چونکە، محەمەد عەبدولوہابو ئال سعود، ماوہی بیست سال، ھەولێ گرتنی شاری ریزو دەوربەریان داو، ئەگەر کۆمەکی ئینگلیزیان ھەبوا، پێویستیان بەم ماوہ زۆرە نەدەکردو بەچەند رۆژیکی کەم کۆنترۆلیان دەکرد». ھەر وەھا مالیک دەلێت «لەریگای ھەندیک شیعە ی میانرەو وە زانیومە، شیعە یەکی ئیمامی یاداشتەکانی همفەری لە بەرھەمی خەیاڵی خۆی ھۆندوتەو، ئەگینا کە سیکی بەریتانی بەم ناو وە بونی نییە».

جگە لەمانە نوسەرێکیتری سەلەفی بەناوی (مالیک حەسەن)، لەژمارە ۳۱، ۳۲، ۳۳ ی گوڤاری (الاصالة) ی سەلەفیەکاندا، لیکۆلینەو یەکی وردو دریزی لەسەر بەدروختنەو ی «یاداشتەکانی همفەر» بلۆکردو تەو باس لەو دەکات، دوا ی بەدواداچونی بەروارو میژوہەکانی نیو یاداشتنامە کە دەردەکەوێت، ئەوکاتە ی گواھەھی سیخوڕ بەریتانییە گریمانکراو کە (همفەر)، محەمەد عەبدولوہابی دیو لە بەسەر سالی ۱۷۱۳ زاینی بو، شتیکی ئاشکراو سەلمینراویشە کە محەمەد عەبدولوہاب لە سالی ۱۷۰۳ زاینی لەدایکبو، کەواتە لەوکاتەدا تەمەنی دە سال بو، ئەمەش ناکۆکو نەگونجاو لەگەڵ لایەرە ۳۰ ھەمان یاداشتنامە کە لەسەر زاری ئەو همفەر ناو وە ھاتو، گواھە کاتیک ئەو، محەمەد عەبدولوہابی لە بەسەر دیو، گەنجیکی

قیت و قوزو ته ماعکاربوه و زمانه کانی تورکی و فارسی و عه‌ره‌بی زانیوه . هه‌روه‌ها مالیک حه‌سه‌ن ده‌لّیت «ئه‌مه به‌سه بۆ پوچه‌لکردنه‌وه‌ی ئه‌و یاداشتانه». ناوبراو، چه‌ندین هه‌له‌یتری به‌روارو زانیاری میژویی له‌م یاداشتنامه‌یه‌دا ئاماژه پیده‌کات و ده‌لّیت «ئه‌م همفهر ناوه، نه‌ناسراوه و کوا زانیاری ته‌واو له‌سه‌ری؟ کوا ناوو ناویشانی ته‌واوو پیشه‌و ئه‌رکه‌کانی له‌نیو به‌لگه‌نامه‌کانی حکومه‌تی به‌ریتانیا؟». هه‌روه‌ها ره‌خنه‌ش له‌وه‌ده‌گریت که چاپه‌کانی کتیبه‌که هیچ ناویشانی چاپخانه‌و سالی چاپیان له‌سه‌ر نییه‌و ناش‌زانریت ئه‌م یاداشتنامه‌یه به‌چ زمانیک نوسراوه‌و کئ و چۆن وه‌ریگه‌پراوه بۆ عه‌ره‌بی، ئه‌مه جگه له‌وه‌ی به‌پیی به‌رواری سه‌ر یاداشتنامه‌که ده‌رده‌که‌ویت ۱۷۹ سالّ دوای مه‌رگی محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، نوسراوه‌و مالیک حه‌سه‌ن ده‌لّیت «ئه‌گه‌ر همفهر، هاوچه‌رخ و هاوته‌مه‌نی محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب بو‌ه و ئه‌و، هانیداوه‌و کۆمه‌کی کردوه، چۆن ۱۷۹ سالّ له‌دوای محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب ژیاوه؟». له‌دوا بره‌گه‌ی وه‌لامه‌که‌یدا مالیک حه‌سه‌ن، ئاماژه به‌وه‌ده‌کات، له‌لاپه‌ره ۳۸ ی یاداشتنامه‌که‌دا هاتوه «همفهر متمانه‌ی کردوه به‌ محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب که سیغه‌کردن (ماره‌ی کاتی) ژنان حه‌لاله‌و سیغه‌ی له‌گه‌ل ژنیکی مه‌سیحیدا بۆ ریکخستوه . بئ ئاگا له‌وه‌ی محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، کتیبیکی دژی شیعه‌ نوسیوه‌و له‌و کتیبه‌شدا دژی دیارده‌ی سیغه (ماره‌ی کاتی) وه‌ستاوه‌ته‌وه‌و به‌توندی ره‌تیکردۆته‌وه .

به‌شی دووهم

پیری سه‌له‌فیه‌ت

سه‌له‌ف، له‌زمانه‌وانیدا، واته: پئیشینان. ئەمەش ئاماژە‌یە بەو کۆمە‌ڵو‌کە‌سایە‌تییانە‌ی له‌پیش ئیمە‌وه رابردون و له‌ژياندا نه‌ماون. به‌لام لای سه‌له‌فیه‌کان، مه‌به‌ست له‌م زاراوه‌یه، خه‌لکی سه‌ی چاخه‌یه‌که‌مه‌که‌ی ئیسلام (صحابه، تابعین، اتباع‌‌التابعین) ن که‌ پێغه‌مبه‌ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم)، ستایشی کردون و ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمو‌یت «خیر‌الناس قرنی‌ثم‌الذین‌یلونهم، ثم‌الذین‌یلونهم، ثم‌یأتی‌من‌بعد‌ذلک‌ناس‌یشهدون‌ولایستشهدون‌ویأمنون‌ولایؤتمنون‌ویکثر‌فیهم‌الکذب» ۱. واته: باشترین‌خه‌لک‌ئه‌وانه‌ی سه‌رده‌می منن، دواتر‌ئه‌وانه‌ی دوا‌ی من، دواتر‌ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان‌دین، له‌پاشان‌کۆمه‌ڵێک سه‌ره‌له‌ده‌ن‌متمان‌یه‌یان‌له‌سه‌ر‌نییه‌و‌ناکرینه‌شایه‌ت‌و‌درۆکردن‌له‌نیوانیاندا‌زۆر ده‌بیست». له‌گه‌ڕانه‌وه‌یه‌که‌یتری‌فه‌رموده‌که‌دا‌ها‌توه «خیر‌الناس‌قرنی، ثم‌الثانی، ثم‌الثالث، ثم‌یجی‌ء‌قوم‌لا‌خیر‌فیهم» صحیح‌الجامع ۴۱۳۰. واته: باشترین‌خه‌لک‌ئه‌وانه‌ی سه‌رده‌می منن، دواتر‌دوهم‌و‌دواتر‌سێیه‌م، له‌پاش‌ئه‌وانیش‌خه‌لکانێک‌دین‌چاکه‌یان‌تێدانیه‌.

له‌ئه‌ده‌بیاتی سه‌له‌فیه‌کاندا، خه‌لکی دوا‌ی ئه‌م سه‌ی سه‌رده‌مه، به‌خه‌له‌ف، واته: پاشین‌ده‌ناسرین. ئه‌م خه‌لکانه‌ش به‌هۆی تیکه‌لبونیان‌به‌فه‌لسه‌فه‌و‌شارستانی‌ته‌بیانییه‌کانه‌وه، له‌هه‌ندی‌ک‌بواری‌ئاینیدا‌جیا‌واز‌له‌پیشین‌بیریان‌کردۆته‌وه‌و پێغه‌مبه‌ریش(صلی‌الله‌علیه‌وسلم)، ده‌رباره‌یان‌ده‌فه‌رمو‌یت «لا‌خیر‌فیهم». له‌سه‌رده‌می خه‌له‌فدا‌سو‌لتان‌و‌فرمان‌رە‌وا‌موسولمانه‌کان، خه‌لات‌و‌دیاری‌تایبه‌تیا‌ن‌ته‌رخانده‌کرد‌بو‌ئ‌ئه‌وانه‌ی سه‌رچاوه‌بیانییه‌گریکی‌و‌رۆمانی‌و‌فارس‌یه‌کانیان‌وه‌رده‌گه‌ڕایه‌سه‌ر‌زمانی‌عه‌ره‌بی، ئەمەش‌بو‌یه‌هۆی‌سه‌ره‌له‌دانی‌زانستی‌که‌لام‌و‌فه‌لسه‌فه‌ی‌ئیسلامی‌و‌زوه‌دو‌شی‌وه‌خواپه‌رستی‌سۆفیانە، که‌سه‌راپا‌له‌سه‌ر‌جیا‌وازی‌و‌ناکوکی‌له‌گه‌ڵ‌تێروانیی سه‌له‌ف‌بو‌بیروباوه‌ر‌بنیاتنراوه‌.

وه‌هابیه‌کان‌که‌دا‌کوکی‌که‌رو‌دریژه‌پێده‌ری‌تیکه‌شتنی‌سه‌له‌فیانه‌ن‌بو‌ئیسلام،

۱- رواه البخاری ۱۱۸/۴، ابن‌أبی‌عاصم ۱۴۶۶، ترمذی ۳۸۵۹، أحمد ۳۷۸/۱.

ئەو ھەندەى بۆچون و تېپوانىنە كانىيان ھەلقولایى فامو تیگە یشتنى پېشىنە باشە كانى، ئەو ھەندە بیروباوەرو قوتابخانە یەكی عەقیدە یی سەربەخۆ نییە .. تیكراى ناوەرپۆكى گوتارو داواكارى و ھەبابیى، زیندوكردنه و ھو جیئە جیكردنى بیروباوەرى پېشىنانى ئیسلامو رەتكردنە و ھى تەریقەتو داھینانى پەرسنە لەنیو كۆمەلگا . و ھەبابیە كان، جەخت لەسەر ئەو دەكەنە و ھ، «پێویستە ھەمولایەك لە كانگاى دلەو سى چاخە زێپنەكەى ئیسلام، بكنە مەر جەع، بۆ بیروباوەرو ئیلھام وەرگرتن» . ھەركاتیش خەلك گەرانبە و ھ بۆ سەر تیگە شتنو باوەرى سى سەردەمى یەكەمى مێژوى ئیسلام (صحابة، تابعین، أتباع التابعین)، ئەو ھ ئۆتۆماتىكى كۆمەلگاى «ئەھلى سوننە و جەماعە» لە تیۆرو بىردۆزەو ھەنبە راستى و رەفتار . ھەر لەم سۆنگە یە شەو ھ، شوپنكە و توانى سە لە ف پە یو ھەست نین، بە ئاینزایەكى دیارىكاروى ئیسلامى، لە چە شنى ئاینزاكانى ھەنە فى و مالىكى و شافىعى و ھەنبە لى . بە لكە لە برى شوپنكە و تنى ئاینزاكان، داکۆكى و جەخت لەسەر گەرانبە و ھ بۆ قورئان و فەرمودە، بە تیگە شتنو راقەى زانایانى پېشىن، دەكەن .. لە ھەمانكاتدا، بۆچونە شەرعانىیە كانى ئىمام ئەحمەدى كورپى ھەنبە لىشى لە گەلدا بێت، كە بناغە دانەرى فىكرى سە لە فییە تە، دەمارگىریان بۆ ھىچ ئاینزایەكى دیارىكاروانىیە و بە لایانە و ھ ئاسایى و رەواى، لە بواری شەرعانىدا، پە یروى لە بۆچونى تىرى جىواز لە بۆچونى ئاینزای ھەنبە لى، بكن . بە لای ئەوانە و ھ، قورئان و فەرمودەى دروست، لە پېش راي شەخسى سەر مەزھە بە كانى ئیسلام و ھى . ھەر و ھە لامەزھە بىی و شوپن نەكە و تنى ھىچ رېبەر تەریقە تىك، یەكێكە لە و شتانەى ئەوان، لە جەماوەرى خە لە فى موسولمان جىادە كاتە و ھ كە زۆر بە یان پېیانواى، دە بێت ھەموكەس یەكێك لە ئاینزاكانى ئیسلام یان تەریقە تە كان ھەلبژیریت بۆ تەقلید كردن و نابیت كەس بە بى ئىمام و رېبەر بمانیتە و ھ . شىخ مەمەد ناسرە لدین ئەلبانى، كە دارپژەو عەرپابى لامەزھە بىی سە لە فییە كانە، لە یەكێك لە موخازەرە كانیدا دە لیت «لە برى مەزھە بگە رابى .. سە لە فییە كان پېیانواى ئە سەل شارەزابونە لە شەرع و ھەرگرتنى ھوكمە كانە راستە و خۆ لە قورئان و سوننەت» . ئەلبانى، ئەو ئایە تە ش دە كاتە بە لگە كە دە فەرمویت «اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ». الأعراف. ۳. واتە: ھەرچى لە پەر و ھەر دگارتانە و ھ بۆتان نێردراوە تە خوار و ھ، شوپننى كە ون و بە غە یرە ئەو، مەكە ونە شوپننى سەر پەرستانى دىكە . بە لام ناوبرا، دان بە و ھەدا دە نیت، ھەموخە لكى ئاسایى و سادە، ناتوانن و لە و ئاستە زانستى و توانا زمانە وانى ھەدا نین، راستە و خۆ ئە ھكام و فەتوا، لە قورئان و سوننەت و ھەرگرتن، و بۆ چارە سەرى ئە مە ش دە لیت «خودا

به‌پیی توانا داواکاری له‌خه‌لک ده‌کات، هه‌رک‌ه‌س نه‌یتوانی راسته‌وخۆ فه‌تواو ئه‌حکام له‌قورئان و سوننه‌ت وه‌رگرت، ئه‌وه ئاساییه‌ په‌یره‌وی له‌رای ئیمامه‌کان بکات و دواي رای ئاینزایه‌ک بکه‌ویت». ناوبراو، هانی ئه‌و موسولمانانه‌ش ده‌دات که خوینده‌واری و شاره‌زاییان هه‌یه، بچنه‌ لای زانایانی شاره‌زاو له‌بری په‌یره‌ویکردنی کوێرانه‌ی راو‌بو‌چونه مه‌زه‌ه‌بیه‌کان، سو‌راغی به‌لگه‌کانی فه‌تواکانیان بکه‌ن و ئه‌وه‌نده‌ی پێیان ده‌کریت له‌بری ته‌قلیدی مه‌زه‌ه‌به‌کان، هه‌ول‌ بده‌ن بزانه‌ی رای کامیان به‌لگه‌دارو دروسته‌، په‌یره‌وی له‌رای ئه‌وه‌یان بکه‌ن. هه‌روه‌ها به‌بو‌چونی سه‌له‌فیه‌کان ئه‌م لامه‌زه‌ه‌بیه‌ی ئه‌وان، هه‌یچ ناکۆکی و دژایه‌تی ئیمامه‌کانی سوننه‌ی تێدانییه‌، چونکه ئیمامه‌کان خوێان چه‌ندین جار جه‌ختیان کردۆته‌وه که فه‌رموده‌ی دروست، رییازی ئه‌وانه‌و ئه‌لبانی له‌م باره‌یه‌وه ده‌لێت «هه‌ندی‌ک که‌س به‌وه تۆمه‌تباریانکردین که تانه له‌چوار ئیمامه‌که‌ی سوننه‌ ده‌ده‌ین، به‌لام چۆن گورگ له‌خوینی یوسفی کورپی یه‌عقوب بێئاگایه‌، ئاوه‌ها ئیمه‌ش له‌م قسه‌یه‌ بێئاگاین». هه‌ر له‌مباره‌یه‌شه‌وه، محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب ده‌لێت «ئیمه‌ شوینکه‌وته‌ی: قورئان، فه‌رموده‌، پێشینه‌ باشه‌کانی ئوممه‌ت، رییازی چوار ئیمامه‌که‌: ئه‌بی حه‌نیفه‌ی نوعمان، مالکی کورپی ئه‌نه‌س، محمه‌دی کورپی ئیدریس (شافیعی)، ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌لین، ره‌حمه‌تی خودایان لێیت». (بروانه‌ مؤلفات الشیخ - القسم الخامس - الرسائل الشخصیه لا ۹۶)

گوتاری وه‌هابیه‌کان، کت و مت، وه‌ک بیری سه‌له‌فیه‌تی سه‌رده‌مه‌کانی ئیمام ئه‌حمه‌دو ئه‌بین ته‌یمیه‌، به‌سه‌اده‌ی ده‌ربرین، ئاشکرای مه‌به‌ست، بروابه‌خۆبون له‌خستنه‌پودا، له‌دیدگا ئیسلامیه‌کانیتر، جیا‌ده‌کرێته‌وه. ئه‌م بیرو گوتاره‌، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، له‌سه‌ر دوو بنه‌مای سه‌ره‌کی بنه‌رته‌، یه‌که‌میان: جێبه‌جێکردنی یه‌کتا‌په‌رستی خودایه‌ له‌هه‌موو جو‌ره‌کانی عیبا‌ده‌ت. دوه‌میشیان: پاک‌کردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌و به‌ره‌مه‌ ئاینیه‌کانه‌ له‌فله‌سه‌فه‌و بیروباوه‌ری گروپه‌کانی نه‌یاری بیروباوه‌ری پێشینیانی ئیسلام و هه‌روه‌ها پاک‌کردنه‌وه‌ی فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌ (صلی الله علیه وسلم) له‌فه‌رموده‌ی سه‌نه‌د لاواز و فه‌رموده‌ی هه‌له‌سه‌راو.

ئه‌و ژینگه‌و ده‌وره‌یه‌ره‌ی محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، تێیدا کاری ده‌کردو تێیدا چالاک بو، هه‌یچ پێویستی به‌ده‌ربرینی ناواخندارو فه‌لسه‌فه‌کاری نه‌بوه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش بو‌چونو بیروپای سه‌له‌فیه‌کان، لای هه‌موکه‌س ئاشکرایه‌و به‌کورتی هه‌موی له‌چوارچێوه‌ی «به‌تاک ناسین و به‌تاک په‌رستنی خودا» کورت ده‌بیته‌وه. گوازرشتکردنی محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب و قوتا‌بخانه‌که‌ی له‌مه‌سه‌له‌ی یه‌کتا‌په‌رستی قه‌تعی و یه‌کلایه‌نه‌ی و

به‌برده‌وامیی له‌ده‌وری چه‌ند پپوه‌رو تیگه‌شتنیکی لیكچوی جیگیر چه‌قی به‌ستوه، كه سازش‌کردن و كارلیك‌کردن، له‌گه‌ل بۆچونیتیری جیا‌وازو پیچه‌وانه‌دا قبول ناكات. هه‌ر ئه‌مه‌ش وایكردوه‌ نه‌یاره‌كانیان به «وشك، له‌خۆبایی» ناودیریان بکه‌ن. به‌پیچه‌وانه‌ی ریچكه‌ عه‌قیده‌ییه‌كانی ته‌سه‌وفو گروپه ئیسلامییه‌ فه‌لسه‌فی و عه‌قلانییه‌كانی‌تریشه‌وه، گوتارو به‌ره‌می سه‌له‌فیه‌كان هیه‌چ زاراوه‌سازی و گری‌و ئالۆزی و پیچو په‌نای زمانه‌وانی و گوزارش‌تکردنی تیدانییه، به‌جۆریك هه‌رکه‌س خوینده‌واری هه‌بیّت و زمانی عه‌ره‌بی بزانیّت، به‌سانایی ده‌توانیّت لی‌ی حالی بییّت.

یه کتا په رستی له پیری سه له فیدا

سه له فیه کان پټیان وایه، ئاینی ئیسلام، هینده ی جهخت له سهر، یه کتا په رستی و به تاک ناسینی خودا، ده کاته وه، نه وه نده، جهخت له سهر باوه رهټان به بون (وجود) ی زاتی خوا ناکاته وه. چونکه بونی خودا سه لمینراویکی سروشتی و فیتره تیه، به لام یه کتا په رستی خودا، فه راموش کراوه و کیشه و ته ئویلی ژور دایپوشیوه. بو پشتراستکردنه وه ی ئه م بوچونه شیان، ئاماژه به په ناگرتنی خه لک به شیخ و پیاوچا که کان و دارودره خت و گوړه کان و سویند پیخواردن و هیوا بون به کاریگه رییان، ده کن که به شیوه یه کی به ربلاوو له ژیر په رده ی خوا په رستی و له چوارچیوه ی ئیسلامدا له هه مولایه کی جیهانی ئیسلامیدا نه نجامه درین^۱ .

هه رچنده به رواله ت، بیرۆکه ی یه کتا په رستی ساده و ئاسانه، به لام کاریگه ری ژوری له سهر باری دهرونی و ره فتاری کومه لایه تی تاکی موسولمان هه یه .. ئه م شیوه خوا په رستییه، جهخت له په یوه سستبونی ته واوه تی مروف ته نها و ته نها به (الله) ده کاته وه .. هه ستو هوشی به دورده خاته وه له هه مو چه شنه کاریگه ری و پیروزی و تارامیه کیتری گریمانکراوی ده سترکرد .. سه ریه خو ییبه کی خو به خو یی بو مروف، به رامبه ر هه مو ئه و شتانه ی دروستکراوی خودان، ده سته رده کات. به کوردیه که ی

۱. محمد عبدالوهاب: کتاب التوحید، ل ۱۰ - ۲۰

* به لگه ی سه له فیه کان بو له پیشتری یه کتا په رستی خودا، کومه ئیک نایه تی قورثانه له وانه ش: «ومن أضل ممن يدعو من دون الله من لا يستجيب له إلى يوم القيامة وهم عن دعائهم غافلون» (الأحقاف ۵). «يدعو من دون الله ما لا يضره وما لا ينفعه ذلك هو الضلال البعيد» (الحج ۱۲). «ولا تدع من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فإن فعلت فإنك إذا من الظالمين» (يونس ۱۰۶). «ألا لله الدين الخالص والذين اتخذوا من دونه أولياء ما نعبدهم إلا ليقربونا إلى الله زلفى إن الله يحكم بينهم فيما هم فيه مختلفون إن الله لا يهدي من هو كاذب كفار». (الزمر ۳). «إنهم لن يغنوا عنك من الله شيئا وإن الظالمين بعضهم أولياء بعض والله ولي المتقين» (الجمعة ۱۹). «ويعبدون من دون الله ما لا ينفعهم ولا يضرهم وكان الكافر على ربه ظهيرا» الفرقان ۵۵. «ويوم يحشرهم وما يعبدون من دون الله فيقول أأنتم أضللتم عبادي هؤلاء أم هم ضلوا السبيل» (الفرقان ۱۷). «والذين يدعون من دون الله لا يخلقون شيئا وهم يخلقون» (النحل ۲۰). «قل إني نهييت أن أعبد الذين تدعون من دون الله قل لا أتبع أهواءكم قد ضللت إذا وما أنا من المهتدين (الأنعام ۵۶). «ولا تدع من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فإن فعلت فإنك إذا من الظالمين» (يونس ۱۰۶).

رزگارکردنی ناخو روچی مروڤه له هه ژمونی روچی مروڤیکیتیر، ئیتر ئه و مروڤه په ناپیرواوه، هر ناو ناو نیشانیکی ئاینی و دنیا یی هه بیته. به پیی ئه م بیروباوه په هه مروڤیککی موسولمان لای خودا خاوه ن قوربو قورساییه و هه مویمان بی جیاوازی و وهک یهک، ده توانن به بی نیوانگرو واسیته له خودا بیارینه وه و داواکاری ئاراسته بکه ن و په شیمانوی رازونیازی خو یانی عه رزیکه ن، چونکه خودا ده فرمویته « وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ » غافر: ۱۰. واته: په روه رذگار تان گوتویه: لیم بیارینه وه، ئه و سا به ده ننگانه وه دیم.

پشکی شیړی هه مو وتارو به ره مه کانی محمه د عه بدولوه هاب، بو بیروباوه پی یه کتاپه رستی، ته رخانکراوه. به پای شوینکه و توانیشی بیروباوه پی دروست و پالفته کراو، له خه وشو خال، بنه ماو بنه په تی ئایندارییه. به بی عه قیده و باوه پی دروست، سه ره نجام و چاره نوی ئاینداریش هه ره سه پنان و له ناوچونه^۱. هه روه ها به پای ئه وان، خودا هه مروڤایه تی و جیهانی ته نها، له پیئاو یه کتاپه رستی دروست کردوه و ئه م یه کتاپه رستی هه سه رجه م لایه نه کانی په رستن، حوکمپانی، سیاست، جیگیرکردنی سیفات بو خودا، ده گرته وه^۲. ئه وان، به پشت به ستن به بوچونی ئیمام ئه حمه دو ئیمامی زوهری و ته حاوی و ئیین ته مییه، کارو کرده وه ی مروڤ، به به شیککی گرنگی بیروباوه پی، ئه ژمار ده که ن و جهخت ده که نه وه، یه کتاپه رستی ته واو ئه وه یه له دل، زمان و ئاخاوتن، کرده وه دا، رهنگ بداته وه. ته نها ئه وه به س نییه مروڤ به دل خودا به تاکو ته نها بزانیته و ئه وه ی به کردارو گوفتارو بیروباوه پی، خودا به تاک دانه نیته، برواداری ته واو کامل نییه^۳.

به پیی بیروباوه پی یه کتاپه رستانه ی سه له فیی، په نابردن بو پیغه مبه رانی خوداش، هیچ جیاوازییه کی له گه ل خه لکانیتردا نییه و ئه مه ش په کتاپه رستی پوچه ل ده کاته وه، چونکه له قورئاندا هاتوه «إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَثْنَالُكُمْ» الاعراف: ۱۹۴. واته: ئه وانسه ی که - له جیبی خودا - ئیوه هانایان پی ده بن، عه بدگه لیکن وهک خوتان. هه روه ها قورئان فه پیمان به پیغه مبه ری ئیسلام ده کات بلایته «قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَفَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ

۱. عبدالله عبدالحمید الاثری: الوجیز فی عقیده السلف الصالح، ل ۳۴

۲. محمد بن جمیل زینو: العقیده الاسلامیه فی الکتاب والسنة الصحیحه، ل ۲۳

۳. محمد بن عبدالوهاب: کشف الشبهات، تعلیق محمد بن صالح العثیمین، ل ۹

أَنَا إِذْ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ» الأعراف: واته: ئە ی پیغه مبهه بیژه: من خاوهنی سودو زیانی خودی خۆم نیم، مه گهر خودا چه زیكات. ئە گهر نادیارم بزانیایه به هره ی فرهم چنگ ده که هوت و هه رگیز زیانم توش نه ده هات. من هه ر ته نیا ترسیئنه رو مزده درم بو که سانیك برودارن. به هه مانشیوهش سه له فییه کان، هیوا هه له په ساردن به به ره که ته درهخت و نه زرگا و په پوو موروی سه ر گوره کان و قوربانیکردن بۆیان، هه روه ها برابون به پیئیبینی بورج و که لوه کان و جادووکردن و به کلۆل دانانی هه ندیک له رۆژه کانی سالو هه ندیک له گیانه وه ران، به پیچه وانه و دژی چه مکی یه کتاپه رستی داده نین و پیانویه ئەمانه، برپای مروف به خودا لاواز ده که ن، چونکه خودا له قورئاندا، ده فهرمویت «أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَيْسَ اللَّهُ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ» [النمل: ۱۲]. واته: ئایا ئەو که سه چاکتره که هومید برابره کان لیئ ده پارینه وه - یان خودا - که به هانایه وه دیتو له تهنگی زرگای ده کاو ده تانکانه جینشین له م سه ر زه مینه؟ ئاخو هیچ په رستراویکی وه ک خودا هه پیه؟ ئەمانه که م په ند وهرده گرن. هه روه ها ده فهرمویت «وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ» الأحقاف: ۵. واته: کئ له و که سه گومرپاتره، که هاوار بو غهیره ز خوا ده با؟ هاوار بو که سه ی ده با هه تا قیامت وه لآمی ناداته وه هه ر ئاگاشیان له پارپانه وه یان نییه.

سه له فییه کان، برابون به بونی زاتی خودا و برابون به سیفاتی چیکاری (خالق) و رۆزیده ری (رازق) ی خودا، به یه ک به ش له سه ی به ش (۳/۱) ی یه کتاپه رستی ده ده نه قه له م، باس له وهش ده که ن ئە م جوړه برابونه به خودا جگه له کۆمۆنیسته کانی روسیا و شیوعیه کانی چین، لای جوله که و گاواره کانی ئه وروپاش هه یه، بۆیه له مه گرن گتر به لای ئه وانه وه ته نیاکردنی خودایه له هه مو په رستشیکدا که ریازی ته وحیدی راسته قینه یه. هه روه ها چه ندین جار ئامازه یان به وه کردوه، ته نانه ت موشریکه کانی سه رده می پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم)، دانپان به بونی خودا ناوه و ئه وه تا قورئان ده فهرمویت «وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ» الزخرف: ۸۷. واته: ئە گهر له خۆیان بپرسی، کئ ئه وانی وه دی هینا، ئیژن خودا. ده ی چۆن له هه ق کلاده بن. «وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ» العنكبوت: ۱۱. واته: ئە گهر له مانه (قوره یشییه کان) بپرسی: کئ ئاسمان و زه مینی وه دیه ئتا و خۆرو مانگی ده سه ته مۆکرد؟ بیگومان ده بیژن: خودا. ده سا چۆن له ریگای هه ق کلا ده کرین؟ «لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ» العنكبوت ۶۳. واته: ئەگەر له‌مانه پرسی کیه‌ و له‌وه‌وایه‌وه باران داده‌بارینی‌و هەر به‌و ئاوه زه‌وی زیندو ده‌کاته‌وه پاش مردنی؟ بیگومان ده‌بیژن: خودا. بیژه شوکرانه بۆ خوا. به‌لام زۆریه‌ی ئەمانه هۆش ناگرن. «وَلَيْتَن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ» لقمان: ۲۵. واته: ئەگەر له‌وانه پرسی: کێ عاسمان و زه‌مینی وه‌دی هینا؟ ئیژن: خودا. تۆ بیژه: شوکر بۆ خوا، به‌لام زۆریه‌یان نه‌زانن. بۆیه به‌لای سه‌له‌فیه‌کانه‌وه هه‌چ هونه‌ر نییه، خه‌لکی موسولمان دان به‌بونی خودا بنین و ئەلین «ئەگەر ته‌نها بڕوابون به‌بونی خوا، به‌س بوایه، ئەوه موش‌ریکه‌کان بڕوایان پێی هه‌بوه و ئەو هه‌مو ئایه‌ته‌ی قورئان ده‌رباره‌ی یه‌کتا‌په‌رستی نه‌ده‌هاته خواره‌وه».

به‌پای محمه‌د ع‌بدولوه‌هاب، شه‌ریک دانان بۆ خوا له‌نیو موسلمانان و، له‌جیهانی ئیسلام، له‌شه‌ریک دانانی قوره‌یشیه‌کانی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، خراپ‌تریوه، چونکه وه‌ک له‌قورئاندا باس‌کراوه، قوره‌یشیه‌ بی‌ئاوه‌په‌ه‌کانی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، له‌کاتی ته‌نگانه‌و پێگیراندا، وازیان له‌بت و په‌رستراوه‌کانیتریان ده‌هینا و ده‌گه‌رانه‌وه بۆلای خوا ته‌نها هاواریان بۆ الله ده‌برد، به‌لام موسولمانه‌کانی سه‌ده‌کانی پاشین له‌هه‌مو سات و کاتی‌کدا وابه‌سته‌و شوینکه‌وته‌ی دره‌خت و پیاو‌چاکو په‌رستراوه‌کانیتریان بون و هه‌چ کات ده‌سته‌ب‌رداریان نه‌ده‌بون.

ته‌وه‌ریک‌تری سه‌ره‌کی بی‌سه‌له‌فی، بڕوابونه به‌و سیفه‌ت و ئا‌کارانه‌ی خودا که له‌قورئاندا ناویان براوه و ئاماژه‌یان پێ‌کراوه و زانیانی پێ‌شینی ئیسلام وه‌ک خۆی وه‌ریان‌گرتوه، به‌بێ پێچ تێدان و رافه‌کردنی خۆ بواردن و به‌بێ واتا‌کردن و لیک‌دانه‌وه‌ی جیا‌زواو پێ‌چه‌وانه له‌مانای ده‌قاوده‌قی زمانه‌وانیی ئایه‌ته‌کان. هه‌روه‌ها، پێ‌یان‌وايه خودا سیفه‌ته‌کانی: بیستن، بینین، خۆشه‌ویستی، رومه‌ت، چاو، به‌رزو بلندی له‌سه‌ر عه‌رش، هه‌روه‌ها سیفه‌تی پێ‌که‌نینی هه‌یه که له‌قورئاندا ئاماژه‌یان پێ‌کراوه و دراونه‌ته پال خودا. ئەم سیفه‌تانه‌ش به‌ش‌یوه‌یه‌کن که شایسته‌ن به‌زاتی خۆی له‌سیفاتی مرۆف یا هه‌چ دروست‌کراویک‌تری خودا ناچن، له‌کاتی‌کدا قورئانی پیرۆزیش له‌سوره‌تی شورا به‌ئایه‌تی «لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ» گوزارشتی له‌بێ وینه‌یی خودا کردوه، له‌هه‌مان کاتدا، سیفه‌تی بی‌سه‌رو بینایی بۆ جیگیرکردوه و هه‌ر دوا‌ی ئەمه‌ش ده‌فه‌رمو‌یت «وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ» ئەم بۆ‌چوانه‌ی وه‌هابیه‌کان، هینده‌ی ئەوه‌ی

۱- بر‌وانه: محمد خلیل هراس: شرح العقیده‌ الواسطیه، ل ۳۷. هه‌روه‌ها، عب‌دال‌خر حماد الغنیمی:

كە زىندوكرىدەنەو ھەو جىبەجىكرىدى رىيازى زانايانى پىششىنى ئىسلامە، لەسەر ئەرزى واقع، ئەوئەندە داھىتان نوپىگەرى نىيە، لەبىروباوھەرى ئىسلامىدا. چونكە بەر لە محەمەد عەبدوللوھابو شوپىنگەوتەكانى، ھەرىكە لە ئىمام ئەحمەد ۱۶۶ - ۲۴۱ كۆچى، ئىمامى تەحاوى ۲۳۷ - ۳۲۱ كۆچى، ئىبن تەيمىيە ۶۶۱ - ۷۲۸ كۆچى، ئىبن ئەبى ئەلەيز ۷۳۱ - ۷۹۲ كۆچى، كارى تىۋرىزەكرىدى گەللكردى ئەم بىروباوھەرىئەن بەئەنجام گەياندوھەو ھەك يەككە لەبەناوبانگىرەن رىيازگەكانى عەقىدەى ئىسلامىيەو ھەك بىروباوھەرى سەلەف ناساندوئەنە^۱، بەلام دواى مەرگى ئەمانەو بالادەستبونى عوسمانىيەكانو ھەندىك ھۆكارىتر، لەجىھانى ئىسلامىدا، ئەم تەرزە بىروباوھەرى، لەبوارى جىبەجىكرىدنا پاشەكشەى كرەو كەوتە گىانەلا.

تىۋرانىنى سەلەفىانە، بۇ عىبادەتكردنەو بەتاك ناسىنەو بەتاك پەرسىتىنى خودا، ھىچ ناكۆكىو ناجۆرىيەكى لەگەل بىروباوھەرى سى ئىمامەكەيتىرى سەر مەزھەبى سوننەكان، ئەبوھەنەفىيە، مالىك، شافىئىدا، نىيەو ئەوانىش تىۋرانىنىكى ھاوشىۋەيان بۇچەمكى يەكتاپەرسىتى ھەيە^۲. جگە لەمەش لەھەمان سەدەو سەردەمى دەرگەوتنى سەلەفىيەكانى سەئودىيەدا، لەيەمەن، پىششەوايەكيتىرى ئىسلامى بەناوى شەوكانى، بەشىۋەيەكى سەرىبەخۇ، بەلام ھاوشىۋەى سەلەفىيەكان، بانگەشەى بۇ بىروباوھەرى پىششىنانى ئىسلام كرىدوھەو ھەمان تىۋرانىنى ۋەھابىيەكانى لەسەر يەكتاپەرسىتى ھەيە. شەوكانى راشكاوانە دەربارەى ھاواركرىدەنە پىياچاكەكان لەيەمەنو دەللىت «ئەمە شەرىك بۇ خوا دانان نەبىت، ھىچ شەرىك بۇ خوا دانان نىيە». ئەمەش، ئەوھمان بۇ دەسەلمىنىت، بىروباوھەرى سەلەفىيە ۋەھابىيەكان داھىتانو تاقانە نىيە^۳.

۱. برۋانە: أبراهيم العسسى: السلف والسلفيون (رؤيه من الداخل)، ل ۲۰ - ۳۰

۲. ۹۹ بۇ زياتر برۋانە: د. محمد بن عبدالرحمن الخميس: أعتقاد الائمه الاربعه، ابى حنيفه ومالك والشافعي وأحمد.

۳. برۋانە: محمد بن على الشوكانى: نيل الاوطار، تحقيق على محمد معوض وآخرون، المقدمه.

سه له فیه تو بیدعه

رونکردنه وه و شروقه کردنی واتای بیدعه^۱، پانتاییه کی گه وره و به رفراوانی گوتاری سه له فیه کان داگیرده کات. پوخته ی ئەم گوتارهش جه ختده کاته وه، «هه مو ئەو په رستشانه ی له دوا ی وه فاتای پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) او سه رده می سه حابه کانی، له خۆرا داهینراون و هیچ فه رمانیکی خودایی یان دهقی فه رموده یان له پشت نییه، داهینراوی بیسودن و پیویسته موسولمانان وازیان لئ بیزنو لئیان دوریکه ونه وه»^۲. به هه مانشیوه هه مو ئەو بیروبوچونه ئاینیانه شی پشت ئەستورن به میتافیزیکو فه لسه فه و له دیدو لۆژیکو لیکدانه وه ی فه یله سوفانی یۆنانه وه، سه رچاوه یانگرتوه و دهقی راشکاویان له سه رنییه، رته ده کریته وه، چونکه «له سۆنگه یه کی خۆرئایوی و یۆنانی دور له دهقه کانی شه ریعت، هه له هینجراون». هه روه ها پییانوایه، عه قیده و بیروبوچونی قوتابخانه و گروهی ناسه له فیه کانی ئیسلام «سیخناخه له بوچونی بت په رستانه ی ئەره ستوو ئەفلاتون و شلتی و پلئی فه یله سوفه کانی هیندستان و ولاتی فارسو به تیکرا، کوشته ی ده ست په تای بیدعه و بوچونی نائیسلامیانه ن».

له فه ره نگو گوتاری سه له فیه تدا، چه مکو زاراوه ی بیدعه، دژو پیچه وانیه ی زاراوه ی سوننه ته، واته له هه رکویدا بیدعه هه بو، مه رگی سوننه ت و خواپه رستی راست و دروست، مسۆگه رو ئاماده ی^۲، مه به ستیشیان له بیدعه هه مو ئەو کردارو په رستشانه یه که دوا ی سئ چاخه په سه نده کانی ئیسلام، به مه به ستی نزیکبونه وه ی زیاتر له خودا، داهینراون و تیکه ل به ئەرکو دروشمه ئاینیه بنه رته ییه کانی ئیسلام کراون. نمونه ی ئەم په رستشه بیدعانهش زۆرن له وانهش: یادکردنه وه ی سالیاده کانی له دایکبونی پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم)، خویندنی ئەزکار به ر له نوێژه فه رزه کان، یادکردنه وه ی خودا به ده نگی به رزو به کۆمه ل، خویندنی سورته ی فاتحیا بو رۆحی مردو، ته لقی نکردنی مردو، خویندنی قورئان له پرسه، بینا کردن له سه ر گورو.....هتد.

۱. زاراوه ی بیدعه، له زمانی عه ره بیدا، واته شتیکی دهینراو یان بی پیشینه. ئەم داهینراوهش بو هه ردو جیهانی چاکه و خراپه به کار دیت. بروانه ابن منظور: لسان العرب، ۷/۸

۲. عبدالله بن عبدالحمید الاثری: الوجیز فی لعقیده... ل ۱۷۰

۳. د. سفر بن عبدالرحمن الحوالی: مناهج الاشاعره فی العقیده، ل ۱۱

جگه له‌داهینانه‌کانی بواری خواپه‌رستییش، سه‌له‌فیه‌کان، هیچ کیشه‌و گرفتیا نیه‌و چونکه له‌گه‌ل داهیناره‌ ماددی‌و ته‌کنه‌لوژییه‌کانی ژیا نیی نوئ‌و سه‌رده‌مدا نییه‌، چونکه ئە‌مانه هیچ کارنا‌کنه‌ سه‌ر نیی‌وه‌پۆکو په‌یامی ئیسلامو بگه‌ ده‌کریت بو خزمه‌تکردن‌و په‌ره‌پیدانیشی به‌کاربه‌ئیرین^۱.

سه‌له‌فیه‌کان، پێیان وایه ئە‌گه‌ر تاکی موسولمان شاره‌زایی باشی ده‌رباره‌ی بیدعه‌ناسی‌و جو‌ره‌کانی‌و چه‌مکو مانای بیدعه‌ نه‌بیته‌، ئە‌وه ده‌بیته‌ نیچیری ده‌سته‌مۆی بیدعه‌و ناتوانیته‌ له‌ئیسلامی پاکو راسته‌قینه‌ تیبگات^۲. سه‌ره‌نجام‌و چاره‌نوسی بیدعه‌چییه‌کانیش به‌لایانه‌وه‌ دۆزه‌خ‌و سزای خودایه‌، ئە‌گه‌ر بزانی په‌رسته‌شه‌که‌یان بیدعه‌یه‌و له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا به‌نیازی نزیکبونه‌وه‌ی زیاتر له‌خودا له‌سه‌ری سووربن^۳. هه‌روه‌ها ئە‌وان، به‌ده‌نگی به‌رزو به‌هه‌مو‌جو‌ریک دژ به‌و بو‌جوانه‌ی هه‌ندیک له‌قوتابخانه‌ ئیسلامیه‌کان، ده‌وه‌سته‌وه‌ که بیدعه‌ پۆلین ده‌کات بو بیدعه‌ی چاکو بیدعه‌ی خراپ، (البدعه الحسنه والبدعه السيئه)، له‌مه‌شدا فه‌رموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، ده‌که‌نه‌ بنه‌رته‌ که رو‌ن‌و ره‌وان ده‌فه‌رمویته‌ «کل بدعه ضلالة». واته‌: هه‌مو بیدعه‌یه‌ک تاریکی‌و گو‌مراهییه‌^۴. پوخته‌ی بیرکردنه‌وه‌ی ئە‌وان ده‌رباره‌ی بیدعه‌ له‌فه‌رموده‌یه‌کیتری دروستی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (صلی الله علیه وسلم)، هاتوه‌ که به‌سه‌حابه‌کان، ده‌فه‌رمویته‌ «..... من یعیش منکم فیسیری أختلافا کثیرا، فعلیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدی.... وایاکم ومحدثات الامور، فأن کل محدثة بدعة وکل بدعه ضلالة». واته‌: ئە‌وه‌ی له‌ئێ‌وه‌ ژۆر بزێ، ناکۆکی‌و کیشمه‌کیشی ژۆر ده‌بینیته‌. ئە‌وکات له‌سه‌رتانه‌ ده‌ست به‌سوننه‌تی من‌و خه‌لیفه‌ راشیدینه‌کانه‌وه‌ بگرن. نه‌که‌ن له‌خۆتانه‌وه‌ شت دا به‌ئین، چونکه هه‌مو داهینانیک (له‌بواری عیباده‌تدا) بیدعه‌یه‌، هه‌مو بیدعه‌یه‌کیش گو‌مراهی‌و تاریکییه‌. جگه له‌مه‌ش، بوخاری‌و موسلیم ده‌گێرینه‌وه‌ که پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)، فه‌رمویته‌ی «من عمل عملا ليس عليه امرنا فهو رد» واته‌: هه‌رکه‌س کاریک ئە‌نجامیداتو ئیمه‌ فرمانمان پێ نه‌کردیته‌، ره‌نده‌کریتته‌وه‌.

له‌ته‌رازوی سه‌له‌فیه‌کاندا، حوکمی بیدعه‌ به‌پێی جو‌رو بارودۆخه‌که‌ی ده‌گۆریت.

۱. سلیم الهاللی: البدعه واثرا السیء فی الامه، ل ۶

۲. علی بن حسن بن علی الحلبي: علم أصول البدع، ل ۳۸

۳. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشو، ل ۱۰۴

۴. د. صالح بن فوزان بن عبدالله الفوزان: کتاب التوحید، ل ۱۴۰

هەندیک بیدعە دەگەنە پلەى کوفر، هەشیانە حوکمی تاوانى بچوکی هەیه . ئەوانەى کوفرو شیرکن، زیاتر پەناگرتن بەخەلکانیترو قوربانیکردن بۆ جگە لە خودا، ئەوانەشى دەروازەو سەرەتای خراپەو نەفامین، بەکارهێنانى مەقامو خاترى پیاوچاگان لەنزاکردن و پاراڤەو دەا سویندخواردنە بەجگە لەخودا... هتد . بەلام بەشیوەیهکی گشتى، بیدعەکردن، بەسەرەتاو دەروازەى چۆنەنیو بازەنى تاوانکردن دەدەنە قەلەمو بەلایانەو هەمو بیدعەکان، لەخالى هاوبەشى «ضالە» و گومرپیدا هاوبەشو یەكسان^۱ . هەرۆهەا بەلای ئەوانەو سەرکۆنەکردنى بیدعەچییەکان، بەشیکە لەجیهاد، خونكى و مەراییکردنیش بۆیان، هاندان و دانپێدانانى بیدعەكەیانە^۲ . لەمبارەیهو ئیمام ئەحمەدى كوپى حەنبەل دەلێت «نابیت بۆ هیچ كاروباریكى موسولمانان پشت بەبیدعەچییەكان ببەسريت، چونكە ئەو گەرەترین زیانە بۆ ئاین» . هەرۆهەا دەلێت «لەهیچ شتیکى ئایندا پرسو را بەبیدعەچییەكان مەكە» . مالیکى كوپى ئەنەس كە لەپیشینیانى ئیسلامە، هەلوپستی لەئیمام ئەحمەد، توندترە دژى ئەوانەى داھێنان لەعیبادەتدا دەكەنو لە (المدونە الكبرى) دا دەلێت «ژنو ژنخواری لەگەل بیدعە چییەكاندا ناکریت و سلاویشیان لێناكریت» .

خواریزی زۆرى وەها بییەكان لەبیدعەو وابەستەى توندیان بەدەقەكانى قورئان و فرمودەو، وایكردو، بەتوندى دژى هەمو ئەو دابو نەریتە كۆمەلایەتیانە بوەستەو كە لەگەل دەقەكانى شەریعەتدا ناگونجین و هیچ بنەمایەکیان لەقورئان و فرمودەدا نییە . بەهۆى ئەوەشى زۆریك لەكۆمەلگا ئیسلامییەكانى خۆرەلات، پرن لەدابو نەریتی جوراوجۆرى بى بنەما لەشەریعەتى ئیسلامدا، كیشەى گەرە بۆ بانگەوازی سەلەفى دروستبوو و دابران و كەلین كەوتۆتە نیوان ئەم تەوژمەو قوتابخانەو بیرکردنەو ئاینى كۆمەلایەتیە باوەكانى نیو ئەم كۆمەلگایانەو . سەلەفییەكان خۆشیان ئەوئەندەى چەسپاندنى ریبازەكەیان بەلاو گرنگە ئەوئەندە دەربایسى زیاتركردنى جەماوەرو لایەنگرین و گەلێك جار شانازى بەكەمایەتى خۆیانەو دەكەن . تەناتە شێخ محەمەد ناسرەلدىن ئەلبانى، لەیهكێك لەوتارەكانیدا دەلێت «سەلەفییەكان بەژمارە كەمن بەلام بەبەلگەو شوپنكەوتنى هەق بەهیزن» . ریبەرە سەلەفییەكانیتیش وتەیهكى عەبدوللای كوپى مەسعودیان كردۆتە دروشم كە دەلێت «جەماعە (ئەو گروپەى پیغەمبەر مژدەى

۱. عبدالله بن عبدالحمید الاثرى: الوجیز فی العقیده... ل ۱۷۱.

۲. د. ربیع بن هادی عمیر المدخلی: منهج أهل السنه والجماعه فی نقد الرجال والکتب والطوائف، ل ۳۷

به هه شتی پیداو له نێو ۷۳ گرو ئیسلامییه که یتر) ئه وه یه که له گه ل راستیدا بگونجیت، ئه گه ر خوشت به ته نها بیت». بۆ که می ژماره ی شوینکه وتوانیشیان، دلی خویمان به فه رموده یه کی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، ده ده نه وه که له سه حیجی موسولیمان هاتوه و ده فه رمویت «بدأ الاسلام غریبا، وسعود غریبا كما بدأ، فطوبی للغریاء». واته: ئیسلام به ناموویی و که مینه یی ده ستیپیکردوه، له داهاتوشدا هه ر که مو نامۆ ده بیته وه، به هه شت بۆ موسولمانه نامۆ و غه ربیه کانه. ده رباره ی شوناسی که مینه و غه ربیه موسولمانه کانیش، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، چوار پیوه رو لیكدانه وه ی بۆ دیاریکردنیان ئاماژه پیکردوه یه که له وانه «الذین یصلحون اذا فسد الناس» واته: «کاتیک خه لک خراپن، ئه وان چاکسازی ده که ن». لیكدانه وه یه کیتریان ده فه رمیت «الذین یصلحون ما أفسد الناس». واته «کۆمه لیکن خراپه ی خه لک چاک ده که ن». سییه م لیكدانه وه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، غه ربیو نامۆ به هه شتییه کانی موسولمان به «النزاع من القبائل»، واته: «یه ک دوو که س له هه ر هۆزیک» دیاری ده کات. له کۆتا جاریشدا ده فه رمویت «صالحون قلیل، فی قوم سوء کبیر» واته «خه لکانیکی راسالن، له نێو کۆمه لیک خراپه کاری زۆردا». به بۆچونی لیژنه ی هه میشه یی فه توای سعودییش که له فه توای ژماره ۱۷۰/۲، دا بلاویانکردۆته وه، له هه ر چوار حاله ته که دا که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، ئاماژه ی پیکردوه، غه ربیو نامۆکان ئه وانه ن که «په یوه ستن به سونه تی راسته قینه و خویمان له بیدعه به دور ده گرن، چونکه له ئیستا به ژماره موسولمانان که م نین به لکه به ملیونه ها که سن، به لام ئه وانه یان که ده ستیان به ئیسلامی راسته قینه و دور له بیدعه و خه وشو خاله وه گرتوه، که مینه و نامۆ و غه ربین».

سه‌له‌فیه‌تو جیهاد

سه‌ره‌لدانی بزوتنه‌وهی وه‌هابی، له‌کاتی‌کدابه‌وه که خه‌لافه‌تو ده‌سه‌لاتی‌کی ئیسلامی له‌سه‌رده‌ستی تورکه موسولمانه عوسمانییه‌کان له‌جیهانی ئیسلامیدا به‌رقه‌راربوه . زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری قوتابخانه‌و رێچکه ئیسلامییه‌کانیش له‌گه‌ڵ بونی ده‌وله‌تی‌کی ئیسلامیدا که حوکم به‌شه‌ریعت بکات، رێگا ناده‌ن که‌س شو‌رشو بزاقی چه‌کداری به‌ناوی ئیسلامه‌وه، به‌پابکات . ئەم ئیشکاله‌ش که‌لای وه‌هابییه‌کان، پاسا‌وو لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، رایه‌کی گشتی دروست‌کردوه که وه‌هابییه‌کان به «سه‌رپێچیکارو هه‌لگه‌راوه له‌خه‌لافه‌تی موسولمانان» تۆمه‌تبار ده‌کات .

میژوی سیاسی و سه‌ربازی وه‌هابییه‌کان، ئاماژه‌نمای ئه‌وه‌ی لێ‌ده‌خوینرێته‌وه، که گوتاری ئەم رێبازه ئاینیه‌ ده‌رباره‌ی جیهاد، به‌پێی رۆژگارو حاله‌ته‌ جیاجیاکان، گۆرانکاری به‌سه‌ردا هاتی‌ت . واته‌ گوتارو فیه‌قی‌کی گۆرا‌وو داینامیکیه . بۆ نمونه زاناکانی سه‌ر به‌م ته‌ورمه‌ سالانی هه‌شتاکان، جیهاد‌کردنیان دژ به‌یه‌کی‌تی سو‌قیه‌ت له‌ئه‌فغانستان، به‌پیرۆزو واجب له‌قه‌له‌م ده‌دا، که‌چی ئیستا نازناوی «گومراو سه‌رلێش‌ی‌ا‌وو»، بۆ ئه‌و چه‌کدارانه‌ی قاعیده به‌کارده‌هێنن که له‌ئه‌فغانستان و عێراق دژی ئه‌مه‌ریکا ده‌جه‌نگن .

جگه‌ له‌مه‌ش له‌سه‌ره‌تای سه‌ره‌لدانی بیرو بانگه‌وازی وه‌هابیدا، گوتاری ئەم بیره، گرنگی زۆری به‌چه‌مکی جیهادو جه‌نگ له‌گه‌ڵ خه‌لکی بێ بر‌وا، ده‌داو چه‌ندین جه‌نگو به‌ره‌نگاری‌بونه‌وه‌ش له‌نیوان له‌شکری لایه‌نگری ئەم بیره‌و شیعه‌کان و چه‌کداره‌ خێله‌کییه‌کانی‌تری عه‌ره‌بدا رویداوه، که‌چی ئیستا ئەم بیروبا‌وه‌ره ئاینیه، ته‌نها له‌نیو ده‌قو زانسته شه‌رعییه‌کاندا کارده‌کاتو دورو نزیک خۆی له‌قه‌ره‌ی جیهادو ده‌سه‌لاتو حوکمرانی و سیاسه‌ت نادات، به‌لکه‌ کاری سه‌ره‌کی بریتییه له «پاک‌کردنه‌وه‌ی عه‌قیده‌و پاک‌تا‌کردنی بیدعه» . ته‌نانه‌ت گۆفاری (الاصاله‌) ی یه‌ک له‌زمانحالی سه‌له‌فیه‌کان، رێبازه‌که‌یان به «بانگه‌وازی‌کی هی‌ورو زانستی دژه بیدعه‌ی دور له‌فیتنه» ده‌ناسی‌نێت .

هه‌ندی‌ک بۆچون، باس له‌وه‌ده‌که‌ن، هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی گریمان‌کراوی وه‌هابییه‌کان له‌خه‌لافه‌تی عوسمانی، بیدعه‌یه‌کی شه‌رعی‌و هه‌لگه‌رانه‌وه‌و سه‌رپێچی نییه . پاسا‌وی ئەم سیناری‌وو گریمان‌ه‌ش ئه‌و بۆچونه فیه‌قییه‌یه که پێی وایه، ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه‌ی پاشین (خه‌له‌ف)،

رہا و قہ تعی نییہ، بہ لگہ وابہ ستہی شہرعو شوراکردنہ، ہہرکاتیش خہلیفہ تاکرہوانہ مامہ لہی کردو لہ شہریعت لاید، ئہ و ہہ لگہ پانہ و ہ لہ ڈی و بہرہ لستکردنی بہ چہک، شتیکی رہوا و دوستہ^۱۔ ہہرہوا ئہم بؤچونہ جہخت دہکاتہ و ہ، لادان لہ شہریعت، شہریعتی خہلیفہ ہہ لہ و ہ شینیتہ و ہ سیفہ تی خہ لافہ تیشی لی و ہر دہ گریتہ و ہ، نہک ہہر ئہم بہ لگہ بہرہ نگاریونہ و ہی چہ کدارانہ شی دہکاتہ واجبی شہری^۲۔ ہہرچہ ندہ میژوی کرداریانہی سہرہ تہی سہرہ لادانی و ہا بییہ کان، بؤنی پشتراستکردنہ و ہی ئہم بؤچونہی لیدیت، بہ لام و تہکانی خودی محمہد عہ بدولوہ ہابو نوسینو پیداکرییہکانی لہ سہر تہ حہ ممولکردنی پیشہ و او فرمانرہ وای ستہ مکارو زیادہرؤ، بہ ئاراستہ یہ کیترماندا دہبہنو پشتراستی ئہم بؤچونہ ناکہ نہ و ہ۔ جگہ لہ مہش تائیسٹا ہیچ ئامازہ یہک لہ نیو بہرہ م و ہ لویستہکانی، محمہد عہ بدولوہ ہابدا نییہ کہ خہلیفہکانی عوسمانی تہ کفیر یان بہ خراب و ہ سف بکات۔

بؤچونو گریمانہ یہ کیتر ہہ یہ و ئامازہ بہ و ہ دہکات، محمہد عہ بدولوہ ہاب، پی و ابوہ، مہ لہ بندی بانگہ وازہ کہی، لہ سنوری دہ سہ لاتی خہ لافہ تدا نییہ، ئہ و جموجولہ شی ئہ و، دہیکات، ہیچ دوژمنکارییہ کی خہلیفہ و فرمانرہ وای ئہ وکاتی موسولمانان نییہ^۳۔ بہ لگہ و پاساوی ئہم گریمانہ یہ ش واقعی خراب و داتہ پیوی ئہ وکاتی نیوہ دورگہی عہرہ ب و بیدہ نگبون و دورہ پیریزگرتنی عوسمانیہ کانہ لہ چارہ سہرکردنی۔

سہرباری ئہم لیکنانہ و ہو گریمانانہ ش، جولانہ و ہی چہ کدارانہی بزوتنہ و ہی و ہابی شتیکی نامؤ نییہ بہ فیکرو مومارہ سہی قوتابخانہ و بؤچونی گرو ئیسلامیہ کان، چونکہ زورہ یان، لہ گہ ل جیا وازی بیرکردنہ و ہو ریبازی کارکردنیاندا، جولانہ و ہو شورشی چہ کدارییہ بہ یہک لہ شیوازہ بنہرہ تیہہکانی گورانی سیاسی دہزانن۔ نیوہرؤکو ماناکانی جیہادکردنیش، دژ بہ جولہی چہ کدارانہ نییہ، چونکہ جیہاد، لہ سادہ ترین و باوترین مانایدا، «ہیتانہ کایہ و پاراستنی ئاین و لابردنی شیرکو روبہرہ و ہونہ و ہیہ لہ گہ ل ہہر دوژمن و لایہ نیکدا کہ ئامانجی لادان بیت لہ شہریعت^۴»۔ لہبری ئہم گریمانکاری و لیکنانہ و ہ دورہ دہ ستانہ ہاشترہ، بگہرینہ و ہ بؤسہر فیکری

۱۔ یوسف محمود قرعوش: طرق أنتهاء ولاية الحكام في الشريعة الاسلاميه ل ۸۱ - ۸۲

۲۔ ابن حجر العسقلانی: فتح الباری فی شرح صحیح البخاری، ۷/۱۳

۳۔ عبدالعزیز الرومی وآخرون: مؤلفات الشيخ محمد بن عبدالوهاب، القسم الاول، العقیدہ ل ۳۴۹

۴۔ عبدالعزیز عبدالغنی صقر: نظریہ الجہاد فی الاسلام، ل ۱۴۶ - ۱۴۷

خودی محەمەد عەبدولوەھاب و لەسەر ئێویشەو مەرجهیەتە ئاینییەکی دەرباری جیھاد، ئەوکات دەتوانین وینەیک لەسەر پاساوەکانی بەرپاکردنی براقی وەھابی لەسایە خەلافەتی عوسمانی لەخەیاڵدانی خۆماندا گەڵالە بکەین.

محەمەد عەبدولوەھاب، پێیابوو، جیھادکردن ھەر لەسەردەمی پێغەمبەرەو (صلی اللہ علیہ وسلم)، تا رۆژی دوایی و لەپشت ھەمو پێشەوایەکی دادپەرور خراپەکار (فاجر) یشەو، بەردەوام بەرقەرارە، ھیچ سەدەو سەردەم و ھیچ پاسا و بارو دۆخیکی ناتوانیت جیھادکردن راگریت^۱. ئیبن تەیمیە کە یەکیکە لەگەرە بیرمەندو رێبەرەکانی بیروی سەلەفیەت، پێدەگریت، لەسەر ئێو، «گەر موسولمانان، دوچاری دۆخیکی دژواربونەو و کەوتنە نیو فیتنەو، ئەوا پێویست دەکات، کە سێکی شیواو لەنیو خۆیاندا دەستنیشان بکەن، ببنە یاریدەدەر و کۆمەککاری لەجیبەجیگردنی ئەحکامەکانی شەریعەتداو جیھادی لەدواوە بکەن»^۲. ئەم دۆخە دژوارو سەردەمە پر لەفیتنەیش کە ئیبن تەیمیە ھێمای بۆدەکات، بەلای ئیمام ئەحمەدی کورپی حەنبەلەو کاتیکە کە «پێشەوایەکی بەھیز بۆ ھەلسورانندی کاروباری موسولمانان، لەگۆرەپانەکەدا نەبیت»^۳.

ھەرچەندە وەک زۆریک لەبیرکردنەو، ئیسلامییەکانیتر، بەلای سەلەفیەکانەو، جیھادکردن، تریکی ئیسلامەتیە، بەلام بەبێ بونی ئیمامو پێشەواو بەبێ جیابونەو بەرەو کوفرو بەرەو ئیمان و بەبێ بونی تواناو لیھاتوبی ماددی و مەعنەوی بەرپاناکریت. بەبروای سەلەفیەکان، ھەرکات، مەرجهکانی جیھاد، نەھاتنەدی ئێو، بەرەنگاربونەو چەکدارییە کە دەبیتە جەنگ (قتال) و نابیتە جیھاد، چونکە لەشەریعەتدا تەنھا بەجەنگی دژ کافرو ببیاوھەران، دەوتریت جیھاد^۴. ئەم خاڵەش یەکیکە لەھێڵە جیاکەرەوکانی تیگەشتنی «سەلەفیەتی وەھابی» لەگەڵ تیگەشتنی «سەلەفیەتی جیھادی»، کە زۆریکیان، لولە ی چەکەکانیان ئاراستە ی کۆمەلگا موسولمانەکان دەکەن و بەناوی جیھادکردنەو، لەنیو ئاپۆرای خەلکی موسولمانیشدا تەقینەو و کوشتاری بەکۆمەڵ ئەنجامدەدەن.

۱. عبدالعزیز الرومی و آخرون: مؤلفات الشيخ محمد بن عبدالوهاب، الرسائل الشخصية، ل ۱۱

۲. مجموعه الفتاوى، ۳۵ / ۱۸۸

۳. عبدالله بن سحمان الاحمدی: المسائل والرسائل المرویه عن الامام أحمد فی العقیدہ، ۴/۲

۴. عثمان بن معلم محمود: موقف المسلم من القتال فی الفتن، ل ۳۵ - ۴۰

سه‌بارت به و پرسپارانہ شی له‌سہر هیرشو له‌شکرکیشی وه‌هابیبه‌کانی نه‌جد، دژ به‌میرنشینو چه‌کداره‌ خیلّه‌کیبه‌کانیتری نیوه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ب له‌ئارانان، رسته‌ی میژویوی وئو گپرانه‌وانه‌ی که تائستا له‌به‌رده‌ستدان، ده‌مانخه‌نه‌سه‌ر وئو بوچونه‌ی، گوئی نه‌گرتن و ملنه‌دانی ده‌وروبه‌ر، بو بانگه‌وازی سه‌له‌فیبه‌تو حوکمدانی شیرک به‌سه‌ر وئو په‌رسته‌شانه‌ی په‌یره‌ویانده‌کرد، وه‌هابیبه‌کانی په‌لکیشکرده، بوئوه‌ی هیژ له‌دژیان به‌کارهیئن، چونکه به‌لای بییری سه‌له‌فیبه‌وه‌ له‌م جیهانه‌دا هیچ تاوان وخرابه‌یه‌ک وه‌ک شیرکو په‌نابردن بو غه‌یری خودا، به‌لای بیئامان نیبه، وئوه‌تا خودا فه‌رمویه‌تی «وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ» الزمر: ۱۶ واته: ئیمه به‌توو به‌وانه‌شی به‌ر له‌توبون، رمانگه‌یاند، هه‌ر که‌سیتر بکه‌یته شه‌ریکی خودا، بیگومان کاره‌کانت پوچه‌ل ده‌بی و له‌ریزی زیان لیکه‌وتوانی. هه‌روه‌ها «إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا». واته: خوا له‌وانه‌ خوش نابیئت، بیژن هاوکاری هه‌یه. جگه له‌مه هه‌رکه خوا مه‌یلی لی بی لیی ده‌بورئ. «إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ» المائدة: ۷۲ واته: هه‌ر که‌سی شه‌ریک بو خوا په‌یدا بکات، خوا به‌شی له‌به‌ه‌شت ده‌پرئ.

ده‌گپرنه‌وه، کابرایه‌ک له‌مه‌مه‌د عه‌بدولوه‌هابی پرسپوه، چون ئه‌م یه‌کتاپه‌رستیو ته‌وحیده جیبه‌جی و بلاویکه‌ینه‌وه؟، وئویش وتویه‌تی «به‌ئاموژگاریکردن و بانگه‌وازو فرمان به‌چاکه‌و نه‌هی له‌خرابه، ئه‌گه‌ریش جیبه‌جیبه‌کرا، هیژ به‌کارده‌هینین، چونکه ئه‌وه‌ی برپوای به‌تاقانه‌یی خودا نه‌بیئت له‌په‌رستندا کافره^۱». ئه‌م گپرانه‌وه‌یه - ئه‌گه‌ر راست بیئت - له‌گه‌ل کوئی کارنامه‌ی بزوتنه‌وه‌ی وه‌هابیدا، نیشاندهری ئه‌وه‌یه له‌فیکری سه‌له‌فییدا، به‌کارهینانی ریگاچاره‌ی بانگه‌وازو فرمان به‌چاکه‌و نه‌هی له‌خرابه، له‌پیشتره، ئه‌گه‌ریش بانگه‌وازکردن به‌ره‌می نه‌بو، مه‌رجه‌کانسی جیهادکردنیش - له‌جیابونه‌وه‌ی به‌ره‌ی کوفرو ئیمان، بونی تواناو لیهاوتویی، بونی پیشه‌وا - وئو جیهادکردن و جموجولی چه‌کداری ره‌واو دروسته. به‌لام ئه‌مه به‌و مانایه‌ نایه‌ت، له‌ژیرناوی چه‌سپاندنی یه‌کتاپه‌رستی خودا، خه‌لک خیرا ده‌ست بده‌نه‌ چه‌کو ده‌ست بکه‌ن به‌کوشتو کوشتار، چونکه دیسانه‌وه‌ مه‌مه‌د عه‌بدولوه‌هاب، له‌یه‌کیک له‌وته به‌ناوبانگه‌کانیدا، زیاتر بنه‌مای ته‌کفیرو جیهادکردن رونده‌کاته‌وه‌و ده‌لیئت «له‌کاتیکیدا ئیمه ئه‌وه‌که‌سانه به‌کافر داناییین که له‌سه‌ر ئارامگای عه‌بدولقادری گه‌یلانی وئو حمه‌د

۱. د. عبدالمنعم الحنفی: موسوعه الفرق والجماعات.....، ل ۶۸۳

به‌ده‌وی گۆر ده‌په‌رستن و نازانن کاریکی خراپ ده‌که‌ن، که‌س‌یش نییه بۆیان رون بکاته‌وه، ئیتر چۆن ئه‌وانه به‌کافر له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ین، که‌ هاوه‌ل بۆ خودا بریارده‌ده‌ن و ئاماده‌نین کۆچ بکه‌ن و بیته‌ نیو بانگه‌وازی ئیمه، ئه‌مه بوه‌تانیکی گه‌وره‌یه به‌ده‌ممانه‌وه ده‌کریت و په‌ناده‌گرین به‌خودا لیتی»^۱.

ئهم وته‌یه‌ی محهمه‌د عه‌بدو‌لوه‌هاب، جه‌خت له‌سه‌ر پێویستی بانگه‌واژکردن و ئه‌وه‌ی له‌ئه‌ده‌بیاتی شه‌ریعه‌تدا پێی ده‌وتریت (اقامه‌ الحجه)، ده‌کاته‌وه، دواتر موسو‌لمانان ده‌خاته‌ سه‌ر ریگای بیرکردنه‌وه له‌گرتنه‌به‌ری ریگاچاره‌ی به‌کاره‌ینانی هێزو هه‌نگاوێتر. هه‌روه‌ها ریبه‌ره‌کانیتری ئه‌مدواییه‌ی بیری سه‌له‌فی، ئاماژه‌یان به‌وه‌کردوه، ده‌رگای جیهاد، کاتییک و‌ال‌اده‌بیته‌ ده‌که‌ویته‌ سه‌رپشت که‌ له‌مپه‌رو ئاسه‌ته‌نگ له‌به‌رده‌م بانگه‌واژکردنا، بۆ یه‌کتاپه‌رستی و ریگای خودا، هه‌بیته‌. یان مه‌ترسی گه‌وره‌ له‌سه‌ر یه‌کتاپه‌رستی له‌ئارادابیت^۲. هه‌ندیک له‌سه‌رچاوه‌ میژوویه‌کانیش، ئاماژه‌یان به‌وه‌کردوه، ئۆبالی هه‌مو له‌شکرکێشی و هه‌لمه‌ته‌کانی سوپای نه‌جدو له‌شکری ئال سه‌عود له‌ئسته‌وی بیری سه‌له‌فیه‌تی محهمه‌د عه‌بدو‌لوه‌هابدا نییه، چونکه‌ به‌شیک له‌و هێرش و کێشه‌کێشانه‌ی سه‌ده‌ی ۱۸ ی نیوه‌دورگی عه‌ره‌ب، له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و فراوانکردنی نفوز، رویانداوه‌ و په‌یوه‌ندیان به‌ئاینه‌وه‌ نه‌بوه. جگه‌ له‌مه‌ش، له‌شکرو سوپای نه‌جد، له‌جانه‌گاوه‌رانی خێله‌ عه‌ره‌بییه‌کان پێکده‌هات، ژماره‌یه‌کی زۆر که‌میشیان شاره‌زای زانسته‌ شه‌رعییه‌کان بون و هه‌ندی‌کجار په‌رچه‌کردارو هه‌لسوکه‌وتی توندپه‌وانه‌یان زاده‌و ده‌رهاویشته‌ی سروشتی خێله‌کیانه‌ی خۆیان و واقعی ئه‌وکاتی کۆمه‌لگانه‌یان بوه^۳.

۱. حسین بن غنائم الاحسائی: روضه الافکار والافهام، تحقیق د. ناصرالدین الاسد، ل ۴۹۷. وەرگیراو له ابو مسعود الندوی: محمد بن عبدالوهاب، ل ۷۸.

۲. محمد بن جمیل زینو: العقیده الاسلامیه فی چو الکتاب والسنة ل ۸۲

۳. پروهانه: لونکریک: أربعه قرون من تاریخ العراق الحدیث، ل ۲۲۷. ۲۳۰

سه له فیه تو ته کفیر

به دريژاي ميژوي سه ره له دان و گه شه کردني، تومه تي ته کفيرو توندپه وي به دواي ته وژمي سه له فیه تو وه هابییه وه بوه . دواي روداوه گهرمو گرنه گه کانی نه مدوايیه ی جیهان و روزه لاتي ناوه پاستيش له هانتی سوپای نه مه ریکا بو نیوه دورگه ی عه ره بو روداوه کانی ۱۱ نه یلوی نیویژکو واشنتون، تومه تی تیروریش بو سه ر تومه ته کانیتري سه ر بانگه وازی سه له فیانه ی وه هابی زیادکرا .

هه لو یسته کردن له راست و دوستی و نه م ناساندن و تومه تبارکردنه ی وه هابییه کان، پیویست به شه نو که وکردنی رابردوو نیستای بزوتنه وه و بانگه وازه که ده کات، چونکه نه م تیروانینه ئاینیه، جیا له ناوه پوکه فیکریه که ی زیاتر له دوو سه ده یه له سعودیه دا به کرداری بنه ماکانی جیبه جیده کریت .

وهک ئامازه مانپیکرد، محمه د عه بدلوله هاب، نه زانینو تینه گه شتنی خه لکی له په یامی یه کتاپه رستی کردوته پاساو بو نه وه ی ته کفیر نه کرین . له ماوه ی ژیان خوشیدا چوار خه لیفه ی عوسمانی به ریگردوه، بیته وه ی ته کفیرو ته نانه ت قسه یه کی خراپیشیان ئاراسته بکات و له به ره مه کانیدا توماری بکات . له دواي مه رگی محمه د عه بدلوله هاب و رمانی خه لافه تی عوسمانی شه وه، چه ندین حیزبو بیروباوه ری نویی ئیسلامی سه ریانه لدا که به و پاساوه ی له سایه ی خه لافه تدا ناژینو حوکمی شه ریه ت جیبه جی ناکه ن، ده ولته عه لمانیه کانیا ن به کافر ده زانی و کومه لگا ئیسلامیه کانیشیان به (دار الکفر) له قه له مده دا . سه ید قوتب، که یه ک له دیارترین بیرمه نده کانی رابونی نویی ئیسلامیه دروشمی «جاهلیه تی سه ده ی بیسته م» ی به رزکردبووه و پیدآگری له سه ر نه وه ده کرد، «جیهانی ئیسلام و کومه لگا کانی گه راونه ته وه بو تافی نه زانی و جهل، چونکه له سایه ی خه لافه تدا ناژین» . له م میانه یه شدا سه له فیه کان به توندی دژی نه م پۆلین و وه سفکردنه ی دۆخی دواي روخانی خه لافه ت، ده وه ستنه وه و به پیچه وانه ی نه م ته رزه بیرکردنه وه وه، به چوپچی جهخت له سه ر خه ته رناکیی دیارده ی ته کفیر، ده که نه وه .

به بوچونی سه له فیه کان، ته کفیری حازربه دهستی نه لقاعیده و گروه ئیسلامیه خو به سه له فی زانه کانیتري جیهانی ئیسلام، به شیکه له پاشماوه کانی بیری خه واریجه

توندپوه‌کان^۱. هه‌روه‌ها به‌پ‌رای سه‌رناما‌کانی ئیستای سه‌له‌فیه‌ت، زیاده‌رو‌ییکردنی هه‌ندی‌ک لایه‌ن، له‌کافرکردنی به‌رانبه‌ردا، ئاکاری ئه‌هلی بیدعو خه‌لکی نه‌شاره‌زایه به‌جه‌وه‌ری ئیسلام، چونکه سیفته‌ی کوفرو شیرکی هه‌ندی‌ک کردارو گوفتاری نیو موسولمانان، ناکاته کافربونی خاوه‌نو ئه‌نجامده‌ره‌کانیان.. که‌س به‌ئه‌نجامدانی کاری کوفرو شیرک نابیتته کافرو موشریک، ئه‌گه‌ر بیروباوه‌پ‌ری گوپانی به‌سه‌ردانه‌یه‌تو کوفرو شیرکه‌که به‌روا نه‌زانیت^۲.

بیروباوه‌پ‌ری سه‌له‌فیه‌ت، جیاوازی ده‌خاته نیوان «کوفری بیروباوه‌پ‌ری» له‌گه‌ل «کوفری کردار»، به‌م پییه ئه‌نجامدانی کوفر، به‌نه‌زانی یان به‌هه‌له، کوفری بچوکه، هه‌روه‌ها ئه‌نجامدانی ئه‌وانه‌ی له‌قورئان و فه‌رموده‌دا به‌کوفر نابراون وه‌ک: کوشتنی موسولمان، نو‌یژنه‌کردن، سو‌یندخواردن به‌غیری خوداو.....هتد. تاوانی گه‌وره‌ن، به‌لام ئه‌نجامده‌رو خاوه‌نه‌کانیان له‌بازنه‌ی ئیسلام ده‌رناکه‌نو ئه‌نجامده‌ره‌کانی هه‌ر به‌موسولمانه‌تی ده‌مینه‌وه^۳. هه‌روه‌ها شیخ محمه‌د ناسره‌ل‌دین ئه‌لبانی که‌یه‌ک له‌گه‌وره‌ترین ربه‌ره هاوچه‌رخه‌کانی سه‌له‌فیه‌ت، له‌یه‌کی‌ک له‌وتاره ده‌نگیه‌کانیدا که به‌کاسیتت تو‌مارکراوه، جه‌خته‌کاته‌وه، ۱۴ سه‌ده‌ش له‌دوای هاتنی پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)، ره‌نگه که‌سانیک هه‌بن له‌ئه‌وروپاو له‌قوته‌بکانی باکورو باشور که گو‌ییبستی په‌یامی ئیسلام نه‌بوین، ئه‌مه‌ش به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ته‌کفیر نه‌کرین. ناوبراو که فه‌رموده‌ناسیکی به‌ناوبانگه جه‌خت ده‌کاته‌وه، «ئه‌وانه‌ی بانگه‌وازی ئیسلامیان وه‌ک پیویستو له‌سه‌ر شیوه‌ی راست و دروست پیینه‌گه‌شتوه، له‌پاشه‌پ‌وژدا خودا، حسابی تایبه‌ته‌یان له‌گه‌ل‌دا ده‌کات، ئه‌مه‌ش له‌چه‌ندین فه‌رموده‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه». هه‌روه‌ها ده‌ل‌یت «ره‌نگه کاتیک بانگه‌وازی ئیسلامی بگاته هه‌ندی‌ک کۆمه‌ل و گروپ که هه‌ندی‌کیان ئه‌وه‌نده پیرو په‌ککه‌وته‌بن که باش شته‌کان تینه‌گه‌ن، مناله‌کانیشیان پیغه‌شتو نه‌بن، ئه‌مه‌ش خودا له‌روژی دواییدا مامه‌له‌یه‌کی تایبه‌تیان له‌گه‌ل‌دا ده‌کات». ناوبراو، له‌و زنجیره کاسیتته‌دا که دواتر یه‌کی‌ک له‌خو‌یندکاره‌کانی به‌ناوی عمر عه‌بدولمونه‌عیم، له‌دوتویی کتیبیکدا به‌ناوی (السلفیه) بلاویکرده‌وه، بۆ حوکمدانی

۱. موسی بن عبدالله آل‌العزیز: اضواو علی دعوه محمد بن عبدالوهاب، مجله السلفیه العدد ۲، الریاض ۱۴۱۷ هـ، ل ۹۰ - ۹۸

۲. د. عبدالمجید بن سالم عبدالله المشعبی: منهج ابن تیمیه فی مسأله التکفیر، ل ۵۵

۳. د. صالح بن فوزان عبدالله الفوزان: کتاب التوحید، ل ۲۰ - ۲۲

تەكفيرو ديارىكردى چاره نوسى پاشە رۆژى خەلكو كۆمەلگاكان، ئەو ەى بە مەرچ گرتو، كە بانگەوازى راستو دروستى ئىسلاميان بەرئىكوپئىكىو بە جوانترين شئو ە پئىگە شتەبئەتو رەتئانكر دىتەو، نەك تەنھا دورەو دور گويئىستى ەندئ زانيارى پچر پچر بوبن دەربارەى ئىسلام.

بەراى سەلەفيەكان، تەكفيركردن مافئكى تايبەتسى خودايە، ەپچ كۆمەلئو گرۇپو دەستەپەك بؤى نىيە لەبەر بەرژو ەندى خؤى بەكارى بەئئەت. ئەسل وە ەايە سەرجمى موسولمانان راسالو دادپەرورەبنو بەبەلگەى زؤر رونى شەرعىي نەبئەت، كەس بؤى نىيە كافريان بكات، چونكە تەكفىرى نارو ەم درؤكردەنە بەناوى خوداو ەم ەم كەوتنە نئو حالەتئىكشە كە خوداو پئىغەمبەر سەركوئەى دەكەنو پئى رازى نين^۱. سەلەفيەكان ەئندە خؤيان، لەدياردەى تەكفيركردن بەدورەگرن، تەنانەت، ئەو پەرلەمانو دادگايانەش بەكافر نازانن كە ياساو رئىسائىسلامىو خؤرئاوایى گەلآلە دەكەن، لەرافقەكردى ئەو ئايەتەشى كە دەفەر مويئ «ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الكافرون» التوبە - پشئىگىرى لەو بؤچونە دەكەن كە دەلئەت «ئەو دادو ەرو پەرلەمانتارو ياسادانەرانە كافر، كە دەستورو ياسا نائىسلامىو دەستكردەكان، بەشياوترو پەسەندتر دەزانن تا ياساى ئىسلام». واتە ئەگەر ياسادانەرانو جئبەجئبە رانئشى پئيان وابو، ياساى ئىسلام باشترو كاملتەر، بەلام لەژئر گوشارو لەبەر بەرژو ەندى جوراوچؤر، پەنايان بردە بەر ياساى نائىسلامىو دەستكرد، ئەو ە پئى كافر نابنو ناچنە ژئر حوكمى «فاولئك هم الكافرون» ئايەتەكەى قورئانەو، بەلكە لەو حالەتەدا كوفريئكى بچوكو تاوانئكى گەرەيان ئەنجامداو ە بەشئو ەپەكى گشتى ەر موسولمانن^۲.

زانانو ئاودارەكانى بىرى سەلەفيەتسى نوئ، دياردەى تەكفير بە «بەلأو فئتنەى حيزبە جىهادىيە ئىسلامىيەكان»، لەقەلەم دەدەن. لەنەو دەكانى سەدەى رابردوشدا، ەرىپەك لە ەبدولعەزىز بن بازى موفتى پئشوى سعودىو، شئخى فەرمودەناس، مەمەد ناسرەلدەين ئەلبانى، گەرە رئبەرانى بىرى سەلەفيەت، لەدو فەتواى ەاوشئو ەدا جەختيان لەسەر ئەو ەكردەو، «نابئەت لەسەر تاوانكردنو خراپەكردن، كەس كافر بكرئەت». ئەم دو موفتىيەى سەلەفيەكان بەتوندى، بؤچونى كۆمەلە

۱. خالد بن على بن محمد العنبرى: الحكم بغير ما أنزل الله وأصول التكفير، ل ۳۰ - ۳۱

۲. سفر بن عبدالرحمن الحوالى: شرح رساله تحكيم القوانين لمحمد بن إبراهيم آل الشيخ، ل ۳۳.

جیهادییه کانی جه زائیرو ولاتانیتیری جیهانی ئیسلامییان له باره ی ته کفیرکردنی فرمانپه واو کۆمه لگاگانه وه ره تکرده وه به بۆچونیککی «دور له سوننه تو شه ریه ته دروست» دایانه قه له م^۱.

له دوا ی کاره ساته کانی ۱۱ ئه یلولی ۲۰۰۱ ی ئه مه ریکاو روخانی ده سه لاتی تالیبانی ئه فغانستان و رژیمی سه دامه وه له عیراق، ژماره یه کی زۆر له گه نجانی سعودیه و ولاتانیتیری عه رب، بۆ به ره نگاریونه وه ی سوپای ئه مه ریکا، په یوه ندیانکرد به ریکخراوی ئه لقاعیده ی ئوسامه بن لادن ه وه . له م به رواره شه وه، تیکرای گوتاری سه له فیهه کانی سعودیه و ئوردن و عیراقیش له ده وری خستنه پوی مه ترسییه کانی ته کفیرو حه رامکردنی ته قینه وه وه کاری خۆکۆزی چرپۆته وه . له ئه ده بیاتی وه هابییه سه له فیهه کاند، ئه لقاعیده گروپیککی «ضال» و سه رلیشیواوه و شوینکه وتوانیشی هه لئه له تینراون و کرده خۆ کۆزییه کانیشیان حه رام و سنوریه زاندنی شه ریه تن . شیخ سالح ئه لفه وزان، که ئه ندامی ده سته ی گه وره زانایانی سعودیه و ئه ندامی لیژنه ی فه توای ئه م ولاته و ریه ریککی ناسراوی سه له فیهه کانه، له وتاریکدا، به ناو نیشانی «مه رج و به ندوباوه کانی جیهاد» که له شاری ریا، پيشکەشی کردوه له ژماره ی رۆژی ۲۰/۴/۲۰۰۹ ی رۆژنامه ی (القدس العربی) هه ندیککی بلاوکراوه ته وه ده لیت «ئه وه ی ریکخراوی ئه لقاعیده ده یكات، جیهاد نییه . ئه وه شی خه لکانیککی خۆ حه شارداو له پاکستان ده یکه ن، هه ر جیهاد نییه، چونکه له ژیر هه یچ ئالایه کدا ناکریت، به لکه فه وزاو کوشته و بریکه که زیانی قورسو کوشنده ی زۆری لیکه وتۆته وه». ئه لفه وزان، ده لیت «خۆکۆزه کان سته م له خۆیان و له موسولمانان ده که ن. ئه وان، به کوشتنی خه لکی مه ده نی و ئه و دیبلۆماسه بیانیه ی که مۆله تی کارکردنیان له م ولاتانه هه یه، کاریککی خراپ ده که ن». له هه مان کاتدا ناوبراو ده لیت «شه رمو شکۆ له جیهادا نییه .. خودا شه ریه تی داوه به جیهادو، ئه وه تا له کۆلیژو په یمانگا کاند ده خوینریت و نه ته وه یه گگرتوه کان و که سانیتیش، ناتوانن هه لی بوه شیننه وه، به لام جیهاد مه رج و به ندو باوی خۆی هه یه». له دیداریکی که نالی BBC دا له رۆژی ۴/۵/۲۰۰۹، ئیمامی حه ره می مه ککی، شیخ عادل که له بانی، روئیکرده وه، پاش گفوتگۆیه کی دوردریژ له گه ل شیخ محمه د سالح عوسه ییمینی ئه ندامی ده سته ی گه وره زانایانی سعودیه، که به رله چه ند سالیکی کۆچی دوا ییکرد، گه شتونه ته ئه و برپوایه ی حوکمی خۆته قاندنه وه، به پاساوی جیهادو موقاوه مه، هه مان

۱. دهقی ههردو فهتواکه له ژماره ۳ ی گۆفاری (السلفیه)، بلاوکراوه ته وه، له سالی ۱۴۰۷ کۆچی که (دار البحوث والدراسات المعاصره والتراجم) له ریازی پایته ختی سعودیه ده ریده کات

حوکمی خۆکوشتن (الانتحار) ی هه‌یه‌و ده‌لێت «هه‌مو که‌سێش ده‌زانیت له‌ئێسلامدا ، خۆکوشتن هه‌رام و یاساغه‌». دیارترین و به‌ناویانگترین زانا سه‌له‌فیه‌کانی ولاتی شام و نیوه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌بیش، له‌زنجیره‌یه‌ک فه‌توا و رونکردنه‌وه‌دا، ته‌قینه‌وه‌کانی شاری خوبه‌ری سه‌ودی که‌ بوبه‌هۆی کوژرانی ۱۹ سه‌ربازی ئه‌مه‌ریکا و ته‌قینه‌وه‌کانی ۱۱ ئه‌یلولی ئه‌مه‌ریکا و رفاندنی گه‌شتیارانی بیانیان له‌ولاته‌ ئێسلامیه‌کان، به‌ناشه‌رعی و نا‌په‌وا وه‌سفکرد. ئه‌م رێبه‌رانه‌ی سه‌له‌فیه‌ت، به‌کارهێنانی تیرورو ته‌سفیه‌ی جه‌سته‌یی و ترساندنێ خه‌لک له‌ریگای توندوتیژییه‌وه‌، بۆ گه‌یاندنی ئێسلام ره‌تده‌که‌نه‌وه‌، هه‌روه‌ها توندوتیژی ئێسلامیه‌ چه‌کداره‌کانیش له‌کۆمه‌لگا موسوڵمانه‌کاندا، به‌عاتیفه‌و هه‌ماسه‌تی بپه‌وده‌و پوچ له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن.

سه‌له‌فیه‌تو ده‌سه‌لات

محەمد عەبدولوه‌هاب، بۆچونی وه‌هایه، بونی پێشه‌وایه‌ک (امام) که ئه‌حکامه‌کانی شه‌ریعت، پیاده‌و په‌یره‌وبکات.. ریزه‌کانی موسولمانان ریکبخت‌و بۆ به‌ره‌نگاری‌بونه‌وه‌ی دوژمن، کۆیان بکاته‌وه، پێویستییه‌کی هه‌نوکه‌یی‌و شه‌ریعی کاروانی بانگه‌وازو کاری ئیسلامیه‌ی. ئه‌م بۆچونه‌ش له‌گه‌ڵ بۆچونی زۆریک له‌قوتابخانه ئیسلامیه‌کانیتردا ریکو ته‌بایه^۱.

ئهو پێشه‌واو ئیمامه‌ش که سه‌له‌فیه‌کانو ده‌سته‌و گرو ئیسلامیه‌کانیتر داوی ده‌ستنیشانکردنی ده‌کن، له‌ئه‌ده‌بیاتی فیهی ئیسلامیدا به‌خه‌لافه‌ت، گوزارشتی لیده‌کریتو بریتیه‌ له: سه‌رکرده‌یه‌تیکردنی گشت موسولمانان به‌ئامانجی جیه‌جیکردنی ئه‌حکامی شه‌ریعتی ئیسلامی‌و گه‌یاندنی بانگه‌وازی ئیسلام به‌هه‌مو جیهان^۲. زۆریه‌ی زۆری بۆچونه ئیسلامیه‌کانیش له‌سه‌ر ئه‌وه ریکو یه‌کده‌نگن، که ده‌ستنیشانکردنی ئیمامو خه‌لیفه‌ فه‌رزیک ئاینی‌و واجبیک شه‌ریعی سه‌رشانی موسولمانانه‌و هه‌چ جیاوازییه‌کی له‌گه‌ڵ فه‌رزه‌کانیتردا نییه^۳. نه‌ک هه‌ر ئه‌مه به‌لکه، فه‌رامۆشکردن و خه‌مساردی به‌رامبه‌ر دیاریکردنی خه‌لیفه، تاوانیک گه‌وره‌یه، چونکه زۆریک له‌حوکمه‌کانی ئیسلام له‌سه‌ر بونو به‌رقه‌راربونی خه‌لافه‌ت بنه‌په‌تن^۴. تائێستا جگه له‌هه‌ندیک شه‌رعزانی سه‌ر به‌گروپی عه‌قلانی موعته‌زله‌که‌سیتر لاری له‌م حوکمانه‌ی سه‌روه‌نییه^۵، بگه‌ر، ئیبن ته‌یمیه‌ی گه‌وره‌ مامۆستای سه‌له‌فیه‌ت، پێداده‌گریته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی «دین به‌ی خه‌لافه‌تو پێشه‌وا، به‌رقه‌رار نابیت»^۶.

ئه‌گه‌ر ئه‌م بنه‌ماو حوکمه فیهیانه‌ی ئیسلام به‌سه‌ر کارنامه‌ی وه‌هابیه‌کاندا جیه‌جی بکه‌ین، ده‌رده‌که‌وێت، گه‌رانی محەمد عەبدولوه‌هاب، به‌دوای میریکدا بۆ مۆرکردنی

۱. د. عبدالسلام بن برجس العبدالکریم: معامله‌ الحکام فی ضوء الکتاب والسنة، ل ۶۱

۲. تقی الدین النبهانی: نظام الحکم فی الاسلام، ل ۳۲

۳. د. عبدالسلام بن برجس العبدالکریم: معامله‌ الحکام، ل ۶۱

۴. تقی الدین النبهانی: نظام الحکم فی الاسلام، ل ۳۶

۵. أبی الحسن علی بن محمد حبیب الماوردی: الاحکام السلطانیه، ل ۵۶ وەرگیراو له‌معامله‌ الحکام

۶. عبدالمنعم مصطفی حلیمه: الطریق الی استتفاف حیاه اسلامیه، ل ۸

هاوپه‌یمانیتی له‌گه‌لیداو دورکه‌وته‌وه‌ی خۆی له‌کاروباری سیاسه‌ت، گه‌رانه‌ به‌دوای ئه‌و پیشه‌وایه‌ی «به‌بئ‌ئو، دین به‌رقه‌رار نابیت». محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خۆی رینماو ریبه‌ری ئاینی و رۆحیی سه‌له‌فیه‌کان بو، به‌رپرسیاریتی سیاسی و ئیداریی بانگه‌وازو میرنشینی درعیه‌ی نه‌گرته‌ده‌ست و خۆی وه‌ک ئیمام نه‌ناساند، به‌لکه‌ له‌ ساڵی ۱۷۷۴ زاینی، به‌یعه‌تی دا به‌محمه‌د بن سعودی میری درعیه‌و له‌گه‌لیدا ریکه‌هوت، خۆی موفتی و پیاوی ئاینی و ئال سعود، فرمانه‌وه‌او کاربه‌ده‌ست بن. له‌فیه‌ی ئیسلامیشدا به‌یعه‌تدان، شه‌رعیه‌ت، ده‌به‌خشیتته‌ فرمانه‌وه‌او پابه‌ندبو‌نه‌ به‌کۆمه‌لی موسوڵمانانو گوێزایه‌لیکردنی پیشه‌وا دیاریکراوه‌که‌یان^۱.

گرفتی ئه‌م لیكدانه‌وه‌ی سه‌ره‌وه‌ش، ناوچه‌یی بون و بچوکی ده‌سه‌لاتو ناوبانگی محمه‌د بن سعوده، له‌چاو خه‌لیفه‌یه‌کی بالاده‌ستی وه‌ک عوسمانی که له‌میه‌ری جیهانی ئیسلامه‌وه‌ تا ئه‌وپه‌ر، حوکمی ده‌کرد. به‌لام راستیه‌کی گرنگ هه‌یه‌ وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌مان ده‌داته‌وه، ئه‌ویش بیرى سیاسی سه‌له‌فیه‌کان خۆیانه، که زاناکانی زیاتر له‌جاریک باسیانکردوه‌و روینانکردۆته‌وه‌ ئه‌ویش: «بونى چەند ئیمام و فرمانه‌وايه‌یه‌کی موسوڵمان له‌یه‌ک کات و سه‌رده‌مدا شتیکی ئاسایی و ره‌وايه».

پاساوی سه‌له‌فیه‌کان بۆ فره‌ ئیمامی، ریسایه‌کی شه‌رعزانییه‌ که ده‌لێت «جیاوازی نه‌کردن له‌نیوان حاله‌تی ئاسایی و ناچاریدا، نه‌شاره‌زاییه‌ له‌عه‌قل و نه‌قل^۲». هه‌ر له‌ژێر رۆشنایی ئه‌م ریسایه‌شدا محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب، ده‌لێت «پیشه‌واى هه‌مو ئاینزاکانى ئیسلام، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کۆکن، گه‌ر که‌سیک به‌سه‌ر ولایتیک یان چەند ولایتیکدا بالاده‌ست بو، ئه‌وه‌ هه‌مو مافیکی ئیمامی هه‌یه، گه‌ر وانه‌بیت، ئه‌وه‌ کاروبار به‌ریوه‌ناچیت. خه‌لک له‌سه‌رده‌می ئیمام ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌له‌وه، تائیس‌تا له‌سه‌ر خه‌لافه‌تی تاکه‌که‌سیک هاو‌راو یه‌ک ده‌نگ نه‌بون. هه‌یچ پیشه‌وايه‌کی ئیسلامیش جیه‌جی‌کردنی ئه‌حکامه‌کانی شه‌ریعه‌تی به‌بونى پیشه‌واى مه‌زن (الامام الاعظم) هه‌وه، په‌یوه‌ست نه‌کردوه». ئین ته‌میمه‌ ده‌لێت «سوننه‌ت وایه، موسوڵمانان یه‌ک پیشه‌وايان هه‌بیتو ئه‌وانیتر بریکارو نوێنه‌ری ئه‌و پیشه‌وايه‌بن. به‌لام گه‌ر ئه‌مه‌ له‌سه‌ر زه‌وی به‌دینه‌هاتو چەند ئیمام و خه‌لیفه‌یه‌ک راستبو‌نه‌وه، ئه‌و ده‌مه، هه‌ر یه‌که‌یان بۆخۆی حوکمو سزا

۱. أحمد صديق عبدالرحمن: البيعه في النظام السياسي الاسلامي، ل ۳۵

۲. ابن الوزير: العواصم من القواصم في الذب عن سنه ابى القاسم، ل ۱۷۴ وەرگیراو له‌ معامله‌ الحکام، ل ۱۸۲

جىبەجى دەكات»^۱.

بەم پىيەو بەبۇچونى سەلەفيەكان، دەكرىتو ئاسايىيە، لەھەمو ولاتو مىرنشينيكداء، ھاوتاو ھاوشىپۆھى خەلىفەيەك ھەبىتو لەسەر خەلكى ئەو ولاتەش پىيويستە گوپرايەلى بكن. بۇ پشتىراستكرىدنهوھى ئەم بۇچونە فيقھيەش، نمونه بەمىئوى ئىسلام دەھىننەوھ، كە لەدوای سەردەمى حوكمرانى ئومەوييەكان (۴۱ - ۱۳۲ ك)، جىھانى ئىسلامىي دابەش بو بۇچەند مىرنشينو دەسەلاتىكى جىاجىاو پەرتەوازە، تارۇژگارى ئەمپۇش، موسولمانان لەسەر بەيعەتى تاقە خەلىفەيەك يەك دەنگو يەك ھەلوپىست نەبون.

گەلەلەكرىدى چەمكى فرە خەلىفەيى، لەلایەن سەلەفيەكانەوھ، جىاوازیو ناكۆكىي ھەيە لەگەل راي ئاينزاو قوتابخانە ئىسلامىيەكانىتر، كە جەختدەكەنەوھ «بونى زياتر لەيەك خەلىفە لەيەك سەردەمدا شتىكى نارەواو ناشەرعيە». بەبۇچونى سەلەفيەكان، گوپرايەلىكرىدى خەلىفەكان، فەرزو بنەمايەكى بنەپەتتى شەريەتى ئىسلامە، چونكە ئاين بەبى كۆمەلۇ بزاق، جىبەجىو پەيەرەو ناكرىت، كۆمەلۇ بزاقىش بەبى پىشەواو رابەر بەرپۆھناچىت، بەبى گوپرايەلىكرىدنىش، فرمانرەواو پىشەوا، ئىدارەى كاروبارى كۆمەلگايان بۇ ناكرىت^۲.

سەلەفيەكان ھىندە پابەندن بەخەلىفەو دەسەلاتدارى موسولمانەوھ، زۆرجار بەپاشكۆى دەسەلاتو خەمساردو كەمتەرخەم بەرانبەر ستەمى دەسەلات، تۆمەتباردەكرىن. ھۆكارى ئەمەش بۇ ئەوھدەگەپىتتەوھ، لەبىروباوەپرى سەلەفيەتدا، دەرچونو ھەلگەپانەوھ لەفرمانرەواى ستەمكارىش ناشەرعىو نارەوايە، چ جاي دەسەلاتى خزمەتگوزارو دادگەر^۳.

شەرەزانە سەلەفيەكان، رىگا بە رەخنەگرتنى ئاشكرا لەدەسەلات نادەنو پىيان شەرعىي نىيە، ھىچ كەس لەسەر مینبەرەو لەشوئىنى گشتىو لەمىدىكاندا بەزەقىو ئاشكرا كەموكرىيەكانى دەسەلاتى باش، باس بكاتو پىيان وایە روبەروپونەوھى دەسەلات بەمشىپۆھىو كەنارخستنى ئامۇژگارى نەپنى، دەبىتتە ھۆى دروستبونى

۱. مجموعه الفتاوى، ۱۷۵/۳۵

۲. د. عبدالسلام بن برجس العبد الكرىم: معاملة الحكام، ل.

۳. پروانە عبدالعزىز عبدالله بن باز: المعلوم من واجب العلاقة بين الحاكم والمحكوم، ل ۲۲ - ۲۳

پاشاگه‌ردانی و گۆبه‌ن^۱. هه‌رچه‌نده هه‌ندیك لایه‌ن ئەم بۆچوانه‌ی سه‌له‌فیه‌کان به‌خزمه‌تکردنی به‌رژه‌وه‌ندی ده‌سه‌لاتی پادشایانه‌ی بنه‌ماله‌ی ئال سعود، لیکده‌ده‌نه‌وه‌و پێیان وایه ئەم بۆچونه، هێنده پاراستنی ده‌سه‌لاتی ئال سعودو ده‌وله‌تی سعودیی مه‌به‌سته، ئەوه‌نده پاساوی شه‌رعیانه‌ی له‌پشت نییه، به‌لام وه‌ک زۆریک له‌شته‌کانیتریان سه‌له‌فیه‌کان، به‌لگه‌ به‌ژياننامه‌و ماجه‌رای ئیمام ئەحمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل، ده‌هیننه‌وه، که سه‌رباری ئەوه‌ی له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ عه‌باسیه‌کانه‌وه به‌گورزو گۆپال سزاو ئەشکه‌نجه‌دراوه، که چی به‌رده‌وام ئامۆژگاری هه‌وادارانێ خۆی کردوه، ته‌نها به‌دل، به‌ره‌ه‌لستی بۆچون و باوه‌ری نا سوننه‌تی و نا سه‌له‌فیانه‌ی خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی بکه‌ن و نه‌که‌ن له‌گۆی‌رایه‌لیکردنیان ده‌ربچن، چونکه سه‌ره‌نجامی به‌ره‌ه‌لستی خه‌لیفه‌و ده‌سه‌لات، په‌رته‌وازه‌یی و خۆینزانی موسولمانانه. ئیمام ئەحمه‌د، له‌یه‌کیک له‌وته به‌ناویانگه‌کانیشیدا ده‌لێت «پیم وانییه، ده‌رچون له‌قه‌رمانی ئەم خه‌لیفانه‌ی عه‌باسی کاریکی شه‌رعی و دروست بیٔ». ئەم به‌سه‌رهاتو هه‌لوێسته‌ی ئیمام ئەحمه‌د، بۆته بنه‌مای بیریکردنه‌وه‌ی سه‌له‌فییه‌ت ده‌رباره‌ی ده‌سه‌لات، له‌به‌ر رۆشنایی ئەمه‌شدا حه‌نبه‌لییه پێشینه‌کان و سه‌له‌فییه‌کانی ئیستای سعودیه، ته‌نانه‌ت دوعای شه‌رکردنیش له‌سولتان و فرمانه‌وه‌و، با خراپه‌کارو سه‌تم‌کاریش بیٔ، یاساغ ده‌که‌ن، ئیتر ئەوه به‌ره‌ه‌لستیکردن و به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی چه‌کدارانه، بابوه‌ستیت^۲. که لای ئەوان ده‌چیته‌ ریزی کاره یاساغ و قه‌ده‌غه شه‌رعییه‌کان.

له‌بیری سه‌له‌فییه‌کاندا ملکه‌چکردن، بۆ ئەو ده‌سه‌لاتدارانه‌ش که به‌زه‌بری هیزو به‌تۆپزی خۆیان سه‌پاندوه به‌سه‌ر موسولماناندا هه‌ر فه‌رزه‌و هیچ جیاوازیان له‌گه‌ل ئەوانه‌دا نییه به‌شه‌رعی یان شورا هاتونه‌ته سه‌رته‌خت. ته‌نیا حاله‌تیک که سه‌له‌فییه‌کان ریگا ده‌ده‌ن، خه‌لک به‌هۆیه‌وه، شوڵ له‌ده‌سه‌لاتو سولتانی خۆیان هه‌لکێشن، کاتیکه سولتان کوفری ئاشکراو بێ پێچ و په‌ناو رون دیاریخت، ئیمکاناتو توانای پێویستیش له‌به‌رده‌ستدابیٔ، بۆ گۆرینی ئەو سولتانه کوفرکه‌ره، به‌جۆریک گۆرینی نه‌بیته هۆکاری گۆبه‌ن و پاشاگه‌ردانی و رزانی خۆینی زۆر^۳.

ئه‌ده‌بیاتی نوێی سه‌له‌فییه‌ت به «بیده‌ی هاوچه‌رخ»، گوزارشت له‌کوده‌تاو

۱. عبدالعزیز عبدالله بن باز: هه‌مان سه‌سه‌رچاوه‌ی پێشو، ل ۲۵

۲. ابن ابی یعلی: طبقات الحنابله، ۳۶/۲، وهرگیراو له معامله الحکام، ل ۱۳

۳. عبدالعزیز عبدالله بن باز: المعلوم من واجب العلاقه بین الحاکم و المحکوم، ل ۱۴

هەلگەپرانەووە یاخیبونی چە کدارانە لە دژی سولتان دەکات و پێیان وایە، گۆرینی کوفرو خراپەکاری سولتان، کاتیکی پەوایە ئەوانە ی بە تەماید گۆرانن، لە روی ژمارە، هێز، پیتاک، لێهاتوییه وە، تێروتە و اوو پۆشتە و پەرداخ بن و بتوانن خێرا باردووخ کۆنترۆل بکەن، ئەگەرنا، نابێت پەنا ببەن بەر ئاژاوە و خۆیان و خەلکیتیش بەر مەترسیی بخەن.^۱ لەبری پەنابردنیش بۆ کودەتا و یاخیبون، سەلەفییەکان، داوای دان بە خۆداگرتن لە لایەنگرانیان دەکەن و گۆرینی خراپە بە ئامۆژگاری و بانگەوازکردن و فرمان بە چاکە و نەهی لە خراپە، دەسپێرن. لەبری سەرقالبون بە سیاسەت و حیزبایەتی و پرسەکانی دەسەلات، زیاتر خۆیان ۱- بە پاککردنەوێ عەقیدە ی خەلک، ۲- بە رەنگاریبەوێ بیدعە، سەرقال دەکەن. هەر وەها لە سەر جیهان بینیە ک کار دەکەن، کە شیرکو بیدعە بە گەورەترین بە لاو پەتای خراپی نیو ئەهلی ئیسلام دادەنێت، سەرکەوتن لەم دو ئەرکەشدا بە دەروازە ی بەختیاری و کامەرانیی هەردوو دنیای مرقۆفەکان لە قەڵەم دەدەن.

لە داوی سەردەمی ئیمام ئەحمەدی کۆپی حەنبەلیشەو، سەلەفییەکان تەنها گۆشاری باردووخ و بۆشایی نیمچە دورگە ی عەرەب، لە رێگای بزوتنەوێ وەهابییە وە تیکەل بە سیاسەتی کردون، کارکردنی ئەم تەوژمەش لە نیو سیاسەت، هێندە تەمەن درێژ نەبوە و داوی ئەوێ وەهابییەکان، دەسەلاتی دین و دنیایان وەک هێلکە ی پاککراو رادەستی ئال سعود، کرد، ئیتر لە سەر شانۆی سیاسی و حوکمرانی پاشەکشەیان کرد و لە ئیستادا بیریارو زاناکانی سەر بەم بیرە شانازی بەو وە دەکەن، دورن لە سیاسەت و بانگەوازەکانیان، «دەسەلات و یستو دنیایی نییە و وەک حیزبە ئیسلامییەکان هەلپە ی دەسەلات و حوکمرانیی ناکەن»^۲.

سەلەفییەکان، لە هەلومەرج و باردوخی نوێ و هاوچەرخێ ژۆربە ی ولاتە ئیسلامییەکاندا،

۱- هەمان سەرچاوە ی پیشو، ل ۱۵ - ۱۶

۲- بۆ درێژە ی ئەمە بروانە: أبراهیم العسّس: السلف والسلفيون، لا ۴۸
* بە شیککی بەرچاوی گۆتاری ئەمدواییە سەلەفییەکان بۆ دژایەتی حیزبایەتی ئیسلامیی و حیزبە ئیسلامییە تەقلیدیەکانی وەک ئیخوان موسلیمین و تەحریر و... هتد. تەرخانکراوە، سەلەفییەکان هێندە دژی دروستکردنی حیزبی ئیسلامین ژۆرجار بە کۆمەلی لاجیزی دەناسرین. دیارترین بیرمەندەکانی بیرێ لاجیزی لە نیو سەلەفییەکاندا رەبیع هادی ئەلمەدخەلی سعودی و موقبیل ئەلوادعی یەمەنییە.

هیچ داخوایی و پاساویکی رایە پینی چە کدارانە نابینن . بەبۆچونی ئەم دیدگا ئیسلامییە ، تا دەسەڵات و حکومەتەکان ، بە ئاشکرا دوژمنایە تیکردنی ئیسلام و بیباوەریی خۆیان ، رانەگەین و بەرواڵەت و لە دەستور و یاسایاندا بە ئیسلامەو پەییوەستبن ، دژایە تیکردنیان رەواو شەرعیی نییە . تەنانەت شیخ بن بازی موفتی کۆچکردوی سعودیە و شیخ محەمەد ناسرەلدین ئەلبانی ، راگەیانندی جیهادیان لە جەزائیر بە شوێرشیی خەوارییەکان ** * چواند ، چونکە لە ژینگە و کۆمەڵگایەکی موسوڵمان ، راگەینەرا ^۱ .

لە چەند بۆنەییە کیتردا ، سەلەفییەکان ، «حەزی دەسەڵاتخوایی» و «کردە خۆکوژییەکانی» ، هەندیک لە حیزبو و تەوژمە ئیسلامییەکانیان ، سەرکۆنەو سەرزەنشستکردووە . بەبۆچونی سەلەفییەکان ، حەماسەتی هەندیک لە بزافە ئیسلامییەکان ، بۆ تەکفیرکردنی کۆمەڵگاکان و خەڵکی موسوڵمان ، دەگەریتەووە بۆ کالقامی و تینەگەشتنی بیرمەندە حیزبی و حەرەکییەکان ، لە کولتور و رییازی پێشینان و بنەما شەرعییەکانی گۆرپینی خراپەکاری و دەسەڵات .

** * یەکەم گروپە لە میژوی ئیسلام سەریانەهێدا . دژ بە ئەمیری ئیمانداران عەلی کوری ئەبوتالیب ، کاریان دەکردو هەندیک لە هاوڵەکانی پێغەمبەریان بە کافر دادەنسا . برۆیان بە کودەتا و رایە پین هەیه دژی خەلیفە ستمکار و خراپەکارەکان و ئەو شیی تاوانی گەورە بکات بە کافری دەزانن و لە فەرمودەیی پێغەمبەردا (صلی الله علیه وسلم) ، بەسەگی دۆزەخ ناویراون .

<http://www.alhawali.com>

۱- برۆانە مجلە السلفیە ، العدد ۳ ، ۱۴۱۸ ، الریاض ،

بەشى سېيەم

سەلەفييەتو ئاينزا ئىسلاميەكان

سەلەفييەت، تېرۋانينىكى سەرەكىي نىۋو بىر كىردنە وە و رەوتە ئىسلاميە جۇراوچۆرەكانە، وەك پېشتر ئامازەمان پىكرد، لەبۋارى شەرەزانيدا، محەمد عەبدولۋەھاب، كە نوپكەرە وەى ئەم تېرۋانينەيە، شوپنكە و تەى بۇچون و ئىجتىھادەكانى ئىمام ئەحمەدى كورپى حەنبەل بوە. بەلام ھەم ناوبراۋو ھەم رىبەرەكانىترى سەلەفييەت، جەخت دەكەنە وە، بەھىچ ئاينزايەكى ديارىكراۋى ئىسلاميە وە، پەيوەست نىن، بەلكو لەبرى شوپنكە و تەى مەزھەب، شوپنى قورئان و فەرمودە و تىگە شتەنى پېشنانى ئىسلام دەكەن. لەمبارەيە وە، محەمد عەبدولۋەھاب، دەبىژىت «ئاينزاي ئىمە، ئاينزاي ئىمامى سوننە، ئەحمەدى كورپى حەنبەل، ئەگەر لەجىگە يترىشە وە، سوننەتى پىغەمبەرمان پىگەشت، يەكراست جىبەجى دەكەن و لەبەر قەسى كەس دەستبەردارى نابىن»^۱. ھەرۋەھە لەوتە يەكېتردا دەبىژىت «سەرەنشەى ھىچ كەس ناكەين كە دواى چوار ئىمامەكە - ئەبو حەنەفە، مالىك، شافىعى، ئەحمەد - بگە و پت، جگە لەمانەش ھىچمان بەلاۋە پەسەندىنيە»^۲. ئەم رىبازگەيە، پىيوايە، شەرىعەتى ئىسلام، زۆر لە وە بەرفراوانترۋو گەرەتەر، كە بخىزىرتىتە چوارچىۋەى يەك ئاينزاۋە. ھەر لەبەرئەمەش لای سەلەفيەكان ھىچ ئاينزايەك يەكسان نىيە بەھەمو ئىسلام، ھەرۋەھە پىياناۋايە فرەيى و بونى راۋبۇچونى جىاۋز لەشەرىعەتدا، شتەكى ئاسايى و رىگە پىدراۋە، چونكە دەقو سەلمىنراۋەكانى شەرىعەت، زۆرۋو بەربلاۋن و دەشەيت ھەمويان بەرچاۋى رىبەرانى ئاينزاكان نەكە و تەبن و پىداگرىي دەكەن، لەسەر ئەۋەى ئاينزا فىقھى و ئىسلاميەكان، لەسەر دەمەكانى دواتردا گەلئەكراۋن و بەر لەم ئاينزايانەش سەحابە و شوپنكە و تەى شوپنكە و تەى شوپنەكە و تەكانيان (اتباع التابعين)، بەبى دەمارگرىي بۇ ھىچ ئاينزاۋ ئىمامىكە لەبەر رۇشنايى قورئان و فەرمودەى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دا، ئايندارى

۱. أبو مسعود الندوي: محمد بن عبد الوهاب، ل ۴۸

۲. عبدالعزيز الرومي وآخرون: مؤلفات الشيخ محمد بن عبد الوهاب، الرسائل الشخصية، ۱۰۷

خويان به باشتين شيوه كرده و خه لكيش ده بيت چاو له وان بكن .
سه له فييه كان، له برى ئينتيمما بۆ مه زه به دياركاراوه كانى ئىسلام، ريبازى خويان به ريبازى «ئەھلى سوننەت و جەماعت»، «الفرقة الناجية»، «الطائفة المنصورة»، «أهل الحديث» دەناسين . ئەم ناو و نازناوانەش سه له فييه كان، جيا ده كاته وه له گروهه كانى جهمى - برويان به سيفاتى خودا نيه ، ئەشعەرى - برويان به چەند سيفه تيكي كه مى خودا هه يه - له گه ل كۆمه ليكي زۆريتر له گروهه و ريبازگه ي ئىسلامى .

گوتارو ئەدهىياتى سه له فييه كان، پره له شيكارکردن و راقه کردنى فرموده يه كى دروستى پيغه مبه ر (صلی اللہ علیہ وسلم) ، كه ده فهرمويت «ئەم ئوممەتە (ئوممەتى ئىسلام)، به سەر حەفتاوسى كۆمه ل و گروهه ، پهرته وازو و دابه ش ده بيت . جگه له يه ك كۆمه ل، هه مويان له دۆزه خدان و ئەو كۆمه له ش (جماعة) يه »^۱ . له گيرانه وه يه كيترى فرموده كه دا هاتوه «هه مو ئەو كۆمه ل و گروهه ، له دۆزه خدان، ته نها يه ك دانە يان نه بيت، ئەوانيش ئەوانه ن كه له سەر ريگاي من و هاوه له كانمن»^۲ . به بۆچونى سه له فييه كانيش، ئەم دو فرموده يه ، بنه پهرتى قه دهغه كردن و نابوتکردنى تيكراي ريبازگه ، فه لسه فى و سؤفيگه ريبه ميتافيزيكيه ، داهيتراوه كانى دواي سه رده مى هاوه له كانى پيغه مبه ر (صلی اللہ علیہ وسلم) و شوپينكه وته كانيان . هه روه ها سه له فييه كان، ئەم فرموده يه ده كه نه به لگه و هو كاري دوركه وته وه يان، له و حيزبو گروهه ئىسلاميانه ي جيهانى ئىسلام كه ناكوكيان له سەر چۆنيه تى گيرانه وه ي شه ريعه ت بۆ حوكم پرايى كردن و زيندو كرده وه ي خه لافه تى ئىسلام، به سەر چه ندين حيزبو ته وژمو به ره ي ناكوكو جياوازا پهرته وازو و دابه شى كردوون .

سه له فييه كان، به توندى به گژ ئەو گروهه و بيركردنه وانە دا ده چنه وه كه له گه ل تيگه شتن و بيركردنه وه ي زانايانى پيشيني له چه شنى ئىمام ئەحمەد، ئيبن ته يمه ، ته حاوى، ئەبى عيز، ئيبن قه يم هتد . دا ناچۆر و نه گونجاون . هه روه ها جه خت ده كه نه وه ، بیدعه كردن و داهيتان له خوايه رستى . . هه ر حەفتا و دوو گروهه ئىسلاميه ئاماژه پيكراره كه ي نيۆ فرموده كه ي، به لۆمه كردن و سه رزه نشتکردنى پيغه مبه ر (صلی اللہ علیہ وسلم) ، گه ياندوه . هه ر داهيتانکردن له نايىنداريشدا ئەم گروهه ي له ئەهلى سوننە و جەماعت له شوپينكه و توانى پيغه مبه ر (صلی اللہ علیہ وسلم) ، دابريوه . له ديدى

۱. بروانه سه نه دى فرموده كه له محمد ناصرالدين الالبانى: سلسله الاحاديث الصحيحه ۲۰۴/۱۱

۲. سلسله الاحاديث الصحيحه، ۲۰۴ / ۱۱

رهوتی سه له فیهه، بنه پره تو نیوه پوکسی بیروباوه پی هه مو گروه بیدعه چیهه کان، له بیروباوه په کانی، خه واریج - شیعه - مورجیه - قه ده ری - بیه وه سه رچاوه ده گریته^۱. هه ره له بهر نه مه ش، له هه مو دهرفته و هه ل و مه رجیکدا بیروباوه پو ریشه ی بیرکردنه وه ی نه م چوار گروه یان داوه ته بهر گوژمی ره خنه و تانه و پلار.

جگه له م چوار گروه یه هاوباوه په کانیان، سه له فیهه کان به شیواوی نازانن، هیچ کهس به بسئ به لگه ی رون، حوکمی بیدعه و گومپایی بداته پال، هیچ گروه ی کوومه لیکیتی موسولمان، «چونکه حوکمدان برپاریکی قورسه و بهرپرسیار تیه کی گه وره ی به دواوه یه .. نه گه رتومه تی بیدعه چیتتی به سه ره هه رکوومه ل و گروه ی کدا ساغ بویه وه، نه وه نابیت موسولمانان به ناسایی مامه له یان له گه لدا بکن .. نوپژکردن له پشتیان وه، ژنو ژنخواریکردن له گه لیان، خواردنی سه برپرداوی ده ستیان، ناماده بونی مه راسیمی ناشتنی مردویان، به سه رکردنه وه ی نه خووش و میرات لیگرتنیان، وه رگرتنی شایه تبیان له دادگا .. پرسیارو گومانی ده که ویتته سه رو له چه ند حاله تیکشدا یاساغ و حه رام ده بیت»^۲. هه روه ها سه له فیهه کان، ره تکرده وه و دژایه تیکردنی بیروباوه پی بیدعه چیهه کان به واجبی شه رعی ده زانن و له باره ی بهر په رچدانه وه ی بیدعه چیهه کانیش وه، ده لین «نه رکیکه له نه ستوی موسولماناندا»^۳.

خه واریج: ناوکوی دژایه تی سه له فی و خه واریجه کان، له مه سه له ی ته کفیرو شه رعیه تدان به هه لگه پانه وه له کوومه لگای موسولمانانه وه سه رچاوه ده گریته. خه واریجه کان، پیانواهی، کوفری کرداریی (کوفری بچوک) له نیو شه ریه تی نیسلامدا نییه، هه مو تاوانکه ریکی گه وره ش کافره^۴. خه واریج، هینده توند بیرده که نه وه، ته نانه ت زوریک له هاوه له کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به کافر ده زانن و له سه ره تای سه ره له دانیاندا، شاری مه دینه یان به (دار الکفر) له قه له م ده داو دژی چواره م خه لیفه ی راشیدین،

۱. محمد عبدالهادی المصری: أهل السنه والجماعه، ل ۱۲۳ - ۱۲۴

۲. د. ابراهیم بن عامر الرحیلی: موقف أهل السنه والجماعه، ل ۳۴۳ - ۴۴۸

۳. د. ربیع بن هادی بن عمیر المدخلی: منهج أهل السنه والجماعه فی نقد الرجال والکتب والظوائف، ل ۱۲۷ - ۱۳۵

۴. د. ناصر بن عبدالکریم العقل: دراسات فی الافتراق.....، ل ۳۵

عه‌لی کورپی ئەبوتالیب، کارو چالاکییان ئەنجام‌ده‌دا. ئەم کۆمه‌له‌ چه‌کداره، هه‌ر به‌ هه‌لگه‌رانه‌وه‌ له‌ئیمام‌عه‌لی، نه‌وه‌سه‌ستان، به‌لکه‌ سه‌ربازگه‌یه‌کیان له‌نه‌هراوانی عێراق، دامه‌زراندو که‌وتنه‌ کوشتاری سوپای خه‌لافه‌ت و خوینی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌سه‌حابه‌کانی پێغه‌مبه‌ر(صلی الله‌ علیه‌ وسلم) یان رژاند^۱.

ئەم چه‌شنه‌ سیاسه‌ت و بیرکردنه‌وه‌ی خه‌ورایجه‌کان، ته‌واو پێچه‌وانه‌ دیتنه‌وه‌ له‌گه‌ڵ له‌بیری سه‌له‌فیه‌کان. چونکه‌ ئەوان، شۆرشکردن دژی خه‌لیفه، به‌کرداریکی دژ به‌شه‌رع ده‌زانن. رێگاش ناده‌ن، ته‌نیا له‌سه‌ر تاوانکردن و ئەنجامدانی گوناھی گه‌وره، که‌س کافر بکریت، با تاوانه‌کان کوشتن، زیناکردن، ته‌نانه‌ت جیبه‌جێکردنی یاسای ده‌ستکردیش بێت. به‌لای سه‌له‌فیه‌کانه‌وه، کافر یون په‌یوه‌ندی به‌بیروباوه‌ر په‌وه‌ هه‌یه‌و کرداری خراپ که‌س کافر ناکات. سه‌له‌فیه‌کان، خه‌راویج به‌هه‌لگه‌رانه‌وه‌ ده‌زانن و ئاماژه‌ به‌فه‌رموده‌یه‌کیش ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی ئەم گروهه‌ که‌ تێیدا، پێغه‌مبه‌ر(صلی الله‌ علیه‌ وسلم)، هه‌والیداوه: خه‌وارایج، وه‌ک شیری له‌نیو که‌وان ده‌رچوو، له‌ئاینی ئیسلام ده‌رده‌چن. هه‌روه‌ها پێیانوایه، هه‌رکه‌س شایتمانی ئیسلامی هێنا، دیته‌ ناو بازنه‌ی ئیسلام و مال و خوینی پارێزراوه. له‌م روه‌شه‌وه‌ ئاماژه‌ به‌سه‌ره‌هاتییکی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله‌ علیه‌ وسلم)، ده‌که‌ن که‌ناره‌زایی توندی به‌رانبه‌ر کوشتنی که‌سیکی چه‌کدار ده‌ربرپوه‌ له‌سه‌رده‌ستی ئوسامه‌ی کورپی زه‌ید، له‌میانیه‌ی جه‌نگو به‌ره‌نگاربونه‌وه‌دا که‌شایه‌تمانی هێنابو. ئوسامه، به‌وه‌ پاساوی ده‌هینایه‌وه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ر، «کابرا له‌ترسی شمشیر شایه‌تمانی هێنابو. هینا»، به‌لام پێغه‌مبه‌ر(صلی الله‌ علیه‌ وسلم)، به‌ده‌م ناره‌زایی ده‌رپینه‌وه‌ ره‌خنه‌ی ئەوه‌ی له‌ئوسامه‌ ده‌گرت»، تۆ دلت شه‌ه‌ق‌کردبو تابزانیته‌ له‌ترسدابو؟!».

له‌ئه‌ده‌بیات و گوتاری سه‌له‌فیه‌کاندا، خه‌وارایج سیمبول و هیمای بیری دژه‌ سوننه‌ته‌ی راسته‌قینه‌یه، بیری خه‌وارایجیش، چا‌و‌گو سه‌رچاوه‌ی ئەو حیزبو ریکخراوه‌ ئیسلامیه‌ هاوچه‌رخانه‌یه‌ که‌ پێ له‌سه‌ر به‌رپاکردنی شۆرشیه‌ چه‌کداریی داده‌گرن له‌نیو کۆمه‌لگا ئیسلامیه‌کاندا و ده‌ولته‌ت و هه‌ریمو شاره‌ موسولمانه‌کان به‌ (دار الکفر) و کۆمه‌لگای جه‌هاله‌ت له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن.

۱. أحمد أمين: فجر الاسلام، ل ۲۵۶ - ۲۵۸

۲. عثمان بن محمد آل خمیس: حقه من التأریخ، ل ۳۸ - ۴۰

مورجیئه: کی‌شه‌ی بیرری سه‌له‌فیی له‌گه‌ل مورجیئه‌دا، له‌سه‌ر ئه‌ژمارنه‌کردنی کرداری مروّفه، وه‌ک به‌شیک له‌ئیمان و باوه‌ر.. مورجیئه پیا‌نوا‌یه، کردار به‌شیک نییه له‌ئیمان و باوه‌رپی مروّف، ئیمان ته‌نها باوه‌رپی د‌ل‌و دانپیدا‌نانی زمانی مروّفه.. ئه‌وه‌نده به‌سه مروّف به‌د‌ل‌و زمان باوه‌رپی به‌ئیس‌لام هه‌بیت، له‌دوای ئه‌مه هه‌ر تاوان و کرداریکی خراپیش به‌ئه‌نجام بگه‌یه‌نیت، زیان به‌باوه‌رپی ئیمان‌ه‌که‌ی ناگه‌یه‌نیت^۱. ئه‌م جوّره ناسانده‌ی ئیمانیش له‌لایه‌ن مورجیئه‌کانه‌وه، به‌لای بیرری سه‌له‌فیه‌وه ره‌تکراوه‌یه و تیکرای زانایانی نیوداری پیشین، ئیمان، به‌ باوه‌رپی د‌ل‌.. گو‌فتاری زمان.. کرداری ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته، له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن^۲. لاله‌کائی له (شرح اصول السنه) دا ده‌گێریتته‌وه، که ئیمان ئه‌حمه‌دی کو‌رپی حه‌نبه‌ل ده‌رباره‌ی ئیمان وتویه‌تی «ئیمان که‌م و زیاد ده‌کات.. ئیمان به‌کرداری چاک زیاد ده‌کات به‌ کرداری باش نه‌کردنیش که‌م ده‌کات». سه‌له‌فیه‌کان، به‌لگه‌ به‌چه‌ند ئایه‌ت و فه‌رموده‌یه‌ک ده‌هیننه‌وه، له‌سه‌ر ئه‌ژمارکردنی کرده‌وه به‌به‌شیک له‌ئیمان، له‌وانه‌ش ئایه‌ته‌کانی «إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حَمَرُوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ». السجدة: ۱۵. واته: هه‌ر ئه‌وانه به‌نیشانه‌کانی ئی‌مه باوه‌ردارن، که هه‌رکات نیشانه‌گه‌لی ئی‌مه‌یان وه‌بیر به‌هیننه‌وه، خو ده‌خه‌نه سه‌ر سوژده‌و به‌سو‌پاسه‌وه په‌سه‌نی پاکیی په‌روه‌دیگاری خو‌یان ئه‌که‌ن و خو‌یان به‌زل نازانن. هه‌روه‌ها ئایه‌تی «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ». الحجرات: ۱۵. واته: خاوه‌ن باوه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ن که بپوایان به‌خواو پی‌غه‌مبه‌ری هه‌یه‌و توشی دو‌د‌لی نه‌بون و به‌گیان و مال له‌ریگای خوادا تیکۆ‌شا‌ون و هه‌ر ئه‌مانه به‌راسته‌یانه. ئه‌مه جگه له‌فه‌رموده‌یه‌کی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، ده‌رباره‌ی جوّره‌کانی جیهاد، که موس‌لیم ریوایه‌تیکردوه و ده‌فه‌مویت «فمن جاهدكم بيده فهو مؤمن، ومن جاهدكم بلسانه فهو مؤمن، ومن جاهدكم بقلبه فهو مؤمن، وليس وراء ذلك من الإيمان حبه خردل». له‌م فه‌رموده‌یه‌شدا، کرداری د‌ل‌و زمان و ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته به‌ئیمان ناوبراوه.

۱. عبدالاخ‌ر حماد الغنیمی: المنحه ال‌لهیه، ل ۳۲۵

۲. الشیخ عبدالرحمن بن حسن آل الشیخ: فتح‌المجید شرح کتاب‌التوحید، ل ۴۸

قه‌ده‌ری: قه‌ده‌رییه‌کان، له‌رافه‌کردن و لیک‌دانه‌وه‌ی واتای قه‌ده‌ری خوادا، که‌تونه‌ته ناکوکی و کیش‌ه‌ی قول‌ه‌وه له‌گه‌ل سه‌له‌فیه‌ت. قه‌ده‌ریی جه‌خت ده‌که‌نه‌وه، خودا کاروکرداری مرۆفی ته‌قدیرنه‌کردوه، هه‌مو روداوو به‌سه‌ره‌اتیکیش به‌پیی هه‌لو مه‌رج و ریککه‌وت روده‌داتو په‌یوه‌ندی به‌ته‌قدیری خوداوه‌نییه. به‌لام بیروباوه‌ری سه‌له‌ف، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی دان ده‌نیت به‌سه‌ره‌به‌ستی و ئازادی مرۆف له‌ره‌فتارکردن و مامه‌له‌کردن، به‌لام پییوايه هه‌مو کرده‌وه و ره‌فتاریکی مرۆف، له‌چوارچیوه‌ی ته‌قدیرو ویستی خوادا روده‌دات.. وردودرشتی ژبانی مرۆفو سه‌ره‌نجامی هه‌مو کاره‌کانی له‌دوتویی (لوح‌المحفوظ) دا له‌ئاسمان، تۆمارو یاداشتکراوه. سه‌له‌فیه‌کان، گروپی قه‌ده‌ری به‌مه‌جوسی و ئاگرپه‌رس‌ت تۆمه‌تبارده‌که‌ن، چونکه ئه‌وانیش هاوشیوه‌ی بیروباوه‌ره ئیرانی و زه‌رده‌شتیه‌کان، بپروایان به‌هیژی خولقی‌نه‌ری خێرو شه‌ر هه‌یه. ئه‌مه‌ش هاوشیوه‌ی دوالیزمه‌ی روناکی و تاریکی نیو بیروباوه‌ره ئاگر په‌رسته‌یه‌کانه.

به‌پێچه‌وانه‌ی قه‌ده‌رییه‌کانه‌وه، سه‌له‌فیه‌کان، پێیانوايه: خودا عیلمو زانیاری هه‌یه به‌هه‌مو ئه‌و شتانه‌ی له‌دنیاو گه‌ردوندا روده‌داتو له‌کوژی هه‌مو ئه‌و شتانه‌ش ئاگاداره که به‌ر له‌ئیمه‌ رویانداوه، هه‌روه‌ها هه‌مو شتانه‌شی له‌دوتویی په‌راویکدا به‌ناوی (لوح‌المحفوظ) دا نوسیوته‌وه که له‌ئاسماندا پارێزراوه. جگه له‌مه‌ش چاکو خراپ هه‌ر خودا خۆی دروستیکردوه، به‌لام ئه‌وه هه‌یه خوا چاکه‌و باشه‌ی پێخۆشه‌و رقی له‌سنوربه‌ژاندن و کاری خراپه‌یه.. په‌یامبه‌رانی ناردوه بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لک له‌خراپه‌ دوربخه‌نه‌وه و راسته‌رییان بۆ رون بکه‌نه‌وه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش کاری باش ده‌دریته پال خوداو به‌پاک راده‌گیریت له‌کاری خراپ. له‌کو‌تاییشدا ده‌لێن هه‌مو ئه‌وه‌ی له‌دنیا‌دا ده‌گوزهریت به‌ویستو ئاره‌زوی خوا روده‌داتو که‌س بۆی نییه‌ بپرسیت بۆچی خودا ئه‌وه ئه‌کاتو ئه‌وه ناکات؟ هه‌ر شتیکی بویت ئه‌یکاتو هه‌رچیشی نه‌و‌یت رونا‌داتو نابیت.

سەلەفيەتو سۆفيگەرى

يەكەمجار بىرئوبابوهرى سەلەفيەت لەگەڵ بىرئوبابوهرى سۆفيگەرىدا، بەريەك كەوتوهرى پيكدادانى توند لەنيوانياندا رويداوه . چونكه چ لەسەردەمى ئيبين تەيميه و چ لەسەردەمى محەمەد عەبدولوه هابدا، بانگەوازي سەلەفيگەرى لەنيو ژينگەيەكى پر لەبىرئوبابوهرى سۆفيگەرىدا كەوتۆتە جموجل و چالاکى . بەشيوه يەكى بەرچاويش بنەماكانى ئەم تەوژمە ئىسلاميه فەلسەفيەى كردۆتە ئامانج داويه تيبە بەر شەپۆلى رهخنه .

ميژوى سۆفيگەرى لەخۆره لاتى ئىسلاميدا، زۆر كۆن و ديڤينه، مشتومرو دەمه قالەى زۆريش لەسەر بىرئوبابوهرى بنەماى بىرکردنەوهى ئاينيان هەيه . بەلام بەشيوه يەكى گشتى زاراوهى تەسەوفو سۆفيگەرى زەينو سەرنجى موڤ، بەلاى واتاكانى : وازهيان لەدنيا . . كەنارگىرى . . خۆ زەليل كردن، رادەكيشيت^۱ . باوترينو دروستترين بۆچون دەربارەى ريشەى ناوى سۆفى، باس لەوه دەكات، سۆفيەكان لەسەر تادا كۆمەليەك كەس بون، جلو بەرگى خورى (صوف) يان لەبەركردو، هەر بەم هۆيه شه وه ناوئرانو صوفى واتە خورى پۆشه كان^۲ . ئامانج لەپۆشيني جلو بەرگى لەخورى دروستكراويش، لەلايه ن سۆفيە يەكەمىنەكانەوه، خۆقوتار كردن بوە لەبريقو باقى دنياو رازييون بوە بەپۆشاكىكى سادەو هەرزان، بۆ بەدەستهيانانى رەزامەنديى خودا^۳ .

هەنديك لەرېبەرە سەلەفيەكان، شيوازي بىرکردنەوهى سۆفيەكان دەربارەى شەريەتو ئاينداریى بە «ناشەرى» هەنديكجاريش «نائىسلامى» ناودەبنو پيئانوايه، زاراوهى سۆفى لەسۆفوس (sophos) ى گرێكيە وه هاتو، كە واتاى حيكمەتو دانايى دەگەيه نيەت . بەم پيەش بەلاى سەلەفيەكانە وه ناو كەو لەپشت ئەويشە وه ناوەرۆكەكە، بيانىو نائىسلاميه^۴ . سەلەفيەكان بۆ پشتراستكردنەوهى زياترى بۆ بۆچونەكەيان دەربارەى بيگانە بونى ناوو ناوەرۆكى سۆفيگەرى، ئەوه

۱. د. د. محمد خاتمی: الفكر والدين فى فخ الاستبداد، ل ۷۲

۲. هارون بن بشر أحمد الصديقى: مصادر التلقى عند الصوفيه، ل ۲

۳. الغزالي: أحياء علوم الدين، ل ۶۴

۴. د. محمد بن ربيع المدخلی: حقيقه الصوفيه، ل ۱۱

به‌لگه‌ دینه‌وه، که رینمایی و بنه‌مای تهریقه‌تی نه‌قشبه‌ندیی که نیودارترین تهریقه‌ته سۆفیه‌گه‌رییه‌ خۆره‌لاتیه‌کانه، به‌زمانی فارسی گه‌لآه‌کراوه‌ و سه‌ره‌تا له‌سه‌رده‌ستی عه‌جه‌مه‌کانی بوخاراو تاشقه‌ند داڕپۆژاوه‌ و دواتر به‌رگی ئیسلامیانه‌ی به‌به‌ردا‌کراوه‌. به‌گه‌رانه‌وه‌ش بۆ سه‌رچاوه‌ بنه‌رپه‌تیه‌کانی تهریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی له‌چه‌شنی (المواهب السرمديه)، (الانوار القدسيه)، (الحدائق الوردیه) (البهجه السنیه فی آداب الطریقه النقسبندیه)، ده‌رده‌که‌وئیت، دیارترین ناو‌نیشان و ته‌وه‌ره‌کانی بی‌ری تهریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، به‌زمانی فارسییه‌و بریتیه‌ له‌ (هوش دردم: پاراستنی ده‌رون له‌غافلگیری)، (نظر بر قدم: ته‌ماشاکردنی پێ له‌کاتی ریکردن)، (سفر در وطن: گه‌شتی سۆفی له‌جیهانه‌وه‌ بۆلای هه‌ق)، (یاداشت: ئاماده‌یی دڵ له‌کاتی یادکردنه‌وه‌ی خودا)، (خلوه‌ درانجمن: شوینی خه‌لوه‌تکیشانی به‌نده‌ بۆ خواپه‌رستی).

دیاریکردن و هه‌لبێژاردنی تا‌قه‌ پیناسه‌یه‌ک بۆ سۆفیه‌گری شتیکی قورسو بگه‌ مه‌حالیشه، چونکه‌ له‌نیۆ زانایانی کۆن و نویدا، چه‌ندین بۆچون و لیکدانه‌وه‌ له‌سه‌ر ناوی ته‌سه‌وف هه‌یه، به‌جۆریک که سه‌هره‌وه‌ردی ده‌لئیت «وته‌ی گه‌وره‌ شیخ و ریبه‌ره‌کان ده‌رباره‌ی سۆفیه‌گری له‌هه‌زار وته‌ پتره»^١. شیخ جونه‌یدی به‌غدادی که یه‌کیک له‌دامه‌زێنه‌رانی بی‌ری سۆفیه‌گرییه، ده‌لئیت «سۆفیه‌گری ده‌ستگرتنه‌ به‌ئاکاری جوان و دورکه‌وتنه‌وه‌یه له‌ئاکاری به‌د»^٢. مه‌مه‌د عه‌لی قه‌ساب، ده‌لئیت «سۆفیه‌گری کۆمه‌له‌ ئاکارو ره‌وشتیکی به‌رزو جوانه، له‌سه‌رده‌میکی گه‌نگو له‌سه‌رده‌ستی کۆمه‌لێک خه‌لکی ره‌وشت به‌رز سه‌ریه‌لداوه»^٣. ئه‌بو فه‌ره‌ج عه‌بدوله‌رحمان عه‌لی قوره‌یشی ناسراوه‌ به‌ (ابن الجوزی) ییش، پشتراستی ئه‌م بۆچونه‌ده‌کاته‌وه‌، ده‌لئیت «سۆفیه‌گری ریبازیکه، سه‌ره‌تا به‌زوه‌د، که‌نارگیری، خۆ زه‌لیلکردن، ده‌ستپیکردوه‌. دواتر په‌یره‌وه‌که‌رانی له‌کاتی یادکردنه‌وه‌ی خودا ده‌ستیانکردوه‌ به‌سه‌ماکردن و جوله‌جول.. خه‌لکه‌ گه‌شتیه‌که‌ش، هه‌ندیک بۆ خوداپه‌رستی و هه‌ندیکیتر بۆ کات به‌سه‌ربردن و فزولییه‌ت، دوايان که‌وتون»^٤.

به‌لام ئه‌م پیناسانه‌ تایه‌تن به‌ قۆناعی یه‌که‌می سه‌ره‌له‌دانی بی‌ری سۆفیه‌گری

١. أحسان ألهی ظهیر: التصوف، المنشأ والمصادر، ل ٣٥ - ٣٦

٢. هارون بن بشیر أحمد الصدیقی: مصادر التلقی عند الصوفیه، ل ١٦

٣. د. صابر طعیمه: الصوفیه معتقدا و مسلكا، ٣٣

٤. د. محمد بن ربیع المدخلی: حقیقه الصوفیه، ل ١١

ناکریت بکرینه بنه‌په‌تو هه‌مو ناساندنیک بۆ ته‌سه‌وف، چونکه به‌مدواییانه سوڤیگه‌ری له‌سنوری ره‌وشتو ئاکارو یادکردنه‌وه‌ی خودا، تیپه‌پیکردوه، له‌ئێستاشدا سوڤیگه‌ری جگه له‌سلوکو ئاکار، عه‌قیده‌و بیروباوه‌ریکی جوداو سه‌ره‌خۆیه له‌ئێو بیروباوه‌ره ناسراوه ئیسلامیه‌کان. فه‌لسه‌فه‌و کرۆکی سوڤیگه‌ریی زۆر ئالۆزو شاراوویه، ته‌نانه‌ت (مرتعش النیسابوری) ده‌لێت «سه‌راپای سوڤیگه‌ریی ئیشکال و ناواخو شارده‌وه‌یه^۱». ئەمه‌ش له‌گه‌ڵ رییازی سه‌له‌فیدا ناگونجیت که له‌سه‌ر ئاشکرای و شوینکه‌وتنی هه‌نگاو به‌هه‌نگاوی ده‌قه‌کان بنایتراوه‌و جگه له‌و ریبازه سونه‌تیانه‌ی که له‌پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌له‌کانیه‌وه، گه‌شتون به‌موسولمانان، هیچ رینگاو ریبازیکه‌تری فه‌لسه‌فی داهینراو، بۆ خودا په‌رستی په‌سه‌ند ناکه‌ن و گه‌وره‌ترین پلارو ره‌خنه‌شیان له‌سوڤیگه‌ری ئەوه‌یه، «له‌ژێر کاریگه‌ری فه‌لسه‌فه‌و باوه‌ره میتافیزیکیه یۆنانی و فارسیه‌کاندا»^۲.

سوڤییه‌کان، لیستیکی درودریژ ناکۆکی و خالی پێکدادانیان له‌گه‌ڵ سه‌له‌فیه‌کاندا هه‌یه، به‌جۆریک له‌فه‌ره‌هه‌نگی خه‌لکی موسولماندا، هه‌ردوو زاراوه‌ی (سوڤی) و (سه‌له‌فی) وه‌ک دوایله‌یه‌کی ناکۆکو دژبه‌یه‌کی له‌چه‌شنی (ره‌ش) و (سپی)، (ئاو) و (ئاگر)، دپته به‌رگۆی و ناوده‌بریت. ریشه‌ی ناکۆکی سوڤیگه‌ری و سه‌له‌فیه‌ت، زیاتر ده‌گه‌رپته‌وه بۆ نه‌گونجان و پێکدادانی سه‌رچاوه‌کانی شه‌رعزانی و شیوازی خودا په‌رستی، لای ئەم دو گرۆ ئیسلامیه‌یه. چونکه وه‌ک د. محمه‌د خاته‌می رونیده‌کاته‌وه، فه‌لسه‌فه‌و ئاکاری سوڤیگه‌رانه تیکه‌له‌یه‌که له‌شیوازی خوا په‌رستی و ئاکاری هیندی - یۆنانی و له‌گه‌ڵ ئیسلام ئاوپته‌کراوه‌و گونجینراوه^۳. سوڤیگه‌ری له‌ته‌وژم و بنه‌مای ره‌هبانیه‌ت و دنیاوه‌یستیه‌وه، سه‌رچاوه‌یگرتوه. سه‌له‌فیه‌کانیش، هه‌مو لیکدانه‌وه‌و کارلیککردن و ئاوپته‌بونیک له‌گه‌ڵ رافه‌و تیگه‌شته‌ن بیانیه‌کان بۆ ئیسلام و دنیا نه‌ویستی و خۆزه‌لیکردنی بئ به‌لگه به «زیاده‌رۆییکردن و رۆچون له‌ئایندا» له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن. بۆ ره‌تکردنه‌وه‌ی دنیاوه‌یستیه‌ سوڤیانه‌ش، به‌سه‌ره‌تایکی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، ده‌که‌نه به‌لگه که له‌سه‌حیه‌کانی بوخاری و موسلیمدا، هاته‌وه‌ هه‌ردوکیان

۱. هارون بن بشر أحمد الصدیقی: مصادر التلقى عند الصوفیه، ل ۱۷.

۲. عبدالرحمن الوکیل: هذه هي الصوفیه، ل ۱۹.

* میتافیزیک: جۆریک فه‌لسه‌فه‌یه که بره‌وی به‌ پشت ماددیات هه‌یه و باس له‌په‌نه‌نانبون و شته‌کانی پشت سروشت ده‌کات.

۳. بره‌وانه: د. محمد خاتمی: الفكر والدين في فح الأستبداد، ل ۷۵.

ده‌گیزنه‌وه، سنج سه‌حابه، هاتونه‌ته مالى پيغه‌مبه‌رى ئىسلامو ده‌براره‌ى شيواى خواجه‌رستى ئه‌و، پرسىويانه. يه‌ككيان وتويه‌تى: من زن ناهينم مالى دروست ناكم، يه‌ككيتر وتويه‌تى: من گوشت ناخوم، يه‌ككيترىان وتويه‌تى: شه‌وان ناچمه‌ سه‌ر جيگا و هه‌ر نويز ده‌كه‌م. پيغه‌مبه‌رىش (صلى الله عليه وسلم)، كه گوئى له‌م قسانه‌بوه ره‌تيكردوته‌وه و فه‌رمويه‌تى «ئه‌وه چييه هه‌نديك كه‌س وا ده‌لئين و واده‌لئين؟ من نويز ده‌كه‌م و ده‌شخه‌وم، روزه‌ ده‌گرم و نانىش ئه‌خوم، زنىش ده‌هينم مالى دروست ده‌كه‌م، ئه‌وه‌ى پشت بكاته سوننه‌تى من له‌من نييه» . بوخارى ۲۳۷/۳ - موسليم ۱۰۲/۲.

سوفيه‌كان، به‌ريگاي جوراوجور، پله‌و پايه‌ى ريبه‌ره «ئه‌وليا» كانيان، به‌رده‌كه‌نه‌وه. عه‌بدولقادر محمەد ئه‌بى فه‌يز (ابن القضيبة)، كه يه‌كيكه له‌بیرمه‌نده‌كانى سوفيه‌گرى ده‌لئت «هه‌مو ئه‌و خه‌سله‌ت و تايبه‌تمه‌نديانه‌ى كه به‌پيغه‌مبه‌ران دراون، به‌ئه‌ولياكانيش دراون»^۱. سوفيه‌كان، هينده پايه‌ى ريبه‌ره‌كانى خويان به‌رز راده‌گرن، ناوبرى گه‌وره ده‌خه‌نه نيوانيان له‌گه‌ل خه‌لكى ئاسايى، بويه جه‌خت ده‌كه‌نه‌وه، خه‌لكى ئاسايى چون بو نويزكردن و خويئندى ته‌حيات داده‌نيشن، ده‌بيت ئاوه‌هاش له‌به‌رده‌م شيخ و سه‌رناماكانى سوفيه‌گریدا، به‌ويقارو به‌ئه‌ده‌به‌وه له‌سه‌ر چوك، دابنيشن. هه‌روه‌ها له‌رييازى سوفيه‌گریدا، مورید، بوى نييه و له‌و ئاسته‌دا نييه، كه ره‌سته‌و شه‌مه‌كه شه‌خسايه‌كانى ريبه‌رى ته‌ريقه‌ت، به‌كاربه‌نييت و ده‌لئين «هه‌ر موریديك ئامرازى پرسياركردنى - بو - ى به‌رانبه‌ر شيخ و ماموستاكه‌ى به‌كارهينا هه‌رگيز سه‌رفراز نابيت»^۲. له‌چه‌ند سه‌رچاوه‌يه‌كى بنه‌په‌تتى سوفيه‌گریدا، «ده‌بيت مورید له‌هه‌موشتيكا وه‌ك شيخ بيريكاته‌وه، ده‌بيت له‌خوشه‌ويستى و ريزگرتنى شيخدا فه‌نابيت، ده‌بيت له‌به‌رده‌م شيخدا ده‌ستنويز نه‌گريت و له‌به‌رچاوى شيخ نويز نه‌كات، له‌حزرى ئه‌ودا و به‌بى مؤله‌تى شيخ قسه‌نه‌كات، له‌حزوریدا نان و ئاو نه‌خوات، هيج ره‌خنه‌و گازنده‌يه‌ك له‌شيخ نه‌گريت، هه‌مو كاروكرداريكى شيخ به‌راسته‌و دروست بزانيت، نابيت سيبه‌رى خوى يان جل و به‌رگى بكه‌ويته سه‌ر شيخ، ده‌بيت له‌به‌رده‌ستى شيخدا وه‌ك مردوى به‌رده‌ستى مردوشور وه‌هابيت، هه‌ر رزق و روزه‌يه‌كى هه‌يه له‌نيوچه‌وانى شيخى بزانيت، ئه‌گه‌ر شيخ شتى به‌رواله‌ت خراپ و حه‌راميشى كرد، نابيت مورید ناره‌زابى ليده‌ربريت،

۱. هارون بن بشر أحمد الصديقى: مصادر التلقى عند الصوفيه، ل

۲. د. محمد بن ربيع المدخلی: حقيقه الصوفيه، ل ۲۰

چونکه شیخ پشت په رده ده زانیت»^۱. له رخنه گرتن و رته تکرده وهی ئه مه شدا سه له فییه کان، ژيانو به سه رهاتی، پیغه مبهری ئیسلام (صلی الله علیه وسلم)، به به لگه ده هیئنه وه که سه روهری پیغه مبهرانو باشتین که سه له سه رزهوی. ئه م پیغه مبهره هه لبرژدراوه له هه موکاروباریکدا، پرسو رای به سه حابه و که سه نزیکه کانی کردوه .. خوداش به و گه وره ییهی خوئی فرمانی پیکردوه گوئی له ده وره بیهری بگریت و ئه و تا فرمان ده کات به پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم)، «وشاورهم فی الامر». هه ره وه ها سه روهری پیغه مبهران، به شیوه یه کی عاده تی و ئاسایی ژیاوه .. ټیکه لئی خه لکی کردوه .. هیچ کات خوئی له ده وره بیهره که حیانه کردوته وه و ده لئین «له کاتیکد پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم)، ئاوه ها مامه لئی کردبیت و ئاسایی ژیاویت، ئیتر شیخ و ئه ولیاکانی پاشین، چین تا که س بوی نه بیت ره خنه یان لی بگریت و بۆ که سه ره وانه بیت و شهی پرسی - بۆ - یان ئاراسته بکات یان له جزو یاندا قسه بکات و رای خوئی ده رپریت»^۱.

ئیمامی غزالی که هه ولیدواوه سوؤفیگه ری بکاته ریباژیکی په روه رده یی، ده لیت «که عبه دیته خزمهت هه ندیک له پیاوچاکان و ته واف به ده وره یاندا ده کات». هه روه ها نه بهانی، باس له وه ده کات، که عبه و به رده ره شه که، هاتون بۆلای محیدین ئیین عه ره بی و به چواره وریدا سوړاونه ته وه وانه یان له لا خویندوه و داویان له ئیین عه ره بی کردوه به رزیان بکاته وه بۆ پله بالاکان^۲. ئیین عابدینی نه قشبه ندی، ئه وه ده خاته رو «ئه گه ر که عبه هات بۆ زیاره تی پیاوچاکان، ئه وه دروسته روبکه یته زه وییه که ی بۆ نوژی کردن»^۳. ئه مانه ش سه لمینه ری ئه وه ن، که سوؤفییه کان پئیان وایه که عبه له زه وی هه لده کنریت و بۆ ته به روک پیکردن یان، ده چیته سه ر مه قام گوړی «پیاوچاکو ئه ولیاکان». شیخو ریبه ری ته ریه ت، هینده به لای ریبازی سوؤفیگه ری و به لای ته ریه تی نه قشبه ندییه وه گرنگه ده لئین «هه رکه س شیخی نه بیت، شه یتان ده بیته شیخی». «هه رکه س شیخیک نه گریت بۆ خوئی، ئه وه سه ره پیچی فرمانی خودای کردوه .. هه زاران کتیب له به ربکه، ئه گه ر شیخت نه بیت، هیدایه ت وهرناگریت»^۴.

۱- بروانه الطریقه النقشبندیه له نویسنو ئاماده کردنی عبد الرحمن محمد سعید دمشقیه

۲- أحياء علوم الدين ۲/۲۶۹

۳- جامع کرامات الاولیاء ۱/۱۲

۴- حاشیه ابن عابدين ۱/۳۰۲

۵- الحدیقه الندییه فی الطریقه النقشبندیه ص ۳۱ لمحمد بن سلیمان البغدادی

هەر وەها سۆفییەکان دەلێن «شیخ وەك پلورگی پاسار وەهاپە، لافاو لەزەریای قوڵی ئەو وە دەرزێتە نیۆ دلی مورید»^۱.

سەلەفییەکان، پێیان وایە ئەم هەلۆیست و بێرکردنەوێ سۆفییەکان دەربارە ی پلەوپایە ی شیخەکان، کتو مت، کۆپیکردن و لاساییکردنەوێ دابو نەریتی خاچپەرستەکانە لە نیۆ ئیسلام.. ئەوانیش لە ئینجیلی یوحەنادا (۱۴: ۱۶) ئەو یان داوئە پال مەسیح کە گواپە وتوئەتی «من ریگی راستی ژیانم، کەس ناتوانیت بگاتە باوک (مەبەست خودایە) لە ریگی منەو نەبیت»^۲.

بەشیکی زۆری ریبابزی سۆفیگەری، لەسەر «حەقیقەت» یان «زانستی پەنھانی - علم الباطن»، بنیاتنراوە کە بەلای ئەوانەو، هاوتای شەرعیەتەو بریتیە «لەدیوێ شاراوەکی ئاین». بەم هۆیەشەو بانگەشە ی ئەو دەکەن ریبەر و سەر تەریقەتەکانیان «بەرچاو روژن» و «پەنھانی زان» ن. سۆفییەکان پێیانوایە لە نیۆ شیخ و ئەولیاکاندا کەسانێک دەگەنە پلە ی کەمال و نازناوی «قوتبی زەمان»، وەر دەگرن. ئەم قوتبانەش «جیگای سەرنجی خودان لەسەر زەوی و لەهەمو سەدەو سەردەمی کدا کاروباری خەلک رادەپەرێنن و ئاگاداری هەمو ئاشکران نەینییەکن». زۆر جار ئەم قوتبەش لە ئەدەبیاتی سۆفیگەریدا بە غەوس ناو دەبریت و مەبەست پێی فریادەر و دابینکەری پێداویستیەکانی مۆڤە^۳. ئەلکە و سەری، باس لەو دەدەکات، حەسەنی شازلی کە یەکیکە لە شیخەکانی سۆفیگەری بانگەشە ی ئەو یکردو، سەرپای (لوح المحفوظ) ی لە ئاسمان دیو و وتوئەتی «ئەگەر لە بەر بە کارهێنانی ئەدەب نەبیت، لە گەل پێغەمبەر، ئیستا پیم دەوتن کئ کامەران و بەختیارو کئ رەنجەرۆیە»^۴.

ریبەر سەلەفییەکان، رەخنە ی ئەو لە سۆفییەکان دەگرن کە ریبابزی خۆیان لەسەر داھێنانکاری و زیادەرۆییکردن، لە عیبادەت و ئاینداریدا دامەزاندو.. ریچکە کە یان پرە لەسۆزو عاتیفە و حیکایەت.. پابە ندبون بە شەرعیەت و دەقی قورئان و فرمودە یان

۱. البهجه السنيه في آداب الطريقة الخالديه النقشبندية ۳ لمحمد الخاني ط: مكتبة الحقيقة اسطنبول.

۲. بؤ زیاتر لە مەبارەپەو بەروانە الطریقە النقشبندیە، عبدالرحمن محمد سعید دمشقیە، نشر موقع الفرقان

۳. عبدالرحمن الوکیل: هذه هي الصوفية، ل ۱۲۴

۴. ارغام المرید شرح النظم العتید لتوسل المرید برجال الطریقە النقشبندیە للکوشری ص ۳۹.

به لاهه گرنه نییه . له به رانه ریشدا سو فییه کان ده لئین «نه که ی بیژی ته ریه ته ته سه وه له قورئان و سوننه دا نه هاتوه، ئه وه ی وایبژیت کوفره». هه روه ها ده لئین «خراپترین که س ئه وانن تانه ره خنه له سو فییه گه ری ده گرن»^۱.

سه له فییه کان پیرو زکردنی «پیاوچاکو ئه ولیا» و به نده کانیتری خودا، تاراده ی هاوارتیکردن و په ناپیگرتن، به شیرک (هاوه ل بۆ خوا دانان) له قه له م ده دن، به لگه ش به وه فرمودانه ی خودا ده هیئنه وه که پارانه وه و هاوارتیکردن، ته نها و ته نها تاییه ت ده کات به خو ی و ده فره مویت «وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا». الجن ۱۸ واته: مزگه وته کان مالی خودان، ده له گه ل خودا هاواری که سیتر مه کن. هه روه ها «قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا» الجن: ۲۰ واته: بیژه من هه ر هاوار له په روه ردگاری خو م ده که مو که سیتر ناکه م به شه ریکی . هه روه ها ئایه تی «وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ» یونس: ۱۰۱ واته: جگه له خوا هانا بۆ شتی وابه که نه به هره ی بۆ تو هیه وه نه زیانی لی ده بینی . ئه گه ر کردت، ئه وسا له ناهه قانی . هه روه ها ئایه تی «وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ» الأحقاف: ۵ . واته: کئ له وه که سه گومراره هاوار بۆ غهیره خوا ده با؟ بۆ که سئ که تا روژی قیامه ت وه لآمی ناداته وه وه هه ر ئاگاشیان له پارانه وه بیان نییه . ئه و کاته ی خه لک هه مو کۆده کریئه وه، ئه وان ده بنه دوژمنیان و حاشا ده کن له وانیه که په رستویانن .

هه روه ها سه له فییه کان ده لئین «ته نانه ت پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) ، غه یبو په نهانی نازانیت چ جای به نده یه کیتری ئاسایی نیو ئومه ته که ی . چونکه خودا، فره مانیکردوه به پیغه مبه ر، به خه لک رابگه یه نیت، غه ییزان نییه . «وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمَ الْعَبَّ لَأَسْتَكْبَرْتَ مِنْ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ» . واته: ئه ی پیغه مبه ر بیژه: من خاوه نی سو دو زیانی خودی خو م نیم، مه گه ر خودا هه زبکات. ئه گه ر نادیارم بزانیایه به هره ی فره م چنگ ده که وتو هه رگیز زیانم توش نه ده هات. من هه ر ته نیا ترسینه رو مژده رم بۆ که سانیک پروادرن .

به لای سه له فییه کانه وه، ناوه روکی سو فییه گه ری، بریتییه له شه ریک بۆخوا دانان و له هه مان کاتدا دژو پیچه وانیه گه وه ره ی یه کتا په رستییه، چونکه پایه کانی: فره داره سستی (الغوث)، غه ییزانی، به ده مه وه چونی مروقی ئاتاج و که ساس .. تاییه تمه ندی و له ده سه لآتی هه ره تاییه تی خودان .. به خشینیشی به هه ر که سیکیتر له ژیر ناوی ئه ولیاو

۱. برانه: الحقیقه الندییه فی الطریقه النقشبندییه لا ۳۱. هه روه ها المکتوبات الربانییه للسه رهندی

خۆشه‌ویستانی خودا، کردنیانه به‌هاوئاستو شه‌ریکی خودا^۱. سه‌له‌فیه‌کان، به‌لگه‌ به‌وه‌ش دیننه‌وه، له‌قورئاندا باس له‌وه‌کراوه، موش‌ریکه‌ قوره‌یش‌یه‌کانیش، کاتیک‌ په‌نایان بۆ بته‌ په‌یکه‌ره‌کان دهبرد، پێیان وابو، نزیکیان ده‌خه‌نه‌وه له‌خودا « مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى »، ئەمەش هیچ جیاوازییه‌کی نییه له‌گه‌ڵ ئەو حاله‌تو په‌له‌خشینه‌ی سۆفیه‌کان، به‌رێبه‌رو سه‌رئماکانیان و بگره‌ خراپ‌تریشه‌ . سه‌له‌فیه‌ت، جه‌خت ده‌کاته‌وه، هه‌موکه‌س ده‌توانیت راسته‌وخۆو به‌بێ‌ په‌نابردن بۆ پیاو‌باش‌و وه‌لی، داوا له‌خودا بکات، چونکه‌ خودا فه‌رمویه‌تی « وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ». البقرة: ۱۸۱. واته‌: هه‌رکات، به‌نده‌کانم له‌مه‌رپ من له‌تۆ ده‌پرسن، من نزیکم . هه‌رکه‌س هانام بۆ بیدیت، بێ‌ وه‌لام نایه‌تلمه‌وه . با ئەوانیش له‌فه‌رمانی من دهرنه‌چن، برۆای ته‌واویان به‌من بێ، به‌شکو ری راست به‌دی بکه‌ن .

کێشمه‌کێشی قولی سۆفیگه‌ری و سه‌له‌فیه‌ت، زیاتر له‌سه‌ده‌ی حه‌وته‌می کۆچیدا گه‌شتۆته‌ لوتکه‌ . ئەه‌وکات ئیبن ته‌یمیه، به‌ش‌یک له‌گه‌وره‌ رێبه‌رانه‌ی ته‌سه‌وفی ته‌کفیرکرد که‌ پێیانوابو هه‌ندیک «ئه‌ولیا» له‌گه‌ڵ خودادا، ئاویتته‌و تیکه‌ڵ ده‌بن . ئیبن ته‌یمیه، له‌باره‌ی کوفری ئەو باله‌ی سۆفیگه‌رییش که‌خاوه‌ن ئەم بۆچونه‌ن له‌چه‌شنی ئیبن فارز، ئیبن عه‌ره‌بی، ده‌لێت «کوفری ئەمانه‌ له‌کوفری جوله‌که‌و خاچه‌رسته‌کان خراپ‌ترو گه‌وره‌تره‌» . هه‌روه‌ها عیززی کوری عه‌بدولسه‌لام، محیدین ئیبن عه‌ره‌بی به‌که‌سیکی کافر داناوه، چونکه‌ ئیبن عه‌ره‌بی، جه‌لاله‌دینی رۆمی، حه‌لاج، پێیانوايه، خودا ئاویتته‌و تیکه‌ڵ به‌دروستکراوه‌کانی خۆی بوه^۲.

ئەم هه‌لوێسته‌ی سه‌له‌فیه‌کان دهباره‌ی ئەم رێبه‌رانه‌ی سۆفیگه‌ری، دواب‌پیارو هه‌موشتیک نییه‌ دهباره‌ی ته‌سه‌وفو رێبه‌ره‌کانی ئەم رێچه‌که‌ . به‌لکه‌ سه‌له‌فیه‌کان، جیاوازی ده‌خه‌نه‌ نێوان ئەو سۆفیانیه‌ی مه‌به‌ستیان له‌سۆفیگه‌ری: دنیانه‌ویستی و پالفته‌کردنی دهبه‌رونه، له‌گه‌ڵ ئەوانه‌ی بانگه‌شه‌ی فریاده‌ستی ش‌یخه‌کانیان و ئاویتته‌بونیان له‌گه‌ڵ خودادا ده‌کن . بۆ نمونه، ئیبن ته‌یمیه، هاوکات له‌گه‌ڵ ته‌کفیرکردنی پۆلیک له‌رێبه‌رانی سۆفیگه‌ریدا، کۆلیک ستایش و تاریفی ش‌یخ عه‌بدولقادری گه‌یلانیشی کردوه که‌ یه‌که‌ له‌هه‌ره‌ نێودارترین رێبه‌رانی ته‌سه‌وفه، چونکه‌ ده‌یویست سۆفیگه‌ری

۱- الشیخ اسماعیل بن عبدالغنی الدهلوی: التوحید افراد الله بالعباده، ل ۴۷ - ۴۸

۲- هارون بن بشیر أحمد الصدیقی: مصادر التلقى عند الصوفیه، ل ۴۸. ابن تیمیه : مجموع

الفتاوی ج ۱۰ ص ۳۹۶

بکیشیته وه به که لتوری هاوه له کانی پیغه مبه رداو به ئاقاری شه ریه تیدا ببات و له میتافیزکو فلسفه ی دوربخاته وه .

به شیوه یه کی گشتی سه له فیه کان، تانه ی ئه وه له سۆفیگری ددهن، له په رستش و به ناوی رازیکردنی خوداوه، زیاده پۆیی له نایندا ده که ن... به بی به لگی قورئان و سوننه ت، له خووه په رستش داده هین... زیکرکردنی جوراوجور داده هین. هه روه ها ره خنه ی ئه وه شیان لیده گرن، «له سه ره مان دابو ده ستوری گا وره کان گۆری ریبه ره کانیا ن ده که نه مه زارو نه زرگا». هیچ جیاوازییه کیش له نیوان ئه م هه نگاهه ی سۆفییه کان و کاری خاچه رسته کاندانا نابینن که گۆری پیغه مبه رو پیاوچا که کانیا ن ده که نه زیاره تگا و پریان ده که ن له وینه و په یکه ر. هه روه ها، لایه نگرانی سۆفیگری به وه تومه تبارده که ن که داهینه ری شیرکز و له هه مو جیگایه ک، مزگه وتیان له سه ر گۆری نیودارانی ئیسلام، بنیاتناوه، ئه مه ش بوته ده سپیکو سه ره تای په نابردن و هاوارکردنه ئه و گۆرانه . به لام سۆفییه کان، شانازی به م کاره یانه وه ده که ن و هیچ خراپه یه کی تیدا نابینن، به لکه پیاوانایه خودا، چه ند فریشته یه کی ته رخانکردوه بۆ سه ر گۆری پیاوچاکان و ئه م فریشتانه، پیوستی خه لک ده ره ئه که ن^۱. هه ندیکتر له سۆفییه کان، پیاوانایه «ئه ولیا» کان له گۆری خویان دینه ده ره وه و هک ئه وه ی له ژیا نی راسته قینه ی دنیا دابن مامه له و ره فتار ده که ن. هه ر له به ره ئه مه ش ده لێن «مه به ست له زیاره تی گۆری پیاوچاکان و پیغه مبه ران، داواکردنی لیخۆش بون و پرکردنه وه ی پیوستیه»^۲. شیخ محمه د ئه مین نه قشبه ندی، فه توای ئه وه ده دات «ماچکردنی کتلی گۆری پیاوچاکان، به مه به ستی ته به روک کردن، ئاساییه و نابیت ریگری لئ بکریت». ناوبراو پیی وایه ئه وانه ی گۆره کان، ماچ ده که ن «بروایان وایه خودا کاریگه رو کارسازه، به لام له به ره خۆشه ویستی خۆشه ویستانی خودا وه ها ده که ن»^۳. جگه له مه ش پێشنیازی ئه وه ده کات بۆ زیاره تکه ران، که چونه سه ر گۆری «ئه ولیا» کان، روبکه نه گۆره که و پشت بکه نه قیبه له و قورئان بخوینن و خویان له هه موشتیکی دنیا یی به دوریگرن و ته نها په نا بۆ ئه ولیاکان ببه ن^۴. به پیچه وانه ی ئه مه شه وه سه له فیه کان، بونی هیچ

۱. تنویر القلوب فی معامله علام الغیوب ۴۱۰.

۲. نور الهدایه والعرفان فی سر الرابطة والتوجه و ختم الخواجکان لا ۳۸.

۳. تنویر القلوب ۵۳۴

۴. تنویر القلوب فی معامله علام الغیوب ص ۵۳۴.

کاریگه ریه کی مردوی نیو گوړه کان له سر ژبانی ئیستای مروّف، ناسه لمینو په سه ند ناکه ن. له دیدو قه ناعه تی نه واند، مردوه کان، هر پله و پایه یه کیان هه بیت، له ژبانی به رزه خدانو له مپه رو ریگریکی گه وره، له نیوان نه وانو خه لکی زیندوی ئه م دنیا یه دا هه یه، چونکه خودا دهر باره ی مردوه کان ده فهرمویت «وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرِّخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ». واته: تاروژی دواپی ژبانی ناو گوړ له نیوان مردوه کانو زیندوه کاندایه. عوسمانی کورپی عه فانیش ئیژیّت: پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم)، فهرمویه تی «گوړ په که م مه نزلگی ژبانی ئاخیره ته». واته: ژبانی ناو گوړ هیچ په یوه نندییه کی به م جیهانه وه نییه. هه روه ها له فهرمودیه کیتری دروستدا، هاتوه پیغه مبه ری ئیسلام(صلی الله علیه وسلم)، ئاموژگاری ئیبن عه باسی کردوه، «ئه گه ر پشتت به که س به ست، ئه وه هر به خودای بیه سته. ئه گه ریش داواتکرد، هر له خودای بکه. هه مو ئوممت کوښنه وه بو ئه وه ی سودت پی بگه یه نن، ئه وه ناتوانن جگه له وه ی خودا بو ی نوسیویت سودت پی بگه یه نن، هه روه ها ئه گه ر هه مو ئوممت کوښنه وه بو ئه وه ی زیانت پی بگه یه نن، ناتوانن زیانت پی بگه یه نن، ئه وه نه بیت که خودا بو ی نوسیویت، تازه پیئوسه کان به رزکراونه ته وه و په پراهه وکان وشک بونه ته وه»^۱. هه روه ها سه له فیه کان، پیدآگریی ده که ن له سره وه ی هیچ جیاوازییه ک له نیوان، په نابردنی خه لکی موسو لمان بو گوړه کانو په نابردنی موشریکه کان بو بته کان نییه، چونکه وه که له قورئاندا هاتوه، بیباوهره کانی قوره شیش ئه یانوت ئیمه بته کان خو یان ناپه رستین به لکه ته نها بو نزیکر دنه وه مان له خودا هاواریان تیده که ی «وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ» الزمر: ۳. واته: ئه و که سانه ی گه وره گه لیکیان بو خو یان دیوه ته وه، ئیژن: ئیمه هر بو یه ده یانپه رستین له خوا نزیکمان بکه نه وه.

سو فیه کان خو یان له سه له فیه کان به ره سه نترو دیندارتره دهرانن، به جوړیک، ده گپړنه وه جاریک پرسیارکراوه له شاه ی نه قشبه ند: به ها ئه دین نه قشبه ندی، سو فی کییه؟ ئه ویش

۱. ئه م فهرمودیه ئیمامی ترمذی ربوایه تی کردوه فهرموده ناسه کانیش به دروستیان داناره. له م فهرمودیه دا پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) ئاموژگاری ئیبن عه باس ده کات ده کات «یا غلام، انی اعلمک کلمات، احفظ الله يحفظك، احفظ الله تجده تجاهك، إذا سألت فاسأل الله وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم أن الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء، لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله لك، ولو اجتمعوا على أن يضروك لم يضروك إلا بشيء قد كتبه الله عليك. رفعت الأقلام وجفت الصحف».

وتویه‌تی: سوّفی راسته‌قیینه ئه‌وه‌یه که پئویستی به‌خودا نه‌بیّت^۱. هه‌روه‌ها قوشه‌یریو سه‌ه‌روه‌ردیش پشتگیری ئه‌م ناساندنه‌یان کردوه بۆ که‌سی سوّفی^۲. سوّفیه‌کان خۆیان به‌«عاشقی خودا» ناوده‌به‌ن^۳، جه‌ختیش ده‌که‌نه‌وه، ناوی نه‌قشبه‌ند له‌وه‌وه هاتوه که شیخ به‌هائه‌دینی شای ته‌ریقه‌ته‌که، به‌هۆی ژۆر یادکردنه‌وه‌ی خوداوه، وینه‌ی (الله) له‌سه‌ر دلّی نه‌خشی به‌ستوه، هه‌ندی‌کیتیریشیان ده‌لّین «پینغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)»، له‌پی موباره‌کی خۆی له‌سه‌ر دلّی شیخ محمه‌د به‌هائه‌لدینی شاه‌ی نه‌قشبه‌ند، داناوه‌و ئه‌م جیگه‌ له‌په‌ش بوّته نه‌خش له‌سه‌ر دلّی ناوبراوه‌و ته‌ریقه‌ته‌که‌ش به‌ناوی نه‌قش دانراوه^۴.

سوّفیه‌کان، پینانویه، هه‌مو ئه‌و ئایه‌ت و فه‌رمودانه‌ی باس له‌هاوه‌ل بۆخودا په‌یداکردن ده‌که‌ن و ده‌ریاره‌ی تایبه‌تکردنی پارانه‌وه‌و نزاکردنن ته‌نها به‌خودا، مه‌به‌ستیان بیباوه‌رانه. هه‌روه‌ها هاوارکردنه‌ پیاوچاکان له‌به‌ر نزیکییانه له‌خوداوه... هتد. به‌لام سه‌له‌فیه‌کان، جه‌خت ده‌که‌نه‌وه ئه‌و ئایه‌ت و فه‌رمودانه موسولمانانیش ده‌گرنه‌وه‌و هه‌چ جیاوازییه‌ک له‌نیوان په‌نابردنی موشریکه‌کانی قوره‌یش بۆ په‌یکه‌رو بته‌کانیان و په‌نابردنی موسولمانان نییه بۆ گۆرو نه‌زرگای پیاو چاکه‌کان، چونکه بوخاری و موسلیم له‌سه‌حیحه‌که‌یاندا فه‌رموده‌یه‌کیان له‌پینغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم)، گپراوه‌ته‌وه که فه‌رمویه‌تی «به‌ر له‌هاتنی قیامه‌ت، ژنان به‌ده‌وری بتدا ده‌سوپینه‌وه»^۵. له‌فه‌رموده‌یه‌کیتردا که موسلیم ده‌یگپینه‌وه، پینغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، به‌عائیشه‌ی خیزانی فه‌رموه «به‌ر له‌هاتنی قیامه‌ت، په‌رستنی لات و عوزا (دوو بتی گه‌وره‌ی قوره‌یشن) له‌نیو ئه‌هلی ئیسلام سه‌ره‌له‌ده‌داته‌وه». هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویّت «لا تقوم الساعة حتی تلحق قبائل من أمتي بالمشرکین وحتى تعبد قبائل من أمتي الاوثان». صحیح ابن ماجه ۳۵۲/۲. واته: قیامه‌ت نایه‌ت، تا چه‌ند هۆزیک‌کی ئوممه‌ته‌که‌م نه‌بئه پاشکۆی موشریکه‌کان و تا چه‌ند هۆزیک‌کی ئوممه‌ته‌که‌م نه‌بئه بت په‌رست»^۶.

۱. الحدائق الوردیه فی حقائق أجلاء النقشبندیه ص ۱۳۱.

۲. الرساله القشیریه ۱۲۵ عوارف المعارف للسهروردی ۱۰۳.

۳- عیزی کوری عه‌بدولسه‌لام، که یه‌کیکه له‌رپه‌رانی سه‌له‌فیه‌ت، به‌کاره‌ینانی زاراوه‌و وشه‌ی عیشق به‌رانبه‌ر خودای گه‌وره به‌نه‌شیاو ده‌زانیت و باس له‌وه‌ده‌کات، عیشق زیاتر بۆ ماره‌کردن و چه‌زی جه‌سته‌ییه‌و ئاماژه بۆ فه‌توایه‌کی ئه‌بی چه‌سه‌نی نوربیش ده‌کات، که‌نگولی کردوه، عیشق بۆ خودا به‌کاربه‌ینریت و له‌بری ئه‌مه وشه‌ی خۆشه‌ویستی به‌په‌سه‌ند ده‌زانیت.

۴. تنویر القلوب فی معامله‌ علام الغیوب ۵۳۹ ط: دار احیاء التراث العربی.

سه له فیه تو شیعه

له ده رگادانی ئەم ناو نیشانه، گوزهرکردنی به نۆ مژۆبیه کی دوردریژ له ناکوکی و کیشمه کیشدا گهره که، چونکه سالانیکی زۆره شیعه و سه له فیه کان له سه ر دوو ئاراسته ی پێچه وانه و دژ به یه ک کارده که نو بنه ماکانی بیرکردنه وه و تیروانینیان زۆر به که می لیکتر نزیك ده بنه وه و به یه ک ده گهن.

سه له فیه کان که ئوسولترین گرووی سوننه کانن، له هه موکه س زیاتر پلارو تانه له بیبری شیعه گهریتی ده دن. له ده یان ناو نیشانو ته وه ره و موفره داتی شه رعیدا، شیعه و

۱- جگه له حیاوازی و ناکوکی فیکری، شه پو خوینرشتنی زۆر که وتۆته نیوان شیعه و سه له فیه کان وه. به ناویانگترین ئەو شه پانه ش په لاماردانی شاری که ربه لایه له لایه ن وه هابییه کانێ نه جد وه له سالێ ۱۸۰۲ زاینی. به قسه ی سه رچاوه مژۆبیه کان، به ر له م هیرشه ش ماوه ی ۱۲ سال که ربه لا ویستگه و مه کووی په لامارو هیرشه یه ک له دوا به که کانێ وه هابییه کانێ نه جد بوه. سه ره تای هیرشی سالێ ۱۸۰۲، به وه ده ستیپیکرد که شیعه کانێ هۆزی خزاعل، هیرشیا نکرده سه ر کاروانیکی نه جدییه کان و ئەو ناگر به ستو لیکگه شتنه یان پێشیتلکرد که له نیوان میر عه بدولعه زیز محمه د بن سعود و والی عیراقی عوسمانییه کاندایه رقه راریو. به دوا ی ئەمه شدا میر سعود به نزیکه ی ۲۰ هه زار چه کدار وه هاته ناو عیراق و گه مارووی شاری که ربه لای ئارماگی ئیمام حسینی داو دواتریش چوه ناوییه وه. هه ندیک سه رچاوه ی مژۆبی ده لێن له م شه په دا پینچ هه زار که ربه لای کوزراون. وه هابییه کان له نیو که ربه لا هه رچی گومه زی و مزگه وتی سه ر گۆپی پیاوچا که کانێ ئالو به یته بو روخاندیان. هه مان سیناریۆ سالێ ۱۹۲۲، دوپاره بویه وه و هیرژیکی سه له فی وه هابی هاتنه ناو شاری سه ماوه ی عیراق و له ویشه وه به ره و که ربه لا رۆشتن، شیعه کانیش خویان کۆکرده وه و فه توای به ره نگار بونه وه ی وه هابییه کانیا ن ده رکرد. هه روه ها مانگی شوباتی سالێ ۲۰۰۹، کۆمه لیککی زۆر له شیعه کانێ سعودیه به مه به ستی یادکردنه وه ی وه فاتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، له ده وری گۆرستانی به قبع له مه دینه کۆبونه وه، کارمه نده کانێ ده زگای فرمان به چاکه ش «باچا وه شی ئاینی»، که وتنه بلا وه پیکردنیا ن و له ئە نه جامدا پیکدادان و شه ره چه قوو مشتته کۆله دروستبو که ژماره یه ک شیعه کوزرا نو برینداربون.

بۆ زیاتر ده رباره ی ئەم پیکدادانانه ی نیوان شیعه و سه له فیه کان، بپوانه: د. أبراهیم خلیل أحمد: تاریخ الوطن العربی، ل ۲۵۰ - ۲۵۵. د. عبدالعزیزم رافق: المشرق العربی فی العهد العثماني، ل ۲۴۸ - ۲۵۴. ابو مسعود الندوی: محمد بن عبدالوهاب، ل ۸۵. عبدالله محمد: هکذا رأیت الوهابیین ل ۲۷. السید محسن الّمین: کشف الارتیاب ل ۲۰. جعفر السبحانی: مع الوهابیین، ل

سه‌له‌فیه‌کان، سه‌نگر له‌یه‌ک ده‌گرن و دژ به‌یه‌کتر هه‌لۆیست وهرده‌گرن. بنه‌ماو ریشه‌ی شیعه‌گه‌ریتی له‌سه‌ر برابون به‌وه‌ی که‌ه‌لی کورپی ئه‌بوتالیب و نه‌وه‌کانی شیواترو له‌پیشترن بۆ خه‌لافه‌ت و ئیمامه‌ت بنیاتنراوه^۱. ده‌سته‌ی یه‌که‌می شیعه‌کان، کۆمه‌لێک که‌س بون، پێیانوابو له‌دوای کۆچی دوایی پێغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)، ئالو به‌یت و خزمه‌کانی، له‌هه‌موکه‌س خاوه‌ن مافترن بۆ فرمانه‌په‌وایه‌تیکردنی موسولمانانو گرتنه‌ ده‌ستی پۆستی خه‌لافه‌ت. هه‌روه‌ها هه‌مویان کۆکو هاورابون له‌سه‌ر لێهاتویی و له‌پیشتری مافی ئیمام هه‌لی، بۆ جیگرتنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی ئاینی و دنیاوی پێغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)^۲. به‌م پێیه‌ش سه‌ره‌تای شیعه‌گه‌ریتی له‌تێپوانینیکی سیاسیی وه‌ سه‌رچاوه‌یگرتوه، دواتریش په‌لو پۆی فیه‌قی و عه‌قیده‌یی و ورده‌کاریتری لێ که‌وتوته‌وه. هه‌رچه‌نده‌ زاوه‌ی «شیعه» ناو و ناونیشانی هه‌مو ئه‌وانه‌یه‌ که‌ به‌مشۆیه‌ بێرده‌که‌نه‌وه، به‌لام ئه‌وانیش له‌وردکردنه‌وه‌ی پیشخستنی ئالو به‌یتدا، ناکۆکیان هه‌یه‌و به‌هه‌مانشۆیه‌ی سوننه‌کان به‌سه‌ر چه‌ندین بۆچون و قوتابخانه‌ی خاوه‌ن فیکری جیاچیاو هه‌ندی‌کجار دژ به‌یه‌کیشدا دابه‌شو و په‌رته‌وازه‌بوون.

به‌ناوبانگترین و به‌ربلوتترین گروپی شیعه‌کان، دوازه ئیمامیه‌ جه‌عه‌ریبه‌کانن، که‌ له‌هه‌مویان زیاتر داکۆکی له‌مافی هه‌ر دوازه ئیمامه‌که‌ی ئالو به‌یت ده‌که‌ن بۆ ئیمامه‌ت، که‌ بریتین له‌: هه‌لی کورپی ئه‌بوتالیب، حسینی کورپی هه‌لی، هه‌سه‌نی کورپی هه‌لی، هه‌لی کورپی حسینی (زین العابدین)، محمه‌د باقر، جه‌عه‌ری سادق، موسای کازم، هه‌لی موسا ره‌زا، محمه‌د جه‌واد، هه‌لی ئه‌له‌ادی، هه‌سه‌ن ئه‌له‌سه‌که‌ری، مه‌هدی مونته‌زه‌ر (ئیمامی زه‌مان).

شیعه‌ی دوازه ئیمامیه‌ جه‌عه‌ریبه‌ی باوه‌رو ریازی زۆرتین و به‌ربلوتترین خه‌لکی شیعه‌یه‌ له‌جه‌یه‌نی ئیسلام له‌دوای شۆرشێ ۱۹۷۹زاینی گه‌لانی ئێرانیشه‌وه، له‌ده‌ستوری ئێراندا کراوه‌ته‌ ئاینزای فه‌رمی ولات و سه‌رچاوه‌ی یاسادانانی ئێران. لێره‌شدا ئیمه‌ ناکۆکی و جیاوازی ئه‌م ریازه‌و سه‌له‌فیه‌کان له‌سه‌ن ته‌وه‌ری سه‌ره‌کید وهرده‌گرین ئه‌وانیش: ئیمامه‌ت، سه‌رچاوه‌کانی شه‌رعزانی، هه‌لۆیست له‌سه‌حابه‌کانن.

۱. د. أحمد عرفان عبدالحمید: دراسات فی الفرق والعقائد الاسلامیه، ل ۱۰

۲. أحمد أمین: فجر الاسلام، الحیاة العقلیه فی صدر الاسلام ألی آخر الدوله الامویه، ل ۵۸

ئەلف: ئیمامەت

نۆه‌پۆکی سه‌راپای بیری شیعی دوازده ئیمامی بریتییە له‌چه‌سپاندنی مافی ئیمامەت بۆ ئەو دوازده‌کەسە‌ی بێ‌مالە‌ی بە‌نی هاشم، که‌ ئاماژە بە‌ناوه‌کانیان کرا. ئەمان، پێیان وایە ئیمامەت پله‌و پایە‌یه‌کی خوداییە له‌چه‌شنی پێغه‌مبەراییە‌تی و بە‌هەمانشی‌وه‌ی پێغه‌مبەراییە‌تیش خودا خە‌لکی تاییە‌ت و هە‌لبژارده‌ دە‌کاتە ئیمام. هە‌روه‌ها دە‌لێن «پێغه‌مبەران، کاری ناساندنی ئیمامە‌کان ئە‌نجام دە‌ده‌ن و ئیمامە‌کانیش یە‌ک له‌دوایه‌کی ئیمامە‌کانی دوا‌ی خۆیان دە‌ست‌نیشان و دیاریده‌کە‌ن»^١. شیعه‌کان چه‌خنده‌کە‌نه‌وه‌ که‌ خودا بە‌ده‌قی قورئان، له‌دوا‌ی هە‌لبژاردنی محە‌مه‌دی کو‌پی عە‌بدوللا، بە‌ پێغه‌مبەر عە‌لی کو‌پی ئە‌بو‌تالیبی، ئامۆ‌زاشی کردۆ‌ته ئیمامی موسو‌لمانان، بە‌لام هە‌ریه‌ک له‌ئە‌بوبه‌کری سدیق، عومە‌ری کو‌پی خە‌تاب، عوسمانی کو‌پی عە‌فان، بە‌سته‌مکردن و زۆرداری خە‌لافە‌ت و دە‌سه‌لاتیان لێ زه‌وتکردوه‌و له‌ئیمامە‌ت بێ‌هە‌شیانکردوه‌^٢. خومه‌ینی پوخته‌ی راو‌بو‌چون و هە‌لو‌یستی مەرجه‌عە‌کانی شیعه له‌بارە‌ی دوازده ئیمامە‌کە‌ی ئال و بە‌یتە‌وه، له‌وته‌یه‌کدا کو‌ده‌کاتە‌وه‌و ده‌لێت «ئیمامە‌کانمان پایە‌یه‌کی ئە‌وتۆیان هە‌یه‌ که‌ هیچ پێغه‌مبەرێ‌کی نێ‌ردراو و هیچ فریشته‌یه‌کی نزی‌ک له‌خودا پێ‌ی ناگات»^٣.

پێ‌ش‌خستنی زۆری ئە‌م ئیمامانه‌و تۆمه‌تبارکردنی ئە‌بوبه‌کرو عومە‌رو عوسمان، له‌لایه‌ن شیعه‌وه‌ بە‌خیانه‌ت و سته‌مکردن، سه‌له‌فیه‌کان تو‌رپه‌ ده‌کاتو له‌بیروباوه‌ری سه‌له‌فیدا ریزه‌بندی خە‌لیفه‌کانی ئیسلام له‌مێ‌ژدا (ئە‌بوبه‌کر، عومەر، عوسمان، عە‌لی)، بێ‌مايه‌کی نه‌گۆ‌ری عە‌قیده‌یی ئیسلامیه‌وه‌ هیچ بواری تانه‌لێ‌دان و رە‌خنه‌لێ‌گرتنی نییه‌، چونکه‌ وه‌ک ئە‌لبانی له‌ (صحيح الجامع) دا هێ‌ناویە‌تی، پێغه‌مبەر(صلی الله علیه وسلم)، پش‌ت‌گیری ئە‌م ریزه‌بندییه‌ی کردوه‌و له‌فەرموده‌یه‌کدا ده‌فه‌رمو‌یت «القائم بعدي في الجنة، والذي يقوم بعده في الجنة، والثالث والرابع في الجنة». واتە: ئە‌وه‌ی

١- عبدالحسين شرف الدين: المراجعات، ابحاث جديدة في اصول المذهب والامامه العامه، ل ١٩٣ - ١٩٧.

٢- پروانه محمد حسين فجل الله: فقه الحياه ل ٤٤٠- ٤٥٠. عبدالله محمد الغريب: جاو دور المجوس، ل ١٧٣ - ١٨٠.

٣- الحكومة الاسلامية، ل ٨٢ وەرگه‌راو له‌عبدالله محمد الغريب، جاء دور المجوس

٤- پروانه ابن تيميه: العقيدة الواسطيه، شرح وتعليق محمد بن صالح العثيمين، ل ١٢٧ - ١٣٢.

له‌دوای من ئەبێتە فرمانزەرەوا له‌به‌هشتدایه، ئەو‌ه‌ی دوای ئەو‌یش، هەر له‌به‌هشتدایه، سییه‌م و چواره‌میش هەر له‌به‌هشتدان. هه‌روه‌ها ئیمام ئەحمه‌دی کورپی حه‌نبه‌لو هه‌مری کورپی عاسم، به‌چهند سه‌نه‌دیک که ئەلبانی به‌دروستی داناوه، فه‌رموده‌یه‌ک له‌سه‌ر زمانی سه‌فینه‌ی ئەبی عه‌بدولزه‌حمانی خزمه‌تکاری پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)، ده‌گیژنه‌وه که له‌پیغه‌مبه‌ری بیستوه، فه‌رمویه‌تی «الخلافه‌ ثلاثون سنه‌ ثم یكون بعد ذلك ملکا». واته: ته‌مه‌نی جینشینی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ۳۰ ساڵ ده‌بێت. سه‌فینه فه‌رموده‌یه‌که رافه‌ده‌کاتو ده‌لێت «دوو ساڵی حوکمه‌رانی ئەبویه‌کر، ده‌ ساڵی عومه‌ر، دوازه‌ ساڵی عوسمان، شه‌ش ساڵی عه‌لی». ئین ته‌میمه، له (مجموع الفتاوی ۳۵/۱۸) دا له‌باره‌ی ئەم فه‌رموده‌یه‌وه ده‌لێت «به‌پێی ئەم فه‌رموده‌یه‌ عه‌لی کورپی ئەبوتالیب دوا خه‌لیفه‌ی ئیسلامه. تیکرای ئەه‌لی سوننه له‌زانایان و بنده‌کان و میرو جه‌نگاوه‌ران یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئەو‌ه‌ی بیژن: ئەبویه‌کر، دواتر عومه‌ر، دواتر عوسمان، دواتر عه‌لی». ئیمام ئەحمه‌دی کورپی حه‌نبه‌لیش له‌وه‌لامدانه‌وه‌ی ئەوانه‌ی بپوایان به‌خه‌لافه‌تی ئیمامی عه‌لی نییه، به‌و پاساوه‌ی هه‌مو موسولمانان په‌سه‌نیان نه‌کردوه، ئەم فه‌رموده‌یه‌ ده‌کاته به‌لگه‌ی ره‌وایه‌تی خه‌لافه‌تی چواره‌م خه‌لیفه‌ی راشیدین: عه‌لی کورپه‌ ئەبوتالیب. هه‌روه‌ها وه‌ک ئین ته‌میمه، ده‌گیژێته‌وه ناوبراو، وتویه‌تی «هه‌رکه‌س عه‌لی به‌چواره‌م خه‌لیفه‌ دانه‌نێت له‌باره‌به‌ری هۆزه‌که‌ی سه‌ر لێشپاوتره‌و به‌کۆرای شه‌عزانه‌کانی سوننه، ئەه‌لی مه‌عریفه‌ت، ئەه‌لی ته‌سه‌وف، عامی خه‌لک، ژنو ژنخوزایی له‌گه‌لدا ناکرێت». پێش‌نوێژی حه‌ره‌می مه‌که‌ه، شیخ عادل که‌له‌بانی، ده‌لێت «ئه‌گه‌ر شیعیه‌یه‌کی نه‌خوینده‌وار تانه له‌ئه‌بویه‌کر بدات، ره‌نگه‌ پاساوی ئەو‌ه‌ی بۆ به‌یتریه‌وه که نه‌زانو هه‌لخه‌له‌تینراوه، به‌لام ئەو شیعانه‌ی شاره‌زای چاکه‌کانی ئەبویه‌کرنو به‌رده‌وامن له‌تانه‌لێدانی و دینی خۆیان له‌سه‌ر قسه‌پێوتنی بنیات ده‌نێن، ئەوه‌ فرپان به‌ئیسلامه‌وه نییه‌ و کافرن».

سه‌له‌فیه‌کان پێیانوایه به‌زرکدرنه‌وه‌ی پله‌ی ئیمامه‌کانی نه‌وه‌ی عه‌لی کورپی ئەبوتالیب، بۆ ئاستیک که «هیچ پیغه‌مبه‌ریکی نێردراو هیچ فریشته‌یه‌کی نزیک له‌خودا پێی ناگات»، کوفرکی ئاشکراو روونه‌و مه‌مه‌د عه‌بدولوه‌هاب، له (الرد علی الرافضه‌ و کشف الشبهات) دا وه‌لامی ئەمه ده‌داته‌وه‌وه ده‌بیژیت «به‌پێی کۆرای زانایانی ئیسلام، هه‌رکه‌س بپوای وه‌هابیت، خه‌لکانیک هه‌ن که هاوئاستی پیغه‌مبه‌ران یان پله‌یان له‌وان به‌رزتره، ئەوه‌ کافره‌و له‌بازنه‌ی ئیسلام ده‌چێته‌ ده‌ره‌وه».

له‌بیری شیعیه‌گه‌ریتیدا، وه‌و رێنمایی دوازه‌ ئیمامه‌که، حوکمی یاسا و ده‌قی قورئانیان

هه‌یه، هه‌ر دوازه‌که‌شیان له‌هه‌له‌و تاوانکردن به‌دوورن و مروڤگه‌لیکی پاکو بی هه‌له‌ن^۱. هه‌چ سه‌ده‌و سه‌رده‌می‌کیش بی ئیمام و پیشه‌وا نییه‌و له‌ئێستا‌شدا ئیمام مه‌هدی مونتزه‌ر، کاروباری ئیمامه‌ت به‌پۆه‌ده‌بات و ئه‌ویش له‌سالی ۲۶۱ کۆچییه‌وه، له‌به‌ر جه‌ورو سه‌ته‌می سه‌ولتان و خه‌لیفه‌کانی سه‌وننه، غه‌یب و په‌نهانی بوه‌و خۆی هه‌شارداوه‌و رۆژیک دیت ده‌ربه‌که‌ویت^۲. له‌ماوه‌ی دووردریژی خۆ هه‌شاردانی ئیمام مه‌هدیشدا که له‌به‌ر هه‌زار سه‌له‌وه ده‌سه‌تیده‌کات، شه‌رعزان و پیاوه ئاینیه‌کان، ئه‌رکی سه‌رۆکاریکردنی جه‌ماوه‌ری شیعیه‌کان به‌پۆه‌ده‌به‌ن، چونکه به‌پیی بیروباوه‌ری شیعه ئه‌رکی شه‌رعزان، جگه له‌رینماییکردن، کۆکردنه‌وه‌ی زه‌کات، به‌پۆه‌بردی ئه‌وقاف، هه‌لسوراندنی کاروباری ئابوری و کۆمه‌لایه‌تیش، ده‌گریته‌وه^۳.

مه‌رج و به‌ندوبایی شیعه‌کان، بۆ ئیمام ته‌واو جیاواز و پێچه‌وانه‌یه له‌گه‌ل مه‌رج و به‌ندوبایی سه‌له‌فیه‌کان، چونکه ئه‌مان، وه‌ک هه‌ر گرویه‌کتری سه‌ونی پیاوانویه ئیمام که‌سه‌یکی ئاسایی و عاده‌تییه‌و له‌ریگای پرس و راکردنه‌وه، هه‌له‌ده‌بژێردریت، نه‌ک له‌سه‌ر راسپاردیه‌ی ئیمامی به‌رله‌خۆی دابنریت. به‌پێچه‌وانه‌ی بیرو شیعه‌وه، سه‌له‌فیه‌کان پیاوانویه، ئیمامه‌ت و خه‌لافه‌ت، به‌شیک نییه له‌بنه‌ماکانی دین و عه‌قیده‌ی ئیسلامی، به‌لکه پرسیکی نیوه‌نجیه‌ی بواری قسه‌تیداکردن و راده‌برینی هه‌یه‌و ئومه‌تی ئیسلام، سه‌رپشکو ده‌سه‌ت کراوه‌یه له‌هه‌له‌بژاردن و ده‌ستنیشانکردنیدا. هه‌روه‌ها ئیمامی گه‌وره‌ی موسولمانانیش که‌سه‌یکی ئاسایی و مروڤیکی ساده‌و به‌رجه‌سته‌یه‌و ئه‌وه‌نده‌ش به‌سه‌ سه‌ر به‌هۆزی گه‌وره‌ی قوره‌یش بیته‌و مه‌رج نییه، ته‌نها له‌نیو نه‌وه‌کانی ئیمام عه‌لیدا بیته^۴. به‌لام شیعه‌کان، ده‌لێن «ئیمامه‌ت هه‌نده‌ شتیکی ساناو ساده نییه، به‌دریته ده‌سه‌ت ئومه‌ت و به‌راویژکردنی خه‌لک به‌سه‌پێدریت، به‌لکه هه‌ر ئیمامیک له‌و دوازه ئیمامه که‌سه‌یکیان له‌دوای خۆیان ده‌ستنیشانکردوه بۆ ئیمامه‌ت». هه‌روه‌ها ده‌لێن «هه‌رکه‌سه‌یش ره‌خنه له‌م راستیه‌ بگریت، ئه‌وه ره‌خنه‌ی له‌راسپاردنه‌و په‌یامی پیغه‌مبه‌رایه‌تی گرتوه»^۵. بۆ پرکردنه‌وه‌ی بۆشایی ئیمامه‌تیش تا ئه‌وکاته‌ی ئیمام

۱. محمد صادق الصدر: الشیعه، ل ۱۱۸

۲. الطباطبائی: رساله‌ التشیع فی العالم المعاصر، ل ۲۷۲ - ۲۷۳

۳. د. آمال السبکی: تاریخ ایران بین الشورتین، ل ۲۲

۴. د. عبدالسلام بن برجس العبد الکرم: معامله‌ الحکام ل ۳۹

۵. د. أحمد عرفان عبدالحمید: دراسات فی الفرق والعقائد الاسلامیه، ل ۱۲

مه‌هدیی دهرده‌که‌وئیت، زۆریک له‌شیعەکان پێیان وایه «شەرعرزانیکی زۆرزان .. شاره‌زا له‌کاروباری سه‌رده‌م، له‌بری مه‌هدی و به‌سی‌فه‌تی - جیگری ئیمام - کاروباری خه‌لک به‌پێده‌کات و فه‌توا ده‌دات»^۱. ئەم جیگری و بریکارییه‌ش که به «ولایه‌ الفقیه» ده‌ناسریت، بیریۆکه‌یه‌کی نوێیه له‌بیری شیعە‌گه‌رئیتیداو خومه‌ینی یه‌که‌مین شەرعرزانیکی شیعیه‌یه که شەرعیه‌تی پێداوه و له‌ئێران به‌کرده‌یی جیبه‌جیبی کردوه، ئیستاش هه‌ر به‌پیی ئەمه‌ه‌لی خامنه‌یی کراوه‌ته‌ه‌وکه‌مپانی ره‌های ئێران و «مه‌قامی به‌رزی رێبه‌ری» شو‌رپ‌ش و سیستمی ئیسلامی شیعیه‌ی ئێرانی پێبه‌خشاوه. به‌رله‌وه‌ی خومه‌ینی ئەم بیریۆکه‌یه‌ بێنێته‌ ناو شیعە‌کانه‌وه، هه‌مو شەرعرزان و کۆمه‌لانی جه‌ماوه‌ری شیعە له‌ئێران و سه‌راپای دنیا، له‌چاوه‌پوانی دهرکه‌وتنی ئیمامدا، به‌چاوه‌سانه‌وه‌ و ژیر ده‌سته‌یی رازیبون و له‌نیو‌حه‌وزه ئاینیه‌کان و حوسه‌بینیه‌کاندا سه‌ری خویان کزکردبو، هه‌مو جو‌ره‌ جموجو‌ل و بزاف دروستکردنکی ئاینیشیان راگرتبوو، به‌لام خومه‌ینی له‌م رێگایه‌وه په‌لکشیکردن بو‌ه‌وکه‌مپانی و سیاسه‌ت. به‌پیی ئەو مه‌رجانه‌شی لایه‌نگرانی ویلایه‌تی فه‌قی دایانناوه، «جیگری ئیمام»، که‌سیکه‌ کاروباری ده‌ولت، شەرعیه‌ت، جیهاد، راده‌په‌رینیت و زه‌مینه‌ بو‌ه‌رکه‌وتنی ئیمام مه‌هدی خو‌شده‌کات.

رێبه‌رانی بیروباوه‌ری سه‌له‌فیی، به‌توندی ئەم داھینانه‌ی خومه‌ینی و له‌پشت ئەویشه‌وه، تیکرپای بیریۆکه‌ی «ئیمامه‌تی ئالو به‌یت»، ره‌تده‌که‌نه‌وه‌ و له‌چه‌ندین نوسراوو فه‌توادا خومه‌ینی به‌وه تۆمه‌تبارده‌که‌ن «ده‌یه‌وئیت له‌پشت په‌رده‌ی، جیگری ئیمامه‌وه بیه‌له‌یی و پاکوبینگه‌ردیی به‌خۆی ببه‌خشییت، چونکه‌ ناکریت ئیمام مه‌عسوم جیگره‌که‌ی که وه‌لی فه‌قییه، تاوانکاریت»^۲. هه‌ر به‌م هۆیه‌شه‌وه رێبه‌ره سه‌له‌فیه‌کان چه‌ندین به‌لگه‌ و راوبۆچونی شه‌رعیمان گه‌لاله‌کرده‌ که تیکرا چه‌ختکردنه‌وه‌ن له‌سه‌ر ته‌کفیرکردنی خومه‌ینی و رێبه‌ره ناوداره‌کانتری شیعە‌گه‌رئیتی^۳. کافربونی شاره‌زا شیعەکان، یه‌کیکه له‌بنه‌ما نه‌گۆرو به‌ناوبانگه‌کانی بیری سه‌له‌فی.

۱. السيد محمد حسين الطباطبائي: رساله‌ التشيع في العالم المعاصر، ل ۲۳۴

۲. بروانه عبدالله محمد الغريب، جاء دور المجوس، ل ۳۷۲ - ۳۷۵

۳. بروانه: لماذا أفتى علماء المسلمين بكفر الخميني، «ناوی نوسه‌رو ده‌زگای چاپ و په‌خشی له‌سه‌ر نبیه».

با: سه رچاوه کانی شهرع

شيعه کان پيڻانوويه، سه رچاوه ی يه که می ئيسلام، که ئه و قورئانه يه که ئيسنا له به رده ستدايه، که موکوپي تيدا يه و سه حابه کان به پي يه به رژه وندي خو يان گورانکار بيان تيدا کردوه^۱. شايخ موفيد که زانايه کی گه وره ی شيعه کانه، له مباره يه وه ده لیت «له چه ندين ريگاوه، ريوايه تي ئالو به يت که له که بوه وه ده يسه لمينن سته مکاران (مه به ست ئه سحابه کانه)، که موزياديان له قورئاندا کردوه»^۲.

ئه گه رچي شيعه کان، هيچ کات، ئه م بۆچونه ی خو يان ئاشکراناکه ن وه هه نديکيش پيڻانوويه ئه مه ته نها تيروانينيکی به رته سکی نيو هه نديک له شيعه په رگيره کانه، به لام خومه يني رابه ري کۆچکردوي ئيران، ستايشيکی زوري کتبي «فصل الخطاب في اثبات تحريف كتاب رب الارباب» و محمه د حسه ين شيرازي، نوسه ره که شي کردوه، که باس له نوقساني و که موکوپي قورئان ده کات. هه رچه نده، خومه يني خوی راسته وخۆ نالیت «قورئان که موکوپي تيدا يه». به لام به لای سه له فييه کانه وه خومه يني له لايه نگراني بۆچوني «نوقساني قورئانه»، چونکه ستايشي ئه و که سه ی کردوه که نيشانه ی پرسى خستوته سه ر قورئان.

هه رچي سه رچاوه ی دووه می شه رعزانيشه، که فه رموده ی پيغه مبه ره، ئه وه سه له في و شيعه به هيچ شيويه ک له باره يه وه يه کناگرته وه، چونکه شيعه کان، فه رموده کاني نيو سه حيه کاني بوخاري و موسليم، به هه نده وه رناگرن و بگره گومانيشي تيدا دروستده کن، که چي لای سه له فييه کان يه کراست له دواي قورئانه وه دين. به م هويه شه وه، سه له فييه کان، جه ختده که نه وه سه رچاوه کاني شهرع لای شيعه جگه له کوفرو شيرک هيچ شتيکتر نييه^۳.

۱. طالب بن عثمان محمود: صوره من عقائد الشيعه الاثنى عشرية، ل ۴۹

۲. الشيخ مفيد: الافصاح عن الامامه، ل ۹۸ وه رگيراو له دراست في الفرق والعقائد الاسلاميه

۳. د. ناصر بن عبدالکريم العقل: رسائل ودراسات في الافتراق والاهواء والبدع...، ل ۱۵-۲۰

ج: هه لویست له سه حابه

سه له فییه ت ریزو پیزانینی زۆر بۆ هاوه له کانی پیغه مبه ر داده نیت .. له بنه ره تیشدا ئامانجی ئه م بانگه وازو ریباره، گشتان دنو به ستاندارکردنی شیوازی بیرکردنه وه و مامه له و شیوازی خواپه رستی سه حابه کانه له نیو ئومه تی ئیسلام . به لام شیعه کان زۆر بئ باکانه و خوین ساردانه باس له وه ده که ن، له دوا ی کۆچی دوا ییی پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم)، چه ند دانه یه کی که می وه ک ئه بوزه ری غه فاری، سه لمانی فارسی، میقدادی کورپی ئه سه وه دو.... هتد . نه بیته هه موو سه حابه کان له ئیسلام هه لگه پراونه ته وه و کافر بوون . ده قو ته وره کانی (أصول الکافی) که یه ک له پر بایه خترین سه رچاوه ی شه رعزانی شیعه کانه، ده رباره ی ئه بو به کور عومهری کورپی خه تاب ده لیت «ئه بو به کور عومهر دنیا یان به جیهیشتو نه گه پرا نه وه بۆ لای خوا .. دانیا ن نه نا به وه ی سه ته میان له عه لی کردوه، ده نه فرینی خوداو فریشه ته کان و هه مو خه لکیان لییت». هه ر له م سه رچاوه بنه ره تییه ی شیعه شدا بانگه شه ی ئه وه کراوه «عومهری کورپی خه تاب دۆستو ها وه لی شه ی تان بوه»، «عه سمانی کورپی عه فان، به نه فره ت لی کراوی دنیا ی به جیهیشتوه». به ران به ر به مه ش سه له فییه کان که وتونه ته نا کۆکی له باره ی ئه وه ی ئاخۆ ئه وه ی به مشیویه، خراپ له سه حابه کان بدویت کافر ده بیته یان نا؟^۱، به لام له سه ر ئه وه پیکه اتون که سزای شه رعیه ی ئه و که سه ی به نا شکرا جنیو به ها وه له کانی پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم)، به گشتی و ئه بو به کور عومهر به تاییه تی بدات، له سی داره دانه و ده لێن «حوکمی له نا و بر دنی شیعه کان له کو شتنی خه واریجه کان ره واته ره»^۲.

سه له فییه کان بۆ پشترا ستکردنه وه ی هه لویستی ستایشکردنی هه مو سه حابه کانی پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم)، ئاماژه به چه ند فه رموده یه ک ده که ن، که شیخ محه مد ناسره لدین ئه لبانی له (صحیح الجامع) دا کۆیکردونه ته وه و سه نه ده کانی ساغ کردونه ته وه . ئه و فه رمودانه به تا کو به کۆمه ل، ستایشی سه حابه کان ده که ن . له م فه رموده دروستانه دا، پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم)، ده فه رمویت «لعن الله من سب اصحابی». واته: نه فره تی خودا له وه ی جنیو به ها وه له کانم ده دات. «من سب اصحابی فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين» واته: هه رکه س جنیوی دا به ها وه له کانم، ئه وه نه فره تی خوداو فریشه ته کان و هه مو خه لکی لییت. «لاتمس النار مسلما رآني،

۱. عبدالمجید سالم المشعبی: منهج ابن تیمیة فی التکفیر، ل ۱۲۲ - ۱۲۵

۲. عبدالله بن سعید الجنید: حوار هادی و بین السنه والشیعه، ل ۴۴

أَوْ رَأَى مِنْ رَأْيِي» واته: ئاگر بهر که سیّک ناکه ویت که منی دبیّت، یان که سیّکی دبیّت که منی دیوه. «أَنْ اللَّهَ تَعَالَى اطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ». واته: خودا ته ماشای ئه هلی به دری کرده و پیی فه رمون: چی ئه که ن بیکه ن، من لیّتان خوْشبووم. «لَنْ يَدْخُلَ النَّارَ رَجُلٌ شَهِدَ بَدْرًا وَالْحَدِيثِيَّةَ». واته: هر که س له غه زای به درو سولّی حوده بییبه به شداری کردبیّت، ناچیتّه نیو ئاگر. «لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ مِمَّنْ بَاعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ». واته: هر که س له ژیر دره خته که دا به یعه تی (ریزوانی) دابیت ناچیتّه دۆزه خ. «آيَةُ الْإِيمَانِ حَبُّ الْإِنصَارِ، وَآيَةُ النِّفَاقِ بَغْضُ الْإِنصَارِ». واته: خوْشه ویستی ئه نساره مه دینه بیه کان نیشانه ی ئیمان و رق لئ بو نیشیان، نیشانه ی دو رویه. «ابوبکر وعمر سیدا کهول أهل الجنة» واته: ئه بو به کرو عومر له باشتین خه لکی به هشتن. «أَنْتَ عَتِيقُ اللَّهِ مِنَ النَّارِ - قَالَ لَابِي بَكْرٌ» واته: ئه ی ئه بو به کر تو رزگارکراوی خودای له ئاگر. «أَنْ الشَّيْطَانَ لِيَفْرُقَ مِنْكَ يَا عَمْرُ» واته: ئه ی عومری کوپی خه تاب شه ییتان لیّت ده ترسیّت. «أَنْ اللَّهَ جَعَلَ الْحَقَّ عَلَى لِسَانِ عَمْرٍ وَقَلْبَهُ» واته: خودا راستی له سهر دل و زمانی عومر داناوه. «الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ، وَأَحْيَى أُمَّتِي عَثْمَانُ» واته: شه رمکردن له ئیمان وهیه، به شه رمترین که سی ئومه تی منیش عوسمانه. «عَثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ» واته: عوسمان به هشتیه. «عَلِيٌّ مَنِي بَمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى أَلَا أَنَّهُ لَأَنْبِيَاءِ بَعْدِي». واته: علی بوّمن وهک هارونه بوّ موسا، به لام ئه وه هه یه پیغه مبه ر له دوا ی من نییه^۱.

به لای سه له فیه کان وه، توّمه تبارکردنی ده یان و سه دان له هاوه لانی پیغه مبه ری ئیسلام (صلی الله علیه وسلم)، به کافریون و پاشگه زیونه وه له ئیسلام، له ساده ترین واتیدا مانای ره تکردنه وه ی ئه و کلتورو شه ریعت و ئه حکامانه ش ده گه یه نیّت که ئه م سه حابانه گه یاندویانه به نه وه کانی دوا ی خو یان. جگه له م لایه نانه ش سه له فیه کان و شیعه له گه وره و بچوکی ئیسلامدا ناکو کو ناته بان. هه ر له م میانه یه دا، سه له فیه کان، هاو برردنی شیعه کان بوّ ئیمامه کان، سو یّند خواردن به ئیمامه کان، بانگکردنیان وهک فریاد پرده ست، سو پرانه وه و ته وافکردن به ده وری گو ره کانیان، قوربانیکردن بو یان و... هتد. هه موی به شیرکو هاوه ل بوّ خودا په یداکردن ده دنه قه لّم و به پرای ئه وان هه م و په رستنی شیعه درو پیچه وانه ی ئه و فه رموده ی خودایه که ده فه رمویّت «قُلْ إِنَّ صَّلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ»

۱. بروانه عصام موسی هارون: السراج المنير في ترتيب أحاديث صحيح الجامع الصغير،

الانعام ۱۱۲-۱۱۳. واتە: بئىزە من نوۆژکردنم و سەربېرىنم و ژىن و مەرگم بۆ خودايە، كە رايھنەرى دنيا ھەر خۆيەتى. خودا ھىچ شەرىكى نىيە، فەرمان وا بە من دراوھو من لە رىزى موسولمانان يەكە مەينم. ھەر ھوھە پىچە وانەى ئايەتى «فَلَا جَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ» البقرة ۲۲. واتە: ھاوتاو ھاوويئە بۆ خودا دامە نىين. لە گەل دەيان ئايەتتير كە جەخت لە يەكتاپە رستى و خودا و تەنھا كەردنى خودا لە پە رستەن.. پارانە ھوھ.. قوربانى كەردن.. ھاوار تىكەردن.. ھىوا پىيەون.. دەكە نە ھوھ.

ئە دە بيات و گوتارى ھەريەك لە شىعە گەرى و سەلەفىيەت، پىرپ لە تۆمە تبار كەردن و ھىرش كەردنە سەر يە كتر. سەلەفىيە كان پىدادە گىرەن لە سەر ئە ھوھى «شىعە كان شوينكە وتە و مىرات گەرى ھەلگە پاوھ و دوور پوھ كانن.. درۆزنتىر گىرۆى نىو مىژوى دوور دىرژى ئىسلامن»^۱. سەلەفىيە كان، لە ناسانەن و شرۆفە كەردنى شىعە دا بىرى شىعە گە رىتتى بە «ئاي دۆلۆژىاي خەلكى عە جە م و ھەر چى و پە رچى» دە ناسىين و شوينكە وتوانىشى بە خەلكانى «كالفام، ھە ماسىي، كەللە رەق، خائىن، فىلبارو دە ستىر، عاتىفى» ناو دە بە ن^۲. لە بە ران بە رىشدا شىعە كان، پىيان وايە سەلەفىيە كان «دە ستىنژى ئىستىعمار.. تە كفىرىي.. دژە ئال و بە يت.. پاشكۆى ئال سعود..... ھتد» ن^۳.

ەلى خامنەيى، رىبەرى شوپرىشى شىعەى ئىران كە «جىگىرى ئىمام» ھە سەردانىكدا بۆ پارىزگاي كوردستانى ئىران، مانگى ئايارى ۲۰۰۹، رايگە ياند «سەلەفى و ھەھايە كان دەسكە لاي دوزمانن».

۱. عبدالمجيد بن سالم عبدالله المشعبى: منھج ابن تيمية..... ل ۴۳۵ - ۴۴۰

۲. د. ناصر بن عبدالكريم العقل: رسائل ودراسات فى الافتراق والاهواء والبدع.... ل ۱۵ - ۲۰

۳. بروانە عبدالله محمد: ھكذا رايۋ الوھابيين، ل ۷ لە گەل سايت و مالپەرە شىعە كان لە سەر تۆرى ئىنتەرنىت

کۆتایی

رانانو گۆزه‌رکردن به‌باسو بابه‌ته‌کانی ئەم تووژینه‌وه‌یه‌دا ئەم راستیانە‌ی خواره‌وه ئاشکراو دیار ده‌خەن .

- سه‌له‌فیه‌ت، بانگه‌وازیکی ئایینی به‌سروش‌ت کۆمه‌لایه‌تی لامه‌زه‌بیه‌ی ئسولیمیه .. داوای گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌رچاوه‌ بئه‌رپه‌تو ره‌سه‌نه‌کانی ئیسلامو که‌لتورو ره‌فتاری سه‌حابه‌کانو تابعینو شوینکه‌وته‌کانی تابعین، ده‌کات .. دورکه‌وتنه‌وه‌ له‌بیده‌عه‌و پاکژکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری ئیسلامی له‌شیرکو هاوه‌ڵ بۆخودا په‌یداکردن، به‌تاچه‌ ئامرازی سه‌رکه‌وتنو به‌خته‌وه‌ری جیهانی ئیسلامی و خه‌لکانی موسولمانو به‌ئهرکی سه‌ره‌کیی په‌یامه‌که‌ی خۆی ده‌زانیت . ره‌گو ریشه‌ی ئەم بیرو بانگه‌وازه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ به‌سه‌ره‌اتی زیندانیکردن و ئەشکه‌نچه‌دانی ئەحمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل له‌سه‌ر قبولنه‌کردنی لادان له‌مانای زمانه‌وانی ده‌ق . له‌سه‌رده‌می ئیبن ته‌میمه‌و خویندکاره‌کانیشیدا په‌ره‌ی زیاتری پیدراوه‌و رایه‌له‌ فیکری و مه‌عریفیه‌کانی گه‌ل‌له‌کراوه‌، له‌سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌مو له‌سه‌ر ده‌ستی محمه‌د عه‌بدولوه‌هابو نه‌وه‌کانی و به‌هاوکاری میرانی ئال سعود، نۆژهنکراوه‌ته‌وه‌و خزمه‌تی قایمکردنی پیگه‌ی ده‌سه‌لاتی ئال سعودی فرمانه‌روای سعودیه‌شی کردوه .

- له‌ئێستادا بانگه‌وازو ریچکه‌ی سه‌له‌فیه‌ت، زیاتر به‌لای هه‌لکردن له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتدا ده‌پروات، تا به‌ره‌هه‌ستیکردن و یاخیبوون لییان . هه‌ر له‌م سۆنگه‌یه‌شه‌وه‌ ته‌کفیرکردنی کۆمه‌لگاو ته‌کفیرکردنی ره‌های ده‌سه‌لات، ره‌تده‌کاته‌وه‌ . هه‌روه‌ها کاری خۆکوژی و کوشتنی بیانیه‌ مۆله‌تدراوه‌کانی ئیو و لاته‌ ئیسلامیه‌کانو ئەنجامدانی ته‌قینه‌وه‌و کوشتاری به‌کۆمه‌ڵ، به‌پاساوی کارکردن و جیهادکردن بۆ گه‌یپانه‌وه‌ی خه‌لافه‌ت و ده‌سه‌لاتی ئیسلامی، به‌حاله‌تیکی ناشه‌ری و تیگه‌شتنیکای کالفا‌مانه‌ی پاشماوه‌ی خه‌ورایجه‌کان له‌قه‌له‌م ده‌دات .

- سه‌له‌فیه‌ت هه‌میشه‌ نه‌قل به‌سه‌ر عه‌قلدا پێش ده‌خاتو له‌گه‌ڵ سه‌راپای ئه‌و ریپازگه‌و قوتابخانه‌ ئیسلامیه‌نه‌دا دژو ناکۆکه‌ که‌ فه‌لسه‌فه‌، میتافیزیک، عه‌قلانییه‌ت، نوێگه‌ری و داھێنانی عیباده‌ت، ده‌که‌نه‌ سه‌رچاوه‌ی بیرکردنه‌وه‌و تیروانینی خۆیان . هه‌روه‌ها مه‌شخه‌له‌لگه‌رانی سه‌له‌فیه‌ت زۆر به‌پروابو‌خۆبونه‌وه‌ گوتارو بۆچونی خۆیان ده‌خه‌نه‌رو، هه‌میشه‌ قه‌تعی و بنجیرن له‌حوکمدان و فه‌توادان .

سەرچاوەکانی ئەم لیکۆلینە هۆدیە

- ١- قورتانی پیرۆز - لە گەڵ وەرگێڕانی مامۆستا هەژار، نشر أحسان، ١٩٩٩ زاینی.
- ٢- عصام موسی هارون: السراج المنیر فی ترتیب أحادیث صحیح الجامع الصغیر، الحافظ جلال الدین السیوطی، العلامة محمد ناصرالدین الالبانی، ط٣، ٢٠٠٩، دار الصدیق، مؤسسە الریان للنشر، السعودیە - الجبیل
- ٣- ابو مسعود الندوی، محمد بن عبدالوهاب مصلح مظلوم ومفتري عليه، ط١، المدینة المنوره، جامعہ محمد بن سعود الاسلامیہ، ١٩٨٤
- ٤- شیخ الاسلام ابن تیمیہ، مجموع الفتاوی، جمع وترتیب عبدالرحمن النجدی وآخرون، ط١، القاہرہ: مکتبہ ابن تیمیہ، ١٣٩٨ هجرى.
- ٥- محمد ناصرالدین الالبانی، السلفیہ، حقیقتہا - اصولہا - موقفہا من المذاهب - شبہہ حولہا، جمعہا وشرحہا: عمر عبدالمنعم سلیم، ط١، ٢٠٠٧، دار الضیاء - القاہرہ
- ٦- عبدالله عبدالحمید الاثری، الوجیز فی عقیدہ السلف الصالح، ط١، ١٩٩٧م، ترکیا، مکتبہ الغرباء.
- ٧- د. ابراہیم خلیل أحمد، تأریخ الوطن العربی فی العهد العثماني، بدون طبعه، الموصل: مدیریہ مطبعہ جامعہ الموصل، بدون سنہ.
- ٨- الحافظ أحمد الحکمی، اعلام سنہ المنشورہ، ط٢، السعودیہ: الرئاسة العامہ للبحوث العلمیہ والدعوہ، ١٩٧٩.
- ٩- أسماعیل بن عبدالغنی الدهلوی، التوحید افراد الله بالعبادہ، ط١، السعودیہ، مکتبہ العیبکان، ١٩٩٢.
- ١٠- ابراہیم العسعس، السلف والسلفیون (رؤیہ من الداخل)، بدون رقم الطبعه، عمان - الاردن: بدون اسم الناشر، ١٩٩٩ م.
- ١١- أحمد بن حجر آل بوطامی، الشیخ محمد بن عبدالوهاب عقیدتہ الاصلاحیہ ودعوته السلفیہ، بدون رقم الطبعه، مکہ - السعودیہ: مطبعہ الحکومہ، ١٣٩٥ هجرى.
- ١٢- د. أمال السبکی، تأریخ ایران بین الثورتین ١٩٠٦ - ١٩٧٩، ط١، الكويت، عالم المعرفه (المجلس الوطنی للثقافه والفنون والاداب)، ١٩٩١ م.
- ١٣- أحسان ألهی ظهیر، التصوف المنشأ والمصادر، ط١، لاهور - پاکستان: أداره ترجمان السنہ، ١٩٨٦.
- ١٤- أحمد أمين، فجر الاسلام الحیاه العقلیہ فی صدر الاسلام ألی آخر الدوله الامویہ، ط١، بیروت: دار الکتاب العربی، ١٩٦٩
- ١٥- د. ابراہیم بن عامر الریحلی، موقف أهل السنه والجماعه من اهل الاهواء والبدع، ط١، الرياض: دار السلفیہ، ١٤١٢ هجرى.
- ١٦- د. أحمد بن عرفان عبدالحمید، دراسات فی الفرق والعقائد الاسلامیہ، ط١، بغداد: دار التریبہ، ١٩٧٧.
- ١٧- أحمد صدیق عبدالرحمن، البیعہ فی النظام السیاسی الاسلامی، ط١، القاہرہ: مکتبہ الوهیہ، ١٩٨٨.
- ١٨- أحمد بن زینی دحلان، فتنہ الوهابیہ، بدون رقم الطبعه، استانبول، ترکیا - مکتبہ النور،

- ١٩٨٧.
- ١٩- ابن حجر العسقلاني، فتح الباري، شرح صحيح البخاري، بدون رقم الطبعه، القايره: دار الريان للتراث، ١٩٨٧.
- ٢٠- تقى الدين النبهاني، نظام الحكم في الاسلام، ط١، سلسله الرايه (٦).
- ٢١- تحسين ابراهيم الدوسكي، مذكرات الجاسوس الانكليزي همفر في الميزان، ط١، دهوك - اقليم كردستان العراق: مطبعه هوار، ٢٠٠١.
- ٢٢- جعفر السبحاني، مع الوهابيين في خططهم وعقائدهم، ط١، طهران، مؤسسه الفكر الاسلامي، ١٤٠٦ هجري.
- ٢٣- جلال الدين بن عبدالرحمن السيوطي، تاريخ الخلفاء، تحقيق قاسم الشماعي وآخرون، ط١، بيروت: دار القلم، ١٩٨٦.
- ٢٤- د. حسن الترابي، المصطلحات السياسييه في الاسلام، ط١، بيروت: دار الساقى، ٢٠٠٠.
- ٢٥- خالد بن علي بن محمد العنبري، الحكم بغير ما أنزل الله واصول التكفير، ط٢، جدّه - السعوديه: مكتبه العلم، ١٩٩٦.
- ٢٦- د. ربيع بن هادي المدخلي منهج أهل السنه والجماعه في نقد الرجال والكتب والطوائف، ط٢، المدينه المنوره: دار الرجب للنشر والتوزيع، ١٩٩٤.
- ٢٧- روبرت كارمن درايفوس، رهينه خميني مطابخ المخابرات الانكلو أمريكيه، ترجمه وتقديم، د. شمس الدين ناصر، بدون رقم طبعه، ابوظبي، بدون ناشر وسنه النشر.
- ٢٨- زين الدين عمر بن مظفر، تاريخ ابن الوردى، ط١، بيروت، دار الكتب العلميه، ١٩٩٦.
- ٢٩- سنت جون فيلبي، تاريخ نجد ودعوه الشيخ محمد عبدالوهاب (السلفيه) تعريب عمر الديراوي، بدون رقم الطبعه، بيروت، المكتبه الاهليه للنشر، بدون سنه الطبع.
- ٣٠- سيد قطب، معالم في الطريق، ط١٠، قم: دار الكتاب الاسلامي، ١٤٠٣ هجري.
- ٣١- د. سفر بن عبدالرحمن الحوالي، منهج الاشاعره في العقيده، ط١، السعوديه: دار الوطن، ١٩٨٦.
- ٣٢- د. سفر بن عبدالرحمن الحوالي، شرح رساله تحكيم القوانين، ط١، القايره: مكتبه الطيب، ١٩٩٨.
- ٣٣- سليم الهلالي، البدعه واثرها السئ في الامه، ط١، القايره: مكتبه اطيب، ١٩٩٨.
- ٣٤- ستيفن همسلي لونكريك، اربعه قرون من تاريخ العراق الحديث، ط٣، بغداد: مطبعه جعفر الخياط، ١٩٩٢.
- ٣٥- سليمان بن عبدالوهاب، الصواعق الالهيه في الرد على الوهابيه، أعده لجنه من المحققين، ط١، قم - ايران: مجمع أهل البيت، ١٤٢٠ هجري.
- ٣٦- سليمان بن سحمان النجدي، مجموعه الهديه السننيه والتحف النجديه، مكه: مطبعه الحكومه، ١٣٨٠ هجري.
- ٣٧- صابر طعيمه، الصوفيه معتقدا ومسلكا، ط١، الرياض - السعوديه: شركه العبيكان للطباعه والنشر، ١٩٨٥.
- ٣٨- د. صالح بن فوزان بن عبدالله الفوزان، كتاب التوحيد، ط٣، السعوديه: وزاره الشؤون الاسلاميه والاقواف والدعوه والارشاد.
- ٣٩- صلاح الدين المختار، تاريخ المملكه العربيه السعوديه، بدون رقم طبعه، بيروت - لبنان:

- مكتبة الحياه، بدون سنه الطبع.
٤٠. طالب بن محمود عثمان محمود العراده، صور من عقائد الشيعة، ط٢، استانبول - تركيا: مكتبة الغرنا، دار الاثريه للطباعه والنشر، ١٩٩٣.
٤١. د. عبدالمنعم الحنفي، موسوعه الفرق والجماعات والمذاهب والاحزاب والحركات الاسلاميه، ط٢، مكتبه المدبولي للطباعه والنشر، ١٩٩٩.
٤٢. عبدالوهاب الكيالي، الموسوعه السياسيه، ط١، بيروت - لبنان، بدون مكان النشر، ١٩٩٤
٤٣. عبدالحليم الرهيمي، تاريخ الحركه الاسلاميه فى العراق، الجذور الفكرية والواقع التاريخي، ط١، بيروت: دار العالميه، ١٩٨٥.
٤٤. عثمان بن بشر النجدى: عنوان مجد فى تاريخ نجد، بدون رقم الطبعة، السعوديه: المكتبه السلفيه، ١٣٤٩ هجرى.
٤٥. د. عبدالكريم رافق: المشرق العربى فى العهد العثماني، بدون رقم الطبعة، دمشق سوريا: مطبعة ابن حيان، ١٩٩٩م.
٤٦. د. عبدالله عبدالمحسن التركي: مقدمه شرح العقيدة الطحاوية (ابى العز الحنفي)، بدون طبعة، السعوديه: مؤسسه الرساله، ١٤٢٠ هجرى.
٤٧. د. على السوردي، لمحات من تاريخ العراق الحديث، ط١، بغداد، مطبعة المعارف، ١٩٧٩.
٤٨. عبدالله محمد: هكذا رأيت الوهابيين، ط٢، طهران: مكتبه السعاده، ١٤٠٢.
٤٩. عبدالعزيز زيد الرومى وآخرون: مؤلفات الشيخ الامام محمد بن عبدالوهاب، ط١، السعوديه: دار ابن الجوزى، ١٤٢٠ هجرى.
٥٠. عبدالعزيز عبدالله بن باز: المعلوم من واجب علاقه بين الحاكم والمحكوم، ط١، السعوديه: دار السلفيه، ١٤٢٢ هجرى.
٥١. الشيخ عبدالرحمن بن حسن آل الشيخ: فتح المجيد شرح كتاب التوحيد، ط١، بغداد: مطبعة جمال العبدلى، ١٩٨٩.
٥٢. عبدالعزيز عبدالغنى صقر: نظريه الجهاد فى الاسلام، بدون رقم الطبعة، القايره، بدون ناشر، ١٩٨٣.
٥٣. د. عبدالسلام بن برجس عبدالكريم: معامله الحكام فى ضوء الكتاب والسنة، ط٦، السعوديه: مكتبه الفرقان.
٥٤. على بن حسن بن على الحلبي الاثرى: علم أصول البدع، ط١، الرياض - سعوديه: دار الرايه للنشر والتوزيع، ١٩٩٢.
٥٥. ابو الحسن على الحسنى الندوى: رجال الفكر والدعوه فى الاسلام، ط١، دمشق - سوريا: دار ابن كثير، ١٩٩٩.
٥٦. د. عبدالمجيد بن سالم عبدالله المشعبى: منهج ابن تيميه فى مسأله التكفير، ط١، الدوحه - قطر: مكتبه ابن القيم، ١٩٩٧.
٥٧. عثمان بن معلم محمود: موقف المسلم من القتال فى الفتن
٥٨. عبدالمنعم مصطفى حليمه: الطريق ألى استئناف حياه اسلاميه، ط١، عمان، بدون ناشر، ٢٠٠١
٥٩. عبدالله بن سحمان الاحمدى: المسائل والرسائل المرويه عن الامام أحمد فى العقيدة، بدون

- رقم الطبعه، السعوديه: دار الطبعه، ١٤١٢ هجرى.
٦٠. عثمان بن محمد آل خميس: حقه من التأريخ، ط١، السعوديه، دار ابن الجوزى، ١٤٢٠.
٦١. عامر عبدالله فالح: معجم ألفاظ العقيدة، ط١، السعوديه: مكتب العبيكان، ١٩٩٧.
٦٢. عبدالأخر حماد الغنيمي: المنحه الالهيه، تهذيب شرح الطحاويه، ط١، السعوديه: دار الرايه للنشر والتوزيع، ١٩٩٨م.
٦٣. عبدالعزيز بن محمد عبداللطيف: دعاوى المناوئين لدعوه الشيخ محمد بن عبدالوهاب، بدون رقم الطبعه، الرياض - السعوديه: دار الوطن للنشر، ١٤١٤ هجرى.
٦٤. عبدالرحمن الكويل: هذه هى الصوفيه، ط٤، بيروت - لبنان: دار الكتب العلميه، ١٩٨٤.
٦٥. عبدالله محمد الغريب: جاء دور المجوس، الابعاد التاريخيه والعقائديه والسياسيه للشوره الايرانيه، ط٦، الدمام - السعوديه.
٦٦. عبدالله بن سعيد الجنيد: حوار هادىء بين السنه والشيعه، ط١، بدون سنه ومكان النشر.
٦٧. عبدالحسين شرف الدين: المراجعات، اباحت جديده فى اصول المذهب والامامه العامه، طهران - ايران: نشر التوحيد ١٩٨٩.
٦٨. كارل بروكلمان: تاريخ الشعوب الاسلاميه، تعريف منير البعلبكي وآخرون، ط١٤ بيروت - لبنان: دار العلم للملايين ٢٠٠٠م.
٦٩. محمد بن عبدالوهاب، كتاب التوحيد، ط١، بغداد: مطبعه جمال العبدلى، ١٩٨٩
٧٠. محمد بن عبدالوهاب، مسائل الجاهليه، بغداد: مطبعه جمال العبدلى، ١٩٨٩.
٧١. محمد بن عبدالوهاب، مختصر زاد المعاد، لابن قيم الجوزيه، ط١، بغداد، بدون مطبعه، ١٩٨٩.
٧٢. د. محمد حرب: العيمانيون فى التأريخ والحضاره، العثمانيون فى التاريخ والحضاره، ط٢، دمشق: دار القلم، ١٩٩٩م.
٧٣. محمد حسين فضل الله: فقه الحياه، حوار اجراه عادل القاضى وآخرون، طهران، مؤسسه التوحيد، ١٩٩٩م.
٧٤. د. محمد بن عبدالرحمن الخميس: أعتقاد الاثمه الاربعه، ابى حنيفه ومالك والشافعى وأحمد، ط١، الرياض - سعوديه: دار العاصمه، ١٩٩٢.
٧٥. محمد قطب، كيف نكتب التاريخ الاسلامى، ط١، دار الكتاب الاسلامى، ١٩٩٤.
٧٦. محمد بن جميل زينو: العقيدة الاسلاميه فى ضوء الكتاب والسنه، ط٥، الرياض، دار السلفيه، ١٣٨٥ هجرى.
٧٧. محمد بن جميل زينو: التحذير من فتن لكفر والتكفير، ط١، الرياض: مكتب السلفيه، ١٩٩٧م.
٧٨. محمد بن جميل زينو: منهاج الفرقه الناجيه والطائفه المنصوره، ط١٩، جد - السعوديه، دار المجمع العلمى، ٢٠٠٠
٧٩. محمد عتريس: معجم بلدان العالم، ط١، القايره، دار اثقافه للنشر والتوزيع، بدون سنه الطبع.
٨٠. د. مصطفى البغا، حاضر العالم الاسلامى، بدون رقم الطبعه، منشورات جامعه دمشق، ١٩٩٨ ميلادى.
٨١. محمد جميل بهيم، فلسفه التأريخ العثمانى، ط١، بيروت: مكتبه الصادر، ١٩٢٥.

۸۲. المنجد فی اللغه والاعلام، ط۳۷، بیروت: دار المشرق، ۱۹۹۸.
۸۳. د. د. محمد خاتمی: الفكر والدين فی فح الاستبداد، تعریب وأختصار وتعلیق د. ثریا محمد علی، مکتبه الشروق، ۱۹۹۵.
۸۴. د. د. محمد بن ربیع هادی المدخلی: حقیقه الصوفیه فی ضوء الكتاب والسنة، ط۵، القاہرہ - مصر: مکتبه ابن تیمیہ، ۱۴۰۴ ہجری.
۸۵. محمد عبدالهادی المصری: أهل السنة والجماعه، معالم الانطلاق الكبرى، ط۵، استانبول - ترکیا: دار الاثریہ للصباعه والنشر، ۱۹۹۲.
۸۶. السيد محمد حسین الطباطبائی: رساله التشیع فی لعالم المعاصر، مؤسسہ أم القرى للتحقیق والنشر، ۱۴۱۸ ہجری.
۸۷. محمد صادق الصدر: الشیعہ، بدون رقم الطبعة، بغداد: مکتبه النینوی الحدیثہ، ۱۳۵۲ ہجری.
۸۸. محمد خلیل هراس: شرح العقیدہ الواسطیہ، راجعه الشیخ عبدالرزاق العفیفی، ط۴، السعودیہ: أداره البحوث العلمیہ والافتاء والارشاد، بدون سنه الطبع.
۸۹. محمد بن صالح العثیمین، القواعد المثلی فی صفات اللہ واسمائہ الحسنی، ط۳، سعودیہ: مرکز الدعوه بجامعه الاسلامیہ، ۱۴۰۹.
۹۰. محمد بن صالح العثیمین، شرح العقیدہ الواسطیہ، لشیخ الاسلام ابن تیمیہ، ط۱، السعودیہ: دار ابن الجوزی.
۹۱. محمد بن صالح العثیمین، التعليقات علی كشف الشبهات، ط۱، منشورات جمعیہ السلام الخیریہ - مکہ، ۱۴۲۰.
۹۲. محمد ناصرالدين الالبانی: سلسله الاحادیث الصحیحہ، ط۵، عمان - المکتب الاسلامی.
۹۳. محمد کمال جمعه: دعوه الشیخ محمد بن عبدالوهاب خارج الجزیره العربیہ، ط۱، السعودیہ: دار الوطن، بدون سنه الطبع.
۹۴. مرتضى المطهری، الروایه الكونیة التوحیدیة، ط۱، القاہرہ: مؤسسہ الرسالہ، ۱۹۸۷.
۹۵. محمد بن علی الشوکانی: نیل الاوطار، تحقیق علی محمد معوض وعادل عبدال موجود، دار الكتاب العربی - بیروت، ط۱، ۲۰۰۰.
۹۶. اشرف بن عبدالحمید، بن بارقعات، مظاهر التشبه بالكفر فی العصر الحدیث واثرها علی المسلمین، ط۱، السعودیہ: دار ابن الجوزی.
۹۷. مجله الاصله - <http://www.asaala.com>
۹۸. د. د. محین عبدالحمید، نوڈکردنه وهی بیبری ئیسلامی، وهرگیزانی ئیبراهیم میکه عهلی، بهرگی یه کهم، ۱۹۹۹، بلاؤکراوه کانی کتیبخانہی رهسن
۹۹. موقع «بوابه المملکه». www.ksa.com
۱۰۰. موقع الشیخ سفر الحوالی www.alhawali.com